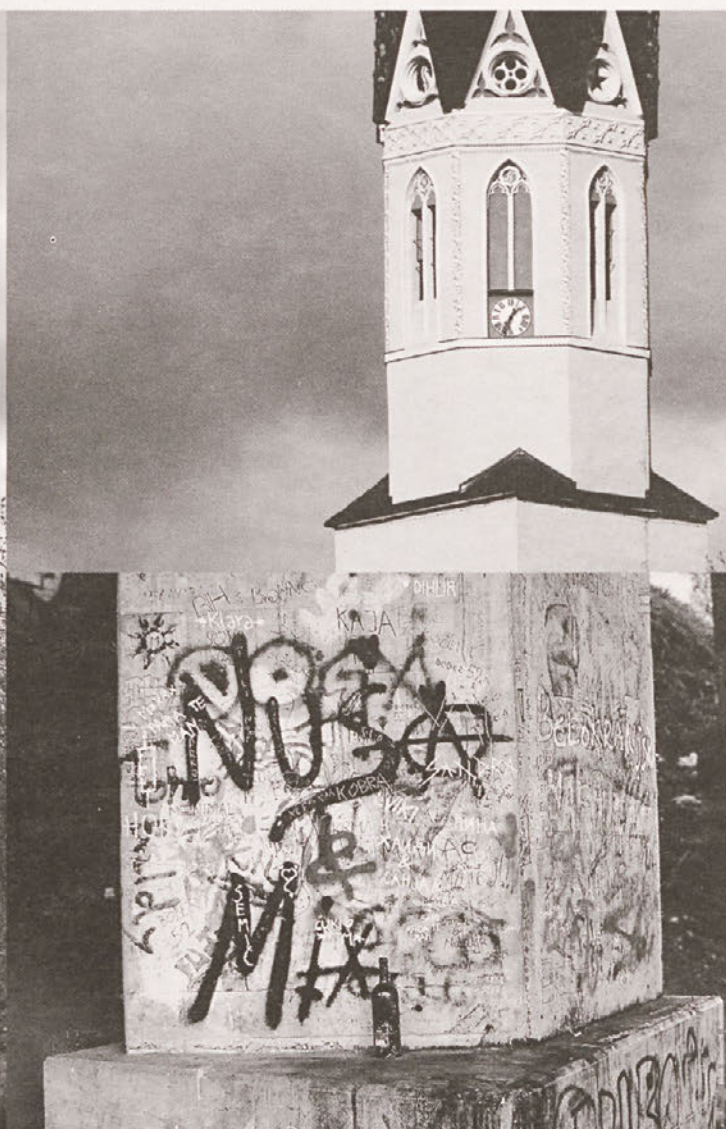
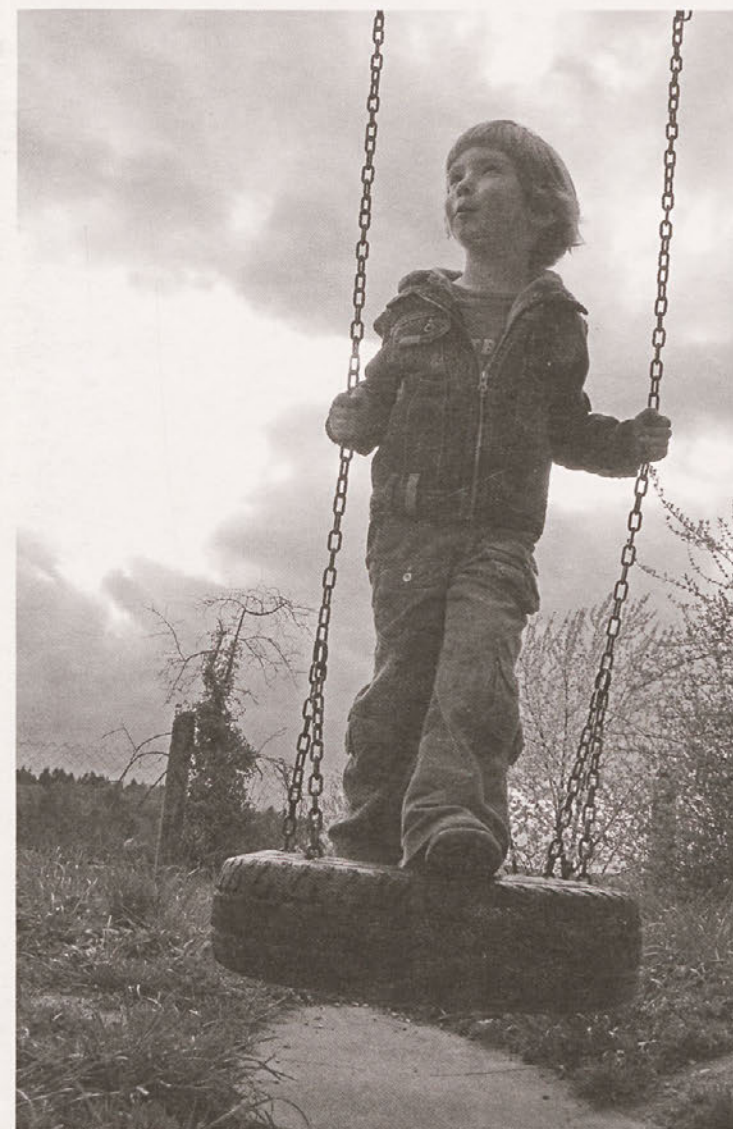

<i>N</i>	<i>n</i>	<i>A</i>	<i>a</i>	<i>J</i>	<i>j</i>	<i>Č</i>	<i>č</i>	<i>A</i>	<i>a</i>
----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XX, junij 2008, št. 3, 4

VSI DRUGAČNI, VSI ENAKOPRAVNI

To so vsem nam zelo znane besede, ki pa so zaradi tistih, ki drugačnosti ne zmorejo razumeti, sprejeti in preseči, žal daleč od resničnosti. Biti drugačen v očeh družbe pomeni ne ustrezati njenim normam, njenemu vzorcu. Spremenjene sposobnosti določajo življenje ljudi, ki so se primorani naučiti živeti z njimi. Takšne ljudi pa družba mnogokrat izloči, ožigosa. Nihče si ne bi smel jemati pravice, da razsoja o drugačnih sposobnostih.

V zadnjem času je nestrpnost precej aktualna tema in tako smo se tudi v uredništvu šolskega časopisa odločili, da drugo številko letošnje Najče posvetimo drugačnosti. V svežem izvodu vam tako predstavljamo disleksijo, spoznali boste nekaj prav posebnih učencev in prebrali, kaj o drugačnosti pravijo njihovi sošolci. Poleg ostalih zanimivih člankov – od vtisov učiteljev, ki so zopet potovali v Španijo, do predstave Odraščanje Jadrana Grma – pa smo pripravili še poslastico, intervju z uveljavljenim Novomeščanom, slovenskim režiserjem Klemnom Dvornikom. Prav tako se naglo bliža konec šolskega leta in zapušča nas še ena generacija de-

vetih razredov. Po stari navadi so se nam vsi predstavili in kot vsako leto izbrali najlepšo in najlepšega med njimi – miss in mistra šole.

Zdaj pa vam predlagam, da se udobno namestite, sprostite in se za nekaj časa prepustite užitkom branja našega najboljšega časopisa. Za konec vsem mojim vrstnikom, učencem OŠ Grm, polagam na srce: bodite strpni do vseh ter stisnite zobe še preostalih nekaj šolskih dni, da boste ob koncu zadovoljni vi in vaši starši. Čim več uspehov in sončno poletje!

Taja Moro, glavna urednica Najče

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

Vsak dan je v kakšnem slovenskem mediju objavljena novica o težavnih učencih, nedisciplini, nasilju v osnovnih in drugih šolah. Pri nas se o tem strokovni delavci zelo veliko pogovarjamo, izobražujemo in iščemo poti, da bi le-te pojave omejili oz. preprečili. Z veseljem ugotavljamo, da imamo v nasprotju z izsledki slovenskih šol pri nas vsako leto malo manj takih pojavov. Pa kljub temu ne bomo zadovoljni, dokler ne bomo mogli reči, da pri nas nasilja ni.

Letos je bila narejena raziskava o stresu med učenci na naši šoli in ugotovili smo, da vas je kar veliko, ki se zaradi nasilja sošolcev v šoli ne počutite najbolje. Učitelji so ugotavljali, da marsikdaj za nasilje, ki se dogaja v skritih kotičkih sanitarij, med odmori in po pouku niti ne vedo. Predvsem je skrito besedno nasilje. Nočete »ožigati«, pravite, ko vas povprašamo, zakaj nas niste že takoj, ob prvem nasilnem dejanju, obvestili. Toda vedeti morate, da vam samo tako lahko pomagamo. Marsikdo namreč niti ne ve, kako lahko prizadenejo tudi besede, ne samo fizično nasilje. Želim, da bi se na grmski šoli vsi počutili dobro, da bi vsak našel stvar, v kateri bi se lahko dokazal in tako ne bi imel želje izkazovati se s prikazovanjem fizične ali druge moči nad šibkejšimi.

Sonja Simčič

OSNOVNA ŠOLA

G R M

Trdinova ul. 7

8000 Novo mesto

tel.: 07 39 35 900, fax: 07 39 35 906

e-naslov: o-grm.nm@guest.arnes.si

Grdo! Pogledaj kako živalsko!

Slavni pisatelj Asimov pravi, da je nasilje zadnji izhod za nesposobne.

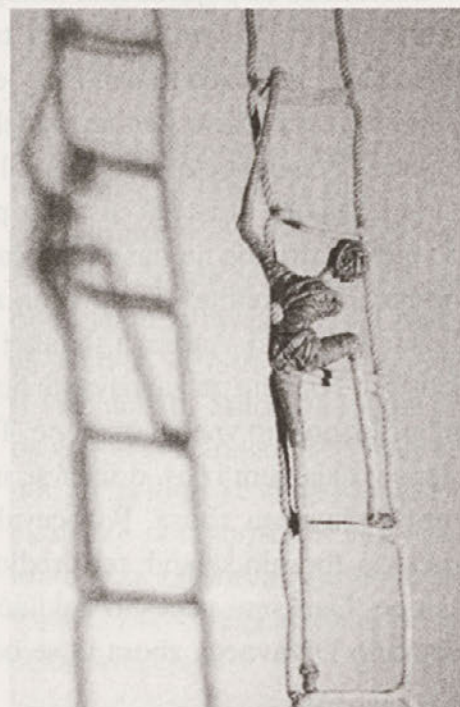
Ljudje se pogovarjamo.

PARLAMENT

Tema letošnjih otroških parlamentov po celi Sloveniji je zabava in prosti čas mladih. Tudi na naši šoli smo v okviru šolskega parlamenta imeli diskusijo na to temo. Glavna vprašanja, ki smo si jih zastavljali, so bila: kaj pravzaprav je prosti čas, kakšen je kvaliteten prosti čas, kakšen je namen prostega časa ... O vseh teh vprašanjih smo se pogovorili in na njih našli skupne odgovore. Najbolje porabljen prosti čas se skoraj vsem delegatom zdi branje in ukvarjanje s športom. Vsi pa se strinjamo, da učenje NI prosti čas!

Šolski parlament OŠ Grm je imel dve zasedanji - ustanovno in vsebinsko. Na ustanovnem zasedanju smo v začetku s 100% podporo izvolili mentorico Polonco Čarf ter na kratko predstavili temo. Za predsednika in podpredsednico našega šolskega parlamenta sva bila izglasovana Andraž Aš, 9. a, in Taja Moro, 8. b. Delegati smo bili tudi seznanjeni z nakupom dresov za OŠ Železniki. Na drugem zasedanju smo se bolj poglobili v samo temo. Gospod Troha pa je predstavnikom razredov predstavil vzgojni program šole, ki je bil še v povojih in še danes je. Seznanjeni smo bili tudi z izidi ankete, ki smo jo učenci in naši starši izpolnjevali v zvezi s šolo. Na koncu pa nam je ravnateljica pokazala še drese, ki smo jih kupili za OŠ Železniki. Šolskemu parlamentu je sledil občinski, katerega sva se udeležila tudi oba predstavnika OŠ Grm. Na občinskem parlamentu, ki je bil 6. februarja, smo malce bolj podrobno obdelali tematiko prostega časa. Delegati smo se razdelili po skupinah ter se v vsaki skupini pogovarjali o določeni podtemi in nazadnje zapisali sklepe in predloge. Sledil je še regijski

posvet, kjer se nas je zbralo 25 delegatov iz posameznih občin. Obravnavali smo zaključke z občinskega parlamenta in razmišljali o dejavnikih za kvalitetno preživljanje prostega časa. Končali smo z demokratičnim glasovan-

JE TO MOGOČE?

V zadnjih letih na naši šoli zbiramo star papir v količinah, o katerih si pred desetimi leti ne bi mogli misliti, da so mogoče. Leta 2001 29 ton, 2002 38 ton, 2003 50 ton, 2004 55 ton, 2005 54 ton, 2006 71 ton, 2007 100 ton in v tem šolskem letu 117 ton!

O tem smo se pogovarjali s Tihomirjem Troho, pomočnikom ravnateljice, ki že vsa leta vodi zbiralne akcije.

jem, kjer smo izvolili 7 predstavnikov, ki so na nacionalnem parlamentu predstavljali našo regijo - Dolenjsko.

Ponedeljek, 10. 3.

Vstajanje (pre)zgodaj zjutraj in že ob 6:30 na vlak. Postaja - Ljubljana, dvorana Državnega zbora, 18. nacionalni otroški parlament. Do Bršljina se nas je na vlakcu zbralo vseh 7 delegatov Dolenjske in spremljevalci, med drugim tudi mentorica parlamenta OŠ Grm, Polonca Čarf. Po dolgi uri in pol vožnje smo prispeli. Prihod v dvorano Državnega zbora se je izkazal za skrajno resno zadevo. Vse torbe in torbice morajo čez rentgen, prav tako tudi vsaka oseba, ki vstopi, nato pa te po potrebi varnostnik še dodatno pregleda. Delegati smo dobili priponko z našim imenom in regijo, ki jo zastopamo, in se hitro posedli. Čakajoč na delegate iz drugih regij smo se malce pozabavali in pofotografirali in ni bilo čutiti napetosti. Kljub bolj ali manj pričakovani uradnosti celotnega dogodka smo bili vsi skupaj zelo sproščeni. V dvorani so se pojavili tudi mnogi znani obrazi iz sveta politike, našemu zborovanju sta na primer tako prisostvovala Franc Cukjati in Sašo Peče. Po kratkem uvodu se je začelo delo v skupinah. Vsi zbrani delegati iz Slovenije smo se razdelili v štiri skupine s točno določeno temo za razgovor. Andraž je vodil skupino Vpliv sodobnih tehnologij na preživljanje prostega časa, jaz pa sem bila v svoji, ki se je ukvarjala z vplivom družbe na naš prosti čas, izbrana za poročevalko. Sledil je premor in prireditev Z glavo na zabavo, na kateri sta nam zarepala Pižama in Trkaj. Andraža so takoj ujeli številni mediji, ki imajo očitno izostren šesti čut za zaznavanje bodočih politikov, on pa je hitro zgrabil priložnost in vpeljal še mene. Tako sva bila za kratek čas oba zaposlena z dajanjem izjav, dokler se nismo spet vsi skupaj posedli v dvorani Državnega zbora. Poročevalci iz posamezne skupine smo poročali o zbranih sklepih ter predlogih in odprli debate za posamezne sklope. Dan smo uspešno zaključili in ovekovečili s fotografijo pred dvorano Državnega zbora in se odpeljali domov.

Andraž Aš in Taja Moro

Kaj nas iz leta v leto žene k takšnim uspehom?

Kot organizator akcij imam odgovor na to: vzgojno delo učiteljev na področju ekologije in ohranjanja gozdov, navdušenje učencev, da sami prispevajo k izboljševanju pogojev za dobro delo in počutje na šoli in način nagrajevanja učencev za uspešno delo pri zbiranju papirja.

K uspehu prispeva dejstvo, da je naša šola velika in da imajo učenci zbiralci tudi močno zaledje v mestu, kjer se vsakodnevno »vrti« res veliko papirja. Seveda brez

učiteljev, ki navdušujejo, in staršev, ki pridno prekladajo škatle papirja celo leto, ne bi bilo tega uspeha.

Pohvaliti moram tudi izvedbo na dan zbiranja s strani podjetja VAČO iz Krškega, ki ga vodi g. Marijan Ivačič. Njegovi delavci so dobro organizirani in res pridni. Res pa je, da je odkupna cena papirja že drugo leto enaka in nam inflacija izniči del dohodka, zato bomo zahtevali dvig odkupne cene.

Omenili ste nagrade. Kakšen je način nagrajevanja?

Način nagrajevanja je znan, pregleden, pošten in sprejet tako na šolskem parlamentu kot na svetu staršev. Vedno pa smo pripravljene prisluhniti pripombam glede nagrad in sistem še izboljševati. Za nagrade razdelimo približno tretjino prisluženega denarja. Vsako leto preostali del izkupička namenimo za stvari, ki koristijo čim večjemu številu učencev.

Kaj bomo pridobili z letošnjim izkupičkom?

Že dolgo si želimo ob šoli učencem razredne stopnje zagotoviti prijazne površine za igro. Zelenica za šolo med vhodoma za učence bi bila za to zelo primerna, vendar tja ne upamo postaviti igral, ker se bojimo, da nam jih bodo popoldne in med vikendi uničili nekateri mladi, ki zelo neustvarjalno preživljajo svoj prosti čas. Zato želimo to območje ograditi z močno ograjo. Žal od drugih (občine, krajevne skupnosti) ne moremo pričakovati skorajšnje pomoči, zato bomo tako kot že tolikokrat stvari vzeli v svoje roke.

Akcija ima res velike razsežnosti. So z njo povezane kakšne težave?

Z zbiranjem papirja v tako velikih količinah v tako kratkem času (za to količino vsi učenci skupaj porabijo le 16 ur) so seveda povezane tudi nekatere nevšečnosti. Predvsem zastoji v križišču, ko starši, stari starši pripeljejo papir, pa tudi strah, da bi se ob tem zgodila nesreča. Zato ves čas učitelji opozarjajo na varnost. Predstavniki staršev v svetu staršev so izrazili zadovoljstvo z akcijo, pa tudi oni opozarjajo na ta vidik varnosti.

Nekaj težav imamo tudi s parkiranjem tovornjakov, ki papir odvažajo. Na srečo so nam priskočili na pomoč sosede iz Renaulta, gospod Jože Šterk je dovolil parkiranje na njihovem parkirišču. Kljub temu razmišljamo, da bi zbiranje v bodoče izvedli na velikem parkirišču na Grmu, seveda če nam bo lastnik Revoz to dovolil.

Na zadnjem svetu staršev je tekla beseda tudi o očiščevalnih akcijah, ki jih vsako leto organizirate spomladi. Postavljeno je bilo vprašanje, ali je prav, da učenci čistijo okolico šole. Kaj ste jim odgovorili?

V šoli ne dvomimo o upravičenosti takšnih akcij. Za nas je najpomembnejši vzgojni učinek: če hočemo dolgoročno vplivati na ohranjanje zdravega okolja našega planeta, se moramo tega naučiti v mladosti. Smo šola, vključena v projekt Zdrava šola, v prihodnje pa želimo še bolj poudariti ekološke delavnosti. Poleg tega imamo za takšne akcije podlago v šolski zakonodaji, ki nas k temu celo zavezuje.

Manca Bukovac

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA 2007- 2008

RAZRED	JESENSKA AKCIJA (KG)	POMLAD. AKCIJA (KG)	SKUPAJ (kg)
1.a	446	1117	1563
1.b	1195	1449	2644
1.c	1262	1938	3200
2.a	613	2048	2661
2.b	1296	1703	2999
2.c	446	2350	2796
3.a	1847	3094	4941
3.b	1512	3187	4699
4.a	871	3455	4326
4.b	1685	3085	4770
4.c	1732	3047	4779
5.a	3927	4056	7983
5.b	2165	1878	4043
5.c	1872	2609	4481
5.d	2904	3857	6761
SKUPAJ	23773	38873	62646
6.a	4814	2975	7789
6.b	1775	1394	3169
6.c	2003	1640	3643
7.a	794	510	1304
7.b	2225	1712	3937
7.c	4428	3108	7536
8.a	2103	1530	3633
8.b	1426	1896	3322
8.c	1719	1045	2764
8.d	1971	2120	4091
9.a	2975	2416	5391
9.b	1576	926	2502
9.c	1624	1496	3120
9.d	1590	1232	2822
SKUPAJ	31.023	24.000	55023
VSE	54.796	62.873	117669

Utrinki in rezultati s tekmovanj

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

8. razred: Tekmovanja se je udeležilo 12 tekmovalcev. Od tega je sedem tekmovalcev osvojilo bronasto priznanje, **Domen Boh-te iz 8. a** pa je osvojil srebrno priznanje.

9. razred: V znanju o starih Grkih se je pomerilo 22 tekmovalcev, 11 jih je prejelo bronasto priznanje. Štirje tekmovalci so se uvrstili na državno tekmovanje.

Pa ja. Spomini na tekmovanje iz zgodovine so še dokaj sveži. Šola, kjer smo bili, je bila za moj okus dokaj majhna, predstava, ki so nam jo pripravili, pa je bil nekoliko pre-senetljiva. Nastopile so punce v opri-

jetih črnih hlačah, majicah in še z dodatnimi jeans krili. Glasba je prihajala iz prenosnega računalnika, očitno so radio nekam založili. Potem je sledil še nastop s trobentami. Saj so bili ti dečki kar v redu, samo jaz bi jih še malo vtaknila v glasbeno šolo.

Potem smo spet poslušali govor ravnateljice in zgodovino šole. Saj nimam nič proti takim govorom, ampak številke me pa res ne zanimajo. Ko sem se ozrla na svojo levo, sem ugotovila, da se vsi sosedje (učenci pri drugih mizah) učijo. Počutila sem se, kot da sem z drugega planeta. Naša miza, kjer nas je sedelo pet grmčanov in dva učenca z Drske, je bila edina, ki se je naglas pogovarjala še o čem drugem kot o zgodovini. Pa kam gre ta svet?

Laokontova skupina (50 pr. n. š.)

TEKMOVANJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

Od 32 tekmovalcev je 6 tekmovalcev dobilo bronasto priznanje, **Benjamin Drenik iz 9. a** in **Lana Škerlj iz 9. c** sta prejela srebrno priznanje, zlato priznanje je osvojil **Jože Luzar iz 9. a**.

Samotraška Nike (2. st. pr. n. š.)

TEKMOVANJE ZA PREGLOVO PRIZNANJE

8. razred: Tekmovanja se je udeležilo 24 tekmovalcev, 10 jih je prejelo bronasto priznanje. Na državno so se uvrstili 3 učenci.

9. razred: Od 20-ih tekmovalcev je bronasto priznanje prejelo 10 tekmovalcev, na državno se je uvrstilo 7 tekmovalcev. Srebrno priznanje je prejel **Jože Luzar iz 9. a**.

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Tekmovanja se je udeležilo 12 učencev, 4 so prejeli bronasto priznanje. Na področno tekmovanje so se uvrstile 3 učenke.

Tudi to tekmovanje je bilo dokaj zanimivo. Prebrati smo morali knjigo Nimaš pojma in se naučiti življenjepisa Janje Vidmar. Priznati moram, da me pisateljica ni zelo navdušila. Ampak to je moje mnenje.

Področno tekmovanje je potekalo na OŠ Center. Na veliko grozo moje sošolke smo se odpravili tja kar peš. Tisti dan so vsi, ki so bili v mestu, lahko videli tri učenke z velikimi šolskimi torbami in učiteljem s poslovnim črnim kovčkom, kako korakajo po mestu. Pester prizor, ni kaj.

Na OŠ Center nas je pozdravila ravnateljica šole, ki se mi je s svojim govorom vtisnila v spomin (zaradi svoje dolžine seveda), sledil je nastop reparke s pesmijo »Nimaš pojma.« To je povsem ustrezalo mojemu počutju, saj sem se res počutila kot nimaš pojma. Po kratkem napadu filozofije in razglabljanju o vprašanju, kaj sploh počnem tukaj, sem se zapletla v pogovor s sošolkama. Pa ni dosti pomagalo, saj je ena dobila krajši napad panike.

Vseeno smo tekmovanje preživele, vsaka v svojem nadstropju. Potem smo se spet dobili v jedilnici in pojedli dobro zaslužene rogljičke ali jabolka

GIUSEPPE ARCIMBOLDO: VODA, 1566, OLJE NA LESU IZ ZBIRKE UMETNOSTNOZGODOVINSKEGA MUZEJA NA DUNAJU

(stvar izbire). No, saj smo se na tekmovanju dokaj dobro odrezale, ampak ostali so bili še boljši. Če je dejstvo, da naš učitelj ni sodeloval pri popravljanju spisov, ostali pa so, kaj vplivalo na rezultate, ne vem.

TEKMOVANJE ZA STEFANOVO PRIZNANJE

8. razred: V fiziki je tekmovalo 16 učencev, 8 jih je prejelo bronasto priznanje. Srebrno priznanje so osvojili 3 učenci: **Manca Bukovac iz 8. c, Domen Bohte iz 8. a in Aljaž Škrinjar iz 8. b.**

9. razred: Od 18-tih tekmovalcev jih je 6 prejelo bronasto priznanje, srebrno priznanje pa je dobil **Anže Mraz iz 9. a.**

TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE

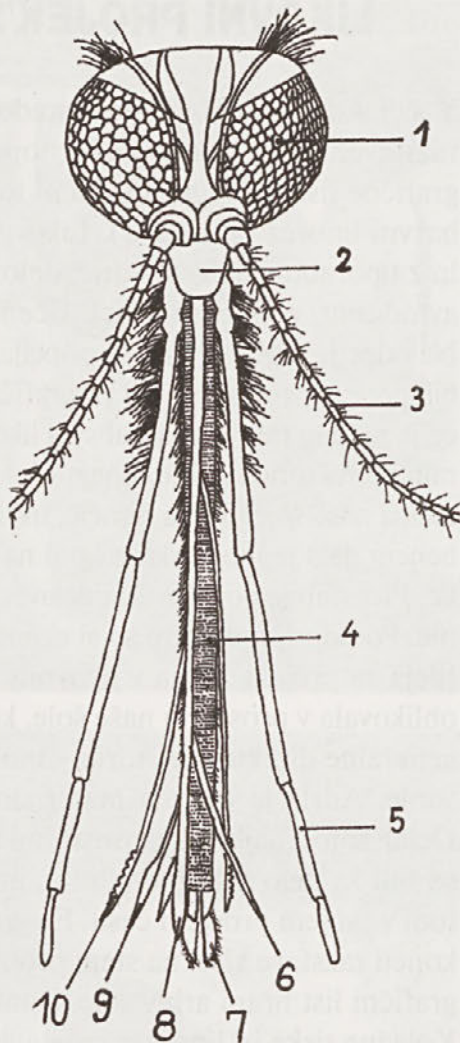
Bronasto priznanje je osvojilo:

1. razred: 27 od 77-ih tekmovalcev
2. razred: 21 od 65-ih tekmovalcev
3. razred: 18 od 53-ih tekmovalcev
4. razred: 21 od 76-ih tekmovalcev
5. razred: 26 od 89-ih tekmovalcev
6. razred: 10 od 61-ih tekmovalcev
7. razred: 16 od 65-ih tekmovalcev
8. razred: 12 od 81-ih tekmovalcev
9. razred: 11 od 84-ih tekmovalcev

7. razred: Področnega tekmovanja so se udeležili 4 učenci. Srebrno priznanje prejmejo **Robi Bele, Nik Mioč, Matic Cesar in Matija Čarman.**

8. razred: Na področno tekmovanje se je uvrstilo 10 tekmovalcev. Srebrno priznanje so osvojili: **Manca Bukovac, Anja Hrovat, Matic Hren, Jakob Jan Gazvoda, Marko Kastelic, Kaja Stopar, Gašper Muhič in Aljaž Škrinjar.**

9. razred: Na področnem tekmovanju je tekmovalo 8 tekmovalcev. Srebrno priznanje so osvojili **Teja Franko, Ema Guštin, Maja Marija Kosec, Andraž Aš in Maša Florjanič.**

Državno tekmovanje: Robert Bele in Ema Guštin sta osvojila zlato priznanje, **Manci Bukovac** pa je zmanjkala ena točka do priznanja. Tudi Teja Franko je dosegla dober rezultat.

Tudi to tekmovanje je bilo dokaj zabavno. Sprva se tekmovanja skoraj ne bi udeležila, saj sploh nisem vedela, kdaj bo. Toda na srečo imam skrbno mamo, ki me je poslala gledat na internet in na svojo grozo sem ugotovila, da je tekmovanje že naslednji dan. In res. Naslednji dan smo se po zbiralni akciji ter čiščenju okolja podali v svet matematike. Uh, oh, kako naporno.

Tekmovanje je bilo v Šentjerneju, kjer smo slišali še zgodovino šole in pevski zbor. Na moje veliko pre-

senečenje sem ugotovila, da je naša šola zasedla kar tri vrste kinodvorane, kjer je potekala predstavitev. Tisto, kar sem si najbolj zapomnila, pa je misel: »Tako dvorano bi lahko imeli tudi mi.«

Nato smo se po prireditvi odpravili vsak v svojo učilnico. Dve ure sem možgane mučila z enačbami in zankami, nato pa je prišlo na vrsto kosilo. Uganete, kaj smo jedli?

...
.....
.....

Ja, uganili ste. Dunajski zrezek in krompir. Dokaj značilno šolsko kosilo, kar sem kmalu (in prevečkrat) ugotovila.

Da pa seštevanje, odštevanje in deljenje matematični učitelji res obvladajo, so dokazali hitro objavljeni rezultati učencev. Samo upam, da nimajo tudi oni težav s prištevanjem števila ena (kar meni povzroča velike težave).

Vsem tekmovalcem iskrene čestitke in dobre rezultate še naprej!

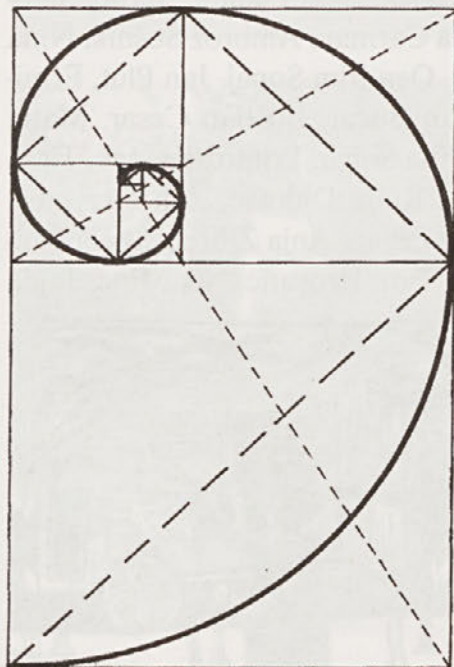
Maša Florjanič, 9. c

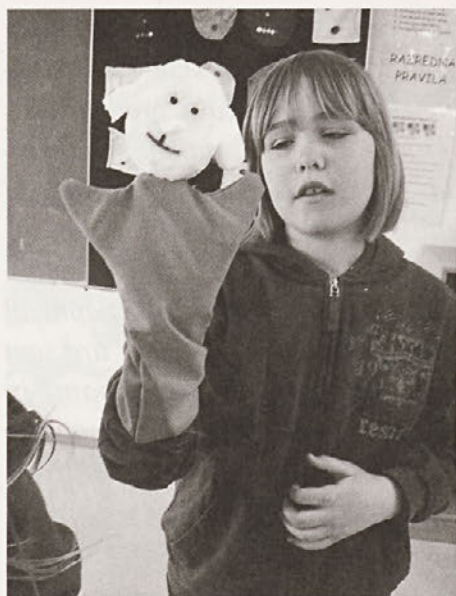
TEKMOVANJE IZ RAČUNALNIŠTVA

V soboto, 5. 4. 2008, je na Fakulteti za računalništvo in informatiko potekalo državno tekmovanje iz računalništva. Z naše šole se je tekmovanja v skupini programiranja s programskim jezikom LOGO udeležil Aleš Zupančič iz 6. a. Zasedel je 6. mesto in dobil srebrno priznanje. Zlato priznanje je zgrešil le za eno mesto.

Mentorica: Alenka Spasovski

LIKOVNI PROJEKT ADRIA-ŠOLA GRM

USTVARJALNE DELAVNICE ZA NADARJENE UČENCE

Za nadarjene učence na šoli organiziramo obogatitvene dejavnosti v okviru sobotnih šol. Za učence 8. in 9. razreda smo v februarju in marcu izvedli ustvarjalne delavnice. 12 udeležencev je ustvarjalo nakit iz različnih materialov, seznanili pa so se tudi s tehniko oblačenja stiropornih žogic s koščki blaga. Pri tem so pokazali veliko spretnosti pri uporabi ostrega noža in veliko domišljije pri ustvarjanju vzorca. Učenci iz 4., 5. in 6. razreda pa so ustvarjali dekorativne škatle. Oblepili so jih s tapeto, dodali pa so še različne čipke, bleščice, gumbke, trakove, skratka pustili so domišljiji prosto pot. Izmed več ponujenih aktivnosti so si izbrali izdelovanje ročne lutke. Pri oblikovanju glave iz pene so bili nekateri učenci izvirni in so pokazali veliko spretnosti. Nastale so zelo zanimive lutke. Predvsem pa sem začutila veselje otrok ob nastalem izdelku.

Mentorica: Mojca Troha

V avli Adrie mobil ja bilo v sredo, 21. maja, svečano odprtje likovne razstave učencev predmetne stopnje naše šole. 84 učencev razstavlja grafične liste in risbe. Grafični tehniki sta kolažni tisk (6. razred) in barvni linorez (7. razred). Likovni motivi so povezani s proizvodnjo in z uporabo izdelkov Adrie: delo v proizvodnji, počitnice v prikolic, avtodomu, v mobilni hišici. Učence so najbolj pritegnile počitnice.

Na odprtje razstave smo se pripeljali z dvema avtobusoma. Prijetno smo bili presenečeni, saj so bili vsi grafični listi učencev uokvirjeni. Vsak učenec je najprej mrzlično iskal svoj likovni izdelek. Razstavo je odprla generalna direktorica Adrie, Sonja Gole, nekaj besed sta spregovorila ravnateljica naše šole, Sonja Simčič, in likovni pedagog Branko Šuster; v glasbenem delu je mojstrsko zaigral na harmoniko učenec 9. d Jakob Kastelic. Program je povezoval sodelavec pri postavitvi razstave, Damir Dominic. Po odprtju razstave so si učenci ogledali proizvodne prostore.

Ideja za projekt Adria v likovnih delih učencev se je decembra 2007 oblikovala v prostorih naše šole, ko je članica sveta šole in pomočnica generalne direktorice Adrie - mobil Mojca Novak predlagala sodelovanje. Adria je pokrila materialne stroške in organizirala razstavo. Delali smo z najbolj kakovostnimi materiali in na večje formate. Učenci so bili za delo zelo motivirani, mnogi so izdelovali matrice in tiskali tudi v svojem prostem času. En grafični list so podarili Adrii in bo po koncu razstave visel na steni proizvodnih ali pisarniških prostorov, en grafični list hrani arhiv šole, ostala dela pa so last učencev.

Kolažne tiske in linoreze razstavlja učenci 6. razreda: Lara Kostić, Lana Klemenčič, Katja Kunstek, Petra Štukelj, Rok Klobučar, Tjaša Ambrožič, Aleš Zupančič, Nina Pergar, Nika Simič, Jure Prus, Saša Mikić, Aleksej Knap, Maksim Pirc, Uroš Topić, Luka Jukić, Nejc Rajšel, Iza Recko, Jerca Petrovič, Denis Kovačič, Gregor Ivanež, Žiga Krnc, Zala Mavrič, Ema Leskovšek, Ula Antončič, Maruša Derlink, Borut Šabić, Helena Koca, Tadej Štampohar, Jan Sanjković, Barbara Povše, Brina Kren, Alja Čuček, Žak Dimič, Amadeja Lomovšek.

Barvna linoreze razstavlja: Tilen Lesjak, Saša Planinc, Jernej Smolej, Tjaša Testen, Tilen Seničar, Matija Čarman, Ambrož Sušnik, Nina H.Pavlin, Žiga Zatežič, Mitja Gorkič, Qendrim Sopaj, Jan Plut, Ermina Kovačič, Jernej Žefran, Sebastjan Bučar, Boštjan Cesar, Matic Cesar, David Iovko, Amir Murseli, Nina Šobar, Primož Kavšek, Tjaša Ilar, Matija Maričič, Marko Majcen, Katja Didovič, Žan Dravinec, Rok Primožič, Damjana Luzar, Katja Legan, Anja Žibred, Špela Lenart, Bernarda Vidmajer, Lara Lukšič, Timi Hrovatič, Nik Mioč, Tajda Zoran, Lina Sekereš,

Lana Mikec, Maša Antončič, Nataša Pišek, Andraž Grulja, Žan Šašek, Luka Golob, Kristina Kastelic, Ana Hrlec, Urša Klobučar, Ana Skobe.

B. Š.

DAN POHODA TREH GENERACIJ

Sobota, 10. maj 2008. Sončno dopoldne. Na igriščih na Loki se odvija »DAN POHODA TREH GENERACIJ«. Organizira ga OŠ Grm. Zakaj???

Tim ZDRAVE ŠOLE, ki od začetka letošnjega šolskega leta zopet deluje s polno paro, se je odzval na povabilo mladinske oddaje ŠPORT ŠPAS, da tovrstno prireditev letos organiziramo tudi v Novem mestu. Istočasno se je tovrstni pohod v Sloveniji odvijal v 84. mestih, vključno z našim. Cilj je bil združiti več generacij, ki bi se skupaj zabavale ob enostavnih športnih igrah, promociji zdravja in ekologije. Vsi udeleženci ste brezplačno prejeli pripenko, zloženko in stekleničko vode ter jabolko. Po pohodu je bilo največje veselje opazovati najmlajše, kako vneto skačejo po trampolinu, plešejo, uživajo v igrah z žogo in predstavitvi skikanja. Starejše je seveda bolj kot vsi trampolini pritegnilo brezplačno merjenje krvnega pritiska ter meritve deleža maščob in vode v telesu. Nekateri so se preizkusili v nordijski hoji, drugi zopet v igrah z žogo s svojimi najmlajšimi. Vsi skupaj pa so uživali v zabavnem programu. Svojo ekološko osveščenost smo dokazali z nekaj zbranega odpadnega papirja in plastenk, za kar hvala vsem, ki ste oddali svoj prispevek. Lepo je bilo videti nasmejane, zadovoljne znane in neznane obraze. Hvala vsem, ki ste prišli. Ostali pa, kdo ve? Morda se vidimo že naslednje leto, v soboto, 9. maja 2009.

Zdenka Mahnič

ZAKLJUČEK DRUGEGA PROJEKTNEGA LETA –

www.young-european-learners.eu

Končuje se že drugo leto našega sodelovanja s prijatelji iz Nemčije, Španije in Severne Irske. Nastalo je veliko digitalnih fotografij, filmov ter ostalih izdelkov na temo letošnjega leta, praznike. Nekaj si jih lahko ogledate na spletni strani www.yel.si. Na dnevu odprtih vrat v mesecu juniju pa si boste imeli tudi priložnost v živo ogledati nekaj dejavnosti, ki so jih učenci opravili to šolsko leto v okviru projekta. Projektne dejavnosti smo učitelji in učenci predstavili tudi na Festivalu inovativnosti in ustvarjalnosti pri učenju, ki je potekal na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani od 21. 5. do 23. 5. Urad RS za mladino, ki je aktivni partner pri pripravi dogodka, želi širši javnosti prikazati primere dobrih praks ustvarjalnosti in inovativnosti na področju neformalnih učenj, ki nastajajo med mladimi in v mladinskih organizacijah. Izbrane predstavitve so bile del sejemske celote, ki jo bodo sestavljali programi s področij predšolske vzgoje, osnovnošolskih in srednješolskih izobraževalnih sredin, fakultet ter posebej vabljenih vsebin s področij kulture in drugih. Naša šola se je predstavila v četrtek, 22. 5.

Glavni cilj projekta je kreativna uporaba IKT (informacijsko-komunikacijske tehnologije) in tako je kot del projekta v torek, 15. aprila, potekala videokonferenca, na kateri je sodelovalo 40 slovenskih osnovnih in srednjih šol. Sodelovali so tudi učenci naše šole. Predstavili so potek projekta, letošnje delo, spletno stran ter vtise s projektne sestanka, ki sta se ga udeležili 2 učenki. Učen-

ci 3. a razreda pa so recitirali pesmi, ki so jih sami napisali, v slovenščini, španščini, angleščini in nemščini.

Slikovno gradivo je nastalo na novomeški gimnaziji, ki je bila naša prijazna gostiteljica.

Imeli smo tudi videokonferenco s šolo iz Madrida. Učenci so se pozdravili, se predstavili, povprašali o najljubših stvareh. Seveda pa nista manjkali naši španski zvezdi, Kaja in Taja, ki so ju z navdušenjem zopet pozdravili njihni enotedenski sošolci iz Madrida.

GD Izobraževanje in kultura

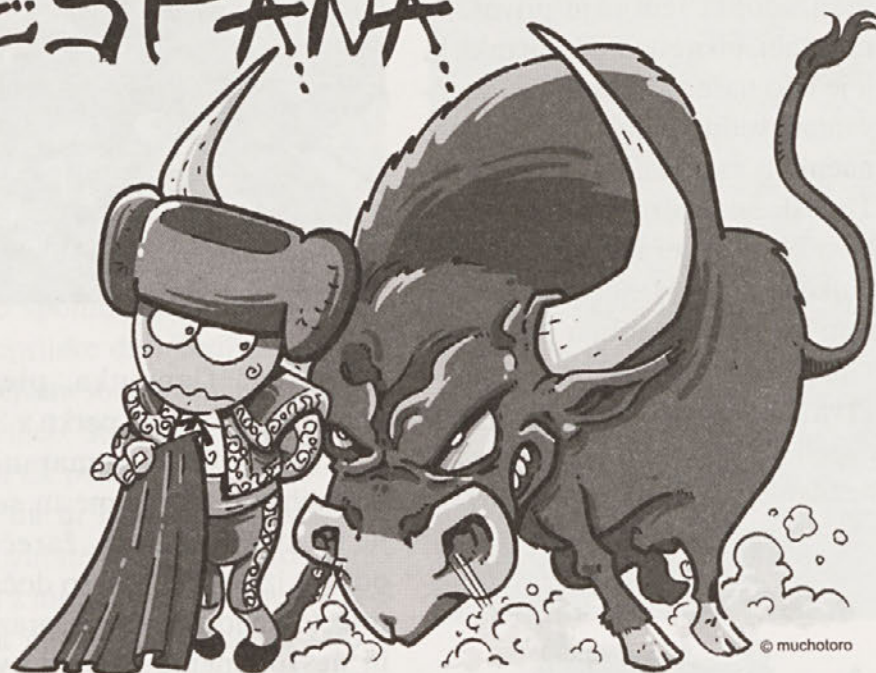
Program Vseživljenjsko učenje

Že četrti projektne sestaneke pa je potekal od 24. 4. do 29. 4. v mestu Jerez de la Frontera, na jugu Španije. Tokrat je bila udeležbe številčnejša: ravnateljica, vodja projekta ter 6 učiteljic. Zopet smo se srečali s koordinatorji sodelujočih šol, njihovimi učiteljicami in ravnateljicami, spoznali šolo in šolski sistem v Andaluziji, pregledali opravljene dejavnosti v letošnjem letu ter se dogovorili o poteku aktivnosti v tretjem, zadnjem, projektne letu. Sodelovanje in prijateljski odnosi so se še bolj poglobili, tako da je bilo slovo že kar žalostno. Tolažila nas je misel, da se zopet snidemo v Sloveniji maja 2009. Nekaj vtisov o obisku Osnovne šole Federico Mayo in Andaluzije vam bodo predstavile učiteljice, ki so se udeležile projektne sestanka.

In ne pozabite: se vidimo junija na DNEVU ODPRTIH VRAT!

Helena Hrovatič, vodja projekta

ESPAÑA

ŠPANSKI VTISI

Andaluzija. Zveni mehko, skrivnostno, ritmično, obetajoče, kot tiha obljuba prijetnega presečenja. Pokrajina Španije, ki slovi po flamenku, šeriju in andaluzijskih konjih, bikoborbah in toplini ljudi. Ne more te pustiti neprizadetega. Popotniku v vsakem trenutku dokazuje, da je Španija mnogo več kot destinacija maturantskih izletov. Bogastva kulturne in naravne dediščine se ponujajo na vsakem koraku, le gledati z očmi in srcem je potrebno.

Veselila sem se obiska te dežele. Malo zaradi partnerjev v projektu Comenius, predvsem pa sem si želela topline, svetlobe in drugačnosti, ki bi razbila sivino pravkar minule zime.

Težko je izločiti tisto nekaj, ki se me je najbolj dotaknilo. So bili to otroci, ki smo jih spoznali v šoli, mesto Cadiz, od koder se Krištof Kolumb kar dvakrat odpravil na pot v Ameriko, pisana oblačila prebivalcev Jereza na festivalu ferria de caballo, pravljično

razsvetljeno prizorišče, okus paelle in sangrije, učenje španskih besed... ali kaj drugega? Med najljubše spomine prav gotovo sodi obisk večerne prireditve v klubu flamenka. Kljub skromnemu znanju španščine razumeš zgodbe o življenju in nesrečni ljubezni, ki so jih pričarali temperamentni plesalci in glasbeniki. Ritem in melodije flamenka so še dolgo v noč zveneli v nas. Simpatičen vtis

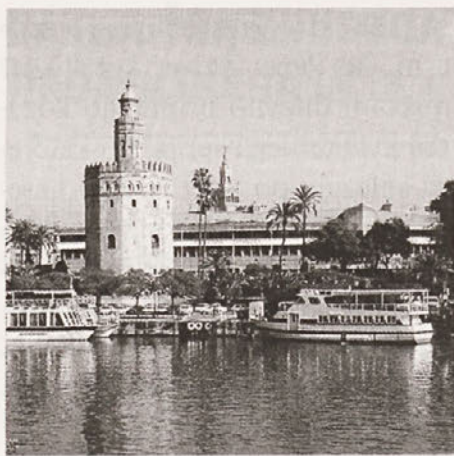
so name naredile tudi miši v šeriarni Tio Pepe. Že več kot sto let miškam dnevno pripravijo kozarec kvalitetnega šerija, do katerega splezajo po prav za njih narejenih lestvicah. Miške sicer niso bile bele, bilo pa jih je prav zanimivo opazovati, kako so pritekale na svoj dnevno odmerek alkohola in nato zelo poskočno spet stekle v skrivališča med sodi.

Trg španskih borcev v Sevilli, vožnja s kočijo skozi park, pa katedrale, spomeniki... baterija v fotoaparatu je začela štrajkati zaradi mojega pretiravanja. Kaj hočemo, človek si pač želi domov odnesti čim več spominov.

Preveč je vseh doživetij, da bi jih lahko stisnila semle, čeprav bi jih rada delila z vami. Vsako potovanje je nova izkušnja in prav je, da človek pokuka čez lasten plot. Tako dom postane lepši, sam pa bogatejši za nova znanja. Zadnji dan me je Paki, ravnateljica šole v Jerezu vprašala, kako mi je bilo vseč pri njih. Odgovorila sem ji z objemom in poljubom na lica, ki je tako značilen pozdrav Špancev ter obljubo, da jih bom še obiskala. Upam, da bom obljubo lahko izpolnila.

Ada Stegnar

MOJ PRVI OBISK ŠPANIJE kot članice projekta COMENIUS

Ne bo zadnji ...

Kako to, da sem se po kratkem času »delovnega obiska« španske dežele odločila tako?

Sonce, sonce, vsepovsod sonce. To je tisto, zaradi česar bo moj povratek k tej deželi zagotov.

V sredo sem se godrnjaje odločila pripraviti v kovček najnujnejše stvari. Po izkušnjah, ki jih imam s preteklih potovanj, sem na koncu imela v kovčku še veliko praznega prostora. Vem, da se je na potovanja vredno odpraviti s čim manj prtljage in dovolj prostora v kovčku za vse drobne in majhne reči, ki jih vedno prinesem za vse in za vsakogar, ki je vreden mojega spomina v tujini.

Tako pripravljena sem se z nekaj stanovskimi kolegicami podala na pot proti končni postaji – Španiji. Pot do Benetk naj bi trajala polne tri ure. Po občutku sodeč, je minila mnogo hitreje, kot pa bi človek pričakoval, da se bo cijazil po cesti, ob vseh zaporah, omejitvah in policijskih nadzorih. Do aviona, ki nas je ponesel skoraj pred prag Afrike, smo se pomikali zgledno hitro.

Če odmislim tesne sedeže, kukanje ob glavah sosedov v globino in

opazovanje pokrajine pod seboj, dovolj zasoljen sendvič in oranžado, ki sem si ju privoščila na letalu, ob nestrpni Italijanki, ki ji je bilo naše vzhichenje nad potovanjem vedno preglasno, sem kar naenkrat zagledala – Njo.

Tisto deželo, neznano in vznemirljivo že zato, ker me je čakalo natančno toliko presenečenja, kolikor sem ga bila sposobna spustiti v svoje srce.

Prva zelo življenjska izkušnja v tej deželi je bilo bližnje srečanje z neznanjem španskega jezika. Tak-

Katedrala v Sevilji

sist, ki očitno ni dojel napotkov skupine, si je moje potovanje do železniške postaje predstavljal drugače kot jaz. Še dobro, da sem si zapisala telefonsko številko ene izmed kolegic, da je bila rešitev iz zagate sploh mogoča.

Pa me ta prva streznitev ni omajala v mojem uživanju vsega, kar sem od trenutka srečanja s Španijo doživela.

Nastanitev v hotelu, srečanje z učitelji, ki sodelujejo v projektu, spoznavanje starih in še bolj starih katedral, hiš, trgov, spomenikov... Doživetje otrok v španski šoli ni bilo doraslo doživetju

španskega flamenka, plesu v klubu, sprehodu po parku v Sevilji, trganju divjih pomaranč po neštetihih pohodih po mestu, sedenju na obali oceana, žarečemu odsevu iz oči ljudi, ki so dočakali pričetek enotedenskega praznika in neskončnemu uživanju v ljudeh, ki sem jih mimogrede srečevala na ulici, in v soncu, ki me je s svojimi žarki tako milo božalo ves čas mojega bivanja v Španiji. Ti ljudje imajo sonce v sebi.

»... pa tiste Liline rože ...« je bil nič kolikokrat izgovorjen stavek mojih kolegic. Vsi so že vedeli, da imam poleg toplote rada tudi rastline.

Vsakodnevne dejavnosti bi bile precej naporne (kar sem na koncu ugotovila kot stoprocentno res), če se ne bi veselila snidenja z nasmejanimi ljudmi, snidenja s pojočim melosom njihovega govora in z neskončno potrpežljivostjo domačinov. V vsakem trenutku našega druženja so se trudili ugažati, animirati, približati vse, kar je njim ljubo in drago.

Churros con chocolate

Sevilla, Jerez, Cadiz so kraji, ki mi bodo še dolgo ostali v spominu. Conci, Paqui pa so liki, ki nikoli ne bodo izginili in bodo ob vsakem priklicu njihovih imen zvabili nasmeh na moj obraz.

Tako kot vedno, sem tudi tokrat še zadnji trenutek izbirala drobne spominčke, malenkosti, ki me bodo spominjali na zadnje letošnje aprilske dni. Tudi dogovori o trdnem sodelovanju z učenci in učiteljico Steffani iz Nemčije so prišli tik pred koncem potovanja. Kot da bi hotela izkoristiti vse nepozabne trenutke, ki so mi bili dani z mojim sodelovanjem v projektu in obisku dežele, ki sem si jo že velikokrat želela, pa ne imela priložnosti, spoznati.

Pravi zaključek potovanja je bil tudi polet nazaj. Kot da bi vedel, da si želim potisniti globoko v spomin trenutke, ki sem jih pravkar doživela, mi je letališki uslužbenec namenil sedež nekoliko stran od mojih znank. Tako sem imela čas strniti vse, kar je bilo zaznanega, v tisti predal mojega spomina, ki ga bom z veseljem še velikokrat odpirala.

Lili Vavžik

»ZAGOTOVO SE ŠE VRNEM!«

Španija. Dežela, za katero se mi je vedno zdelo, da življenje v njej ne more biti dosti drugačno od našega. Pa vendar je. Že to, da se dan prične in konča pozneje kot pri nas, narekuje eno izmed »drugačnosti«. Ta mi je med mojim obiskom nareč zeeloo ustrezala, saj zjutraj rada dolgo spim, v posteljo se mi pa nikoli ne mudi. Tako se tudi pouk v tej sončni deželi (saj v njej redko dežuje) začne šele ob 9 h,

konča pa ob 14 h. Bi šlo, kajne? Če zanemarimo to malenkost, pa je v naši, slovenski šoli veliko prijetnejše. Več udobja, več znanja.

Druga zanimivost je bila ta, da povsod po deželi, kjer smo hodili, rastejo palme, pomarančevci, limonovci, gigantski fikusi ipd. Nikjer ni bilo videti cvetočih jablan, lip in podobnega slovenskega drevja. V Cadizu so nas celo preletavali zeleni papagaji!

Poleg naštetega je seveda dežela name naredila močan vtis s svojo bogato, zgodovinsko arhitekturo ter seveda in predvsem s temperamentom prebivalcev. Ti so zelo odprti, sproščeni. Rada sem bila z njimi. Podnevi jih zelo malo srečaš na ulici, zvečer pa se polni energije, svobodnega duha in brez zadržkov prepustijo glasbi in plesu do poznih jutranjih ur. Leta niso ovira.

Tokratno potovanje v Španijo bom ohranila v lepem spominu. Predvsem zaradi prijateljstev, ki so tam nastala. Zagotovo se še vrnem.

Zdenka Mahnič

OBISK ŠPANSKE OSNOVNE ŠOLE

Šola obiskuje štiristo učencev. Stavba je srednje velika, ima večje in manjše igrišče in vse je obdano z ograjo. V času pouka je šola zaklenjena. Učenci pridejo v šolo ob devetih, pouk pa zaključijo ob štirinajstih. Malico prinesejo s seboj. Med ogledom šole so nas učenci spraševali, kako se počutimo, od kod prihajamo, zanimala so jih naša imena. Moje ime je bilo za Špance kar precej zahtevno, saj ga niso mogli izgovoriti. V razredu so nam učenci pokazali nekaj učnih listov in nam zapeli pesem. Ob koncu ogleda so nam pripravili program. Oder so imeli postavljen na prostem. Ker pa je preveč pihalo, so program izvedli v učilnici, ker nimajo večnamenskega prostora za prireditve. Najlepša točka je bila zame ples flamenco. Plesalci so bili oblečeni v čudovite plesne obleke, posebej lepe so bile deklice.

Ob dveh so učenci odšli domov, nas pa so povabili na kosilo. Učiteljice so nam pripravile nekaj značilnih jedi njihove dežele.

Jožica Fink

Ogled šole

Predstava na šoli

»POVSOD JE LEPO, DOMA JE NAJLEPŠE.«

V Španiji sem bila prvič. Videli smo ogromno. Vse je drugače kot pri nas. Ravnina, mogočne zgradbe, peščene plaže, ljudje pa bolj sproščeni. Ulice se napolnijo šele zvečer in ponoči. Od treh mest, ki smo jih obiskali, me je najbolj navdušilo andaluzijsko glavno mesto Sevilla. Šola, ki smo jo obiskali, stoji v nevarni četrti mesta, zato je obdana z visoko zidano ograjo in se odpre le dvakrat na dan, za začetek in konec pouka. Pouk začnejo ob 9. in končajo ob 14. uri. Naša šola je veliko prijaznejša od njihove.

Naš pregovor pa še kar drži: »Povsod je lepo, doma je najlepše.«

Alenka Spasovski

MY SPANISH DIARY

Day 1, Thursday 24th April

The journey to Spain started at 10.30 a.m. when a driver picked us up to take us to the airport in Venice. There we checked-in our luggage, which was heavy, and then we walked towards the gate. After a long wait we finally boarded the plane and the flight to Seville took two and a half hours. When we collected our baggage, we hailed for a taxi which took us to the railway station and there we waited on platform 10 for the train to Jerez. We arrived to Jerez de la Frontera at 11 p.m. We were very tired and went straight to the hotel and to bed.

Day 2, Friday 25th April

After breakfast some Spanish teachers, who were very friendly, picked us up at the hotel and drove us to their school. It's a big school in the southern part of the city. The school is surrounded by high walls and protective gates so that no-one can get in unless they open the door for you. The children were very noisy and nosy. They prepared a programme for us and we ate some home made food for lunch. In the afternoon we went sightseeing. In the beginning I didn't like the city very much, but later I realised it is full of interesting buildings and exciting streets. In the evening we were invited to attend a dinner party and flamenco dance. It was very good.

Day 3, Saturday 26th April

We took a coach to Seville where we learnt a lot about the city's history and important buildings. We also had some free time to do the

shopping for our families. We bought typical souvenirs: the fans, products made of tiles, castanets and many more. In the evening we were invited to the opening of the city's biggest festival called Feria where we watched fireworks and then they turned on thousands of small lights which were different colours. It was beautiful. The teachers from the school asked us to try some traditional Spanish food so we had tortilla, fried peppers, fried fish and lots of other food. It was very tasty.

Day 4, Sunday 27th April

Again the Spanish teachers invited us on an educational trip to Cadiz. It is the most beautiful city I have ever seen. There we ate traditional paella, rice with sea fruit. It was delicious. Cadiz used to be the richest city in Spain. Christopher Columbus sailed from Cadiz when he started his journey towards America. The city is full of small squares and lovely narrow streets where you can buy almost everything. We even met a girl from Ljubljana who was selling some bracelets, necklaces and

rings. She was very happy when she heard us speaking Slovene because she hasn't heard anyone speaking our language for a long time.

Day 5, Monday 28th April

The day started at the mayor's office. The mayor is a lady but she was very busy and couldn't see us so her deputy welcomed us in their wonderful town hall. On the outside it looks old and shabby but from the inside it is absolutely adorable. It is a good combination of old and traditional with new and modern. They were very happy to see us. In the afternoon we said goodbye to the Spanish teachers who looked after us and in the evening we packed our cases because on Tuesday morning we started our journey back home.

Majda Čengija

Na šoli ste gotovo že opazili Barbaro iz 9. a, ki se nam bo tokrat predstavila v Najči. Vas zanima zakaj? Berite dalje ... Predstavila se nam bo tudi gospa Medle, ki Barbari pomaga. Zakaj in kako? Vse boste izvedeli v nadaljevanju ...

Se nam lahko najprej predstavita?

Sem Renata Medle. Opravljam poklic mobilne surdopedagoginje in logopedinje. Zaposlena sem na Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani. Na vaši šoli izvajam dodatno strokovno pomoč Barbari. Sem Barbara, zaključujem 9. razred, sem težko naglušna učenka, kar pomeni, da sem skoraj gluha.

Kako izgleda vajina ura dodatne strokovne pomoči?

Gospa Medle: Najprej Barbaro vprašam, kako se počuti, kako je v šoli, če ima kakšne probleme ali če je doživela kaj lepega. Če ne potrebuje pomoči pri šolskem delu, delava vaje poslušanja in odgledovanja - branja z ustnic, igrava tudi igre, delava vaje, ki širijo splošno poučenost in besedni zaklad.

Barbara: Z Renato se pogovarjava in bereva članke o različnih temah: o samopodobi, samozavesti, o odraščanju, o odnosih s starši in sošolci, o prijateljstvu. Bereva razne anekdote in se sprašujeva, kaj nas hoče zgodba naučiti.

Najlepše mi je, ko greva na sprehod v mesto.

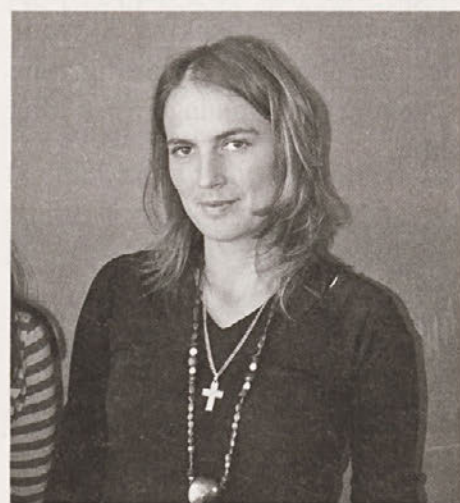
Gospa Medle: Z Barbaro greva večkrat na sprehod do Loke in nazaj. Tedaj imava vaje poslušanja - to pomeni, da mora odmisлити vse naravne zvoke: šum, hrup ... in biti pozorna samo na govor, z ustnic pa med hojo bere s strani, kar je zelo težko, ampak Barbara to zmore.

Kako pa gluhe/naglušne osebe poslušajo?

Gospa Medle: Potrebno je razložiti, da skoraj vse osebe s pomočjo slušnih aparatov zaznavajo zvoke in da je velika razlika med razumeti in slišati. Osebe sicer zaznajo zvok ali govor, razlikujejo, razumejo pa ga ne. Besede, ki jih poznajo, prepoznajo. Slišijo jih popačeno. Predstavljajte si to grafično takole:

H I / I I _ N I I

To je vizualna, GRAFIČNA slika, NE ZVOČNA SLIKA, slišane. Gluhe/naglušne osebe s pomočjo dodatnih informacij in znanj, izkušenj, konteksta, okoliščin skle-

Kdo je to surdopedagog, logoped?

Gospa Medle: Surdopedagog se ukvarja z gluhihmi/naglušnimi osebami in jim pomaga s posebnimi metodami razvijati govor, jezik ali pa poučuje v šoli, logoped pa je strokovnjak za slišče osebe, ki imajo težave z govorom in jezikom.

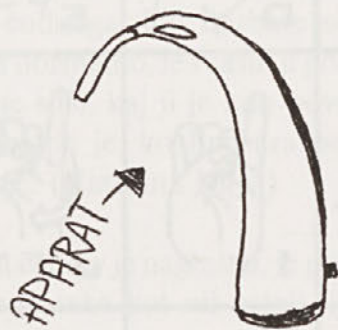
Barbara, kaj pa tebi pomeni surdopedagog?

Oseba, ki mi pomaga pri razumevanju snovi in pri tem, da se lažje spopadam s težavami, ki jih imam. Povezuje me tudi z drugimi naglušnimi in gluhihmi osebami.

pajo, ugibajo, prepoznavajo besedo in nato celoten pomen stavka. Pomoč bi bila, če bi dodali, da je to omara za shranjevanje hrane. Mnogi boste sedaj lažje prepoznali prej zapisano besedo.

Če oseba pozna temo pogovora, lažje prepozna besede. Pomembno je, da ko menjamo temo pogovora, gluho osebo opozorimo na to, da začne sklepati, ugibati na novem področju. Sposobnost poslušanja je odvisna tudi od zdravstvenega stanja in počutja osebe. Če npr. oseba ni sproščena, ima tremo, je zmedena, potem težje posluša.

Barbara: Jaz na primer besedo računalnik slišim kot »štajnik«. V stavku ali ko besedo pričakujem, jo prepoznam kot računalnik.

Kako pa si take osebe še pomagajo pri komunikaciji?

Gospa Medle: Gluhe/naglušne osebe si pomagajo tudi z branjem z ustnic. To imenujemo odgledovanje.

Ali je odgledovanje lahko?

Gospa Medle: Odgledovanja se je potrebno učiti. Je zelo utrudljivo in preko odgledovanja je mogoče večšim razbrati največ 60 % informacij.

Nekateri glasovi niso vidni (kghj), nekateri pa imajo enako ustno sliko (pbm, tdn, szc). Zato ni mogoče vsega razbrati. Na sposobnost odgledovanja vplivajo podob-

ni dejavniki, kot sem jih omenila pri poslušanju. Pomembno pa je tudi, kako sogovornik govori in kje stoji.

Barbara: Jaz poslušam s slušnim aparatom in hkrati tudi berem z ust. Težko odgledujem osebe, ki prehitro govorijo ali pa se med govorjenjem obračajo. Težave imam, kadar oseba pretirano odpira usta in tudi kadar samo nekaj momlja. Naravno odpiranje ust mi je najlažje brati.

Ali gluhe osebe s pomočjo slušnega aparata vse slišijo?

Gospa Medle: Naglušnim osebam aparat kar dobro služi, vendar se morajo privajati, učiti poslušati, ravno tako težje naglušni, popolnoma gluhi pa aparat ne pomaga, ker nimajo ostankov sluha. Torej s slušnim aparatom še ni rečeno, da bo oseba vse razumela.

Barbara: Jaz govor po televiziji ali kaseti, zgoščenki zaznam, vendar ga ne razumem. Po telefonu razumem samo mami, očija, brata, ker sem navajena na njihov glas. Z ostalimi prijatelji komuniciram preko SMS.

Po čem se gluhe/naglušne osebe razlikujejo od slišičih?

Barbara: Po ničemer, samo komunikacija z nami je drugačna. Potre-

bujemo več časa, da se navadimo na glas sogovornika, težje spremljamo govor v skupini, tisti, ki govori, mora biti obrnjen proti nam, da mu lahko beremo z ustnic. Večkrat moramo tudi vprašati, če ne razumemo, kar pa ni prijetno.

Tako, kot so si slišiče osebe med seboj različne, pa smo si različni tudi gluhi/naglušni.

Gospa Medle: Jaz svojim učencem večkrat povem, da niso enaki slišičim, pač pa **enakovredni**. Če bi bili čisto enaki, v šoli ne bi potrebovali prilagoditev in tudi ne dodatne strokovne pomoči. Tudi slišiči si nismo vsi enaki. **Prilagoditve**, ki jih imajo pri pouku, **niso privilegiji**, pač pa možnosti za premostitev težav, ki so posledica njihove gluhotе/naglušnosti. Enkrat sem se srečala z misljo, da moramo ljudje odkrivati svojo vrednost tudi v tem, da smo drugačni, in ne v tem, da hočemo biti na vsak način enaki. Poznam mnogo ljudi, ki gluhe osebe spoštujejo, občudujejo prav zaradi njihove gluhotе in vsega, kar so z njo dosegli.

Ali je res, da se gluha/naglušna oseba počuti neprijetno, če sliši smeh?

Gospa Medle: Včasih je res neprijetno, tudi nam, če slišimo smeh za hrbtom, saj nismo prepričani, ali se mogoče smejejo nam. Mi se lahko kaj hitro prepričamo, gluha/naglušna oseba pa ne, saj jo je največkrat sram in se zapre vase. Mnogokrat so razočarane, kajti četudi vprašajo, zakaj se nekdo smeji, dobijo odgovor: Ah nič, brez veze.

Barbara: Res, tudi meni se to včasih dogaja.

Ali gluha/naglušna oseba lahko dela vozniki izpit?

Gospa Medle: Da, lahko. Če gre za reševalno vozilo na nujni vožnji, zaznajo vibracije, nekate-

ri neobičajen zvok oziroma reagirajo takoj, ko opazijo spremembe v obnašanju drugih voznikov na cesti.

Kako pa gluha/naglušna oseba posluša glasbo?

Barbara: Jaz poslušam glasbo. Najraje imam rock, metal ter mešanico popa in opere in hip-hop glasbo. Besedila pa ne razumem, če ga nimam pred sabo.

Gospa Medle: Gluhe /naglušne osebe rade poslušajo glasbo, saj zaznajo ritem in tempo, delno tudi melodijo. Res pa je, da pri malo višji jakosti.

Ali obstajajo še kakšni načini, s katerimi lahko sporazumevamo z gluhihmi/naglušnimi osebami?

Gospa Medle: Da, s pisanjem, pantomimo, gestami in seveda z znakovnim jezikom in prstno abecedo.

Barbara: Jaz se sporazumevam z govorom in pisanjem ter odgledovanjem. Znakovnega jezika ne uporabljam.

Kako je biti gluha/naglušen?

Gospa Medle: Pravijo, da je gluhotata najtežja invalidnost, ki se najbolj pokaže pri izobraževanju. Predvsem govor, jezik je tisto področje, ki ga je najtežje razviti. Od razumevanja jezika in prebranja pa je odvisno tudi pridobivanje drugih znanj. Zato gluhe/naglušne osebe težko dosežejo visoko stopnjo izobrazbe. Težko je, če se kot gluha ne vključuješ v družbo in se zapiraš vase. Vsem nam pogovor veliko pomeni, gluhe osebe pa dostikrat nimajo osebe, s katero bi se lahko iskreno pogovorile. Kot vsako težavo v življenju je potrebno tudi gluhotu vzeti kot izziv in z njo živeti. Pri svojem delu želim ljudem pomagati glu-

hoto sprejeti in z njo živeti. Tudi gluha oseba ima lahko lepo, aktivno življenje. Večkrat rečem, da gluhe osebe resda ne slišijo, vendar globlje vidijo, tako da mora biti človek v stiku z njimi pristen.

Barbara: Težko je biti gluha. Vsak dan se srečujem z novimi problemi. Nikoli ne vem, kaj si drugi mislijo o meni, kaj govorijo, in nikoli ne vem, ali sem jih prav razumela. Težko zaupam. Med

ljudmi, ki jih ne poznam, se počutim neprijetno, vendar sem vseeno rada v družbi.

 A	 B	 C	 D	 E
 F	 G	 H	 I	 J
 K	 L	 M	 N	 O
 P	 Q	 R	 S	 T
 U	 V	 W	 X	 Y
 Z	 Ž	 Č	 Š	ENOROČNA PRSTNA ABECEDA

SOŠOLCI IZ 9. A O BARBARI ...

Odkar je Barbara moja sošolka, sem spoznal/-a:

... da drugačnost ni nič slabega. Včasih se je z njo težje sporazumevati, saj te mora gledati v usta. Zanimiva se mi zdi tudi govorica gluhonemih. Barbara me je naučila v tej govorici pokazati moje ime. (Teja Franko)

... da se drugačni težko vklopijo v družbo, saj jih večina ne sprejme. (Leon Reba)

... da drugačnost ne pomeni nekaj čudnega. Do Barbare se vedem normalno, le včasih ji povem, če ne sliši, kaj ji je kdo povedal. Super pa je, ko Barbara bere z ustnic. (Katarina Kapš)

... da čeprav je naglušna, je po srcu vseeno taka kot vsi ostali. (Žiga Žlogar)

... da tudi ljudje s slušnimi težavami ne premorejo nič manj prijavnosti in dobrote. Poznam jo že od vrtca in največkrat sploh ne opazim, da je drugačna od ostalih. (Eva Ogulin)

... da se tudi z drugačnimi lahko sporazumevaš in da niso nič manj vredni. (Žiga Čavlovič)

... njeno prijavnost. Vem, da zmore še veliko več, kakor pravijo. Naučila sem se, da je naglušen človek enak tistemu, ki sliši. (Kristina Gashi)

... da so tudi naglušni ljudje prijetna družba. (Anže Mraz)

... je z menoj vedno prijavn in mi pomaga, četudi ne sliši dobro. (Sherine Kastrati)

... in se naučil sprejemati sebi drugačne ljudi, kajti če dobro pomislimo, smo zanjo drugačni mi. (Matej Perše)

... koliko težje se je vključevati v družbo, če si naglušen. Ljudem, ki so drugačni (po videzu, veri ali kulturi), se je v družbo težko vključiti, saj jih nekateri že zaradi predsodkov izločijo. Naučila sem se tudi nekaj o govorici gluhonemih. (Maja Kosec)

... da se ne zavedamo, kako smo si vsi različni. Naučil sem se pomagati. (Jure Plut)

... da čeprav ima slušne težave, se ni nič spremenila. Njena osebnost je ostala ista, vesela, prijavn in marljiva. (Klara Samida)

...da ni važno, če človek manj sliši, saj če se potrudi, ji lahko prav tako kot ostalim uspeva v življenju. (Jože Luzar)

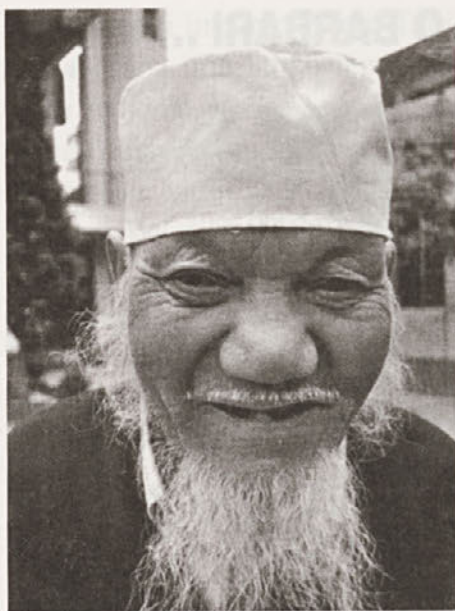
... da smo ljudje drugačni. Naučila sem se, da je potrebno pomagati tistim, ki potrebujejo pomoč. Je zelo dobra učenka in z njo ni nikoli posebnih problemov. Od nas se razlikuje samo v tem, da malo slabše sliši. (Anja Zamida)

DRUGAČEN, DRUGAČNA

Kot majhen otrok sem se zelo rad potepal po Loki. To mi je pomenilo nekakšno svobodo. Okrog mene mlada drevesa, hoja po pesku, ki mi je škrtal pod čevlji. Ja, to je bilo otroštvo, ki sem ga poznal, ki me je veselilo ter radostilo.

Nekega dne, ko sem se zopet sprehajal ob reki, sem zagledal človeka, ki je prosil za denar. Bil je majhen, lase je imel bele skoraj kot sneg in obraz mu je že načenjajala starost. Nosil je umazana, stara ponošena oblačila, za katera se mi je zdelo, da so iz smeti. Mimo njega so hodili ljudje, ki so ga zaničuječe pogledovali ter se mu smejali. Nihče mu ni namenil niti deset takratnih tolarjev, čeprav so vsi videli, kako razcapan ter lačen je človek. Ker do tedaj še nisem videl česa takega, tudi nisem razumel, zakaj mu ne pomagajo. Smilil se mi je iz dna duše in najraje bi mu dal tudi pet tisoč tolarjev, če bi jih le imel. Človek je klečal tam od jutra, zato je imel noge že vse razžrte od peska. Pri njem je sedela lepa muca, ki je bila v popolnem nasprotju z njim. Bila je čista in urejena, kot bi bila ravnokar oprana. Vendar je človeku ta mačka pomenila vse. Začelo se je že temniti, zato sem odšel domov z namenom, da naslednji dan nesem človeku kaj jesti. Naslednji dan sem pograbil sendvič, ki ga je mama naredila zame, ter odšel proti reki. Tam je zopet klečal človek. Prišel sem bližje in se mu zazrl v stare oči, pod katerimi so kraljevale ogromne gube. Ponudil sem mu hrano in človek jo je počasi vzel ter se zahvalil. Pomignil mi je, da se usedem zraven njega, kar sem tudi storil. Začela sva se pogovarjati. Bil je dobrega srca in prijaznega značaja, zato nisem mogel razumeti, zakaj ga vsi

tako zaničujejo. Pogovarjala sva se o vsem mogočem in on je imel odgovore na vsa moja vprašanja. Šele kasneje sem razumel, zakaj so ga vsi tako zaničevali. Bil je brezdomec, človek brez strehe nad glavo,

kateremu je moralo življenje že mnogokrat zagosti. Ljudje nočejo sprejeti drugačnih, saj vsi mislijo, da je najboljša povprečnost, kar v večini primerov, vsaj po moje, ne drži. Ta izkušnja se mi je vtisnila v spomin in z njo bom živel do smrti. V meni je kot nekakšna opomba, da so tudi drugačni ljudje lahko pri-

jzni. Svojega dejanja se ne sramujem, ampak ravno nasprotno, to dejanje mi je v ponos. Upam, da se bo v prihodnosti razmišljanje ljudi spremenilo.

Anže Kranjčič, 9. b

DRUGAČEN, DRUGAČNA

Sprehajam se po ulici, polni smeti in odpadkov, ob moji desni nogi pa teče kanalizacija. Za mano starejši gospod, neobrit in nepočesan, teče in kriči še sam ne vem kaj. Vse skupaj se mi gnusi in vsega imam dovolj, tako da razmišljam le še o vrnitvi domov, v svojo ljubo posteljo in na slovenska tla.

Z družino smo bili na počitnicah v Turčiji in smo se iz hotela odpravili v bližnje mesto po nakupih. To mesto, ki pravzaprav ni mesto, ampak v prvi vrsti šotorišče med razvalinami hiš, se mi je studilo že na prvi pogled.

Slovenski priljubljeni kamen spotike - Žabjek je bil v primerjavi s tem višek čistoče in kulture.

Vse povsod me ljudje, ki jih prvič vidim, v nečem podobnem angleščini hvalijo, z rokami pa pred mene molijo kup ur priznanih blagovnih znamk. Pol ure sem z njimi še nekako shajal, potem pa sem imel vsega dovolj. V meni se je pojavila krivda, ker sem se pač rodil na malce bogatejšem koncu sveta. Ta me je kar preganjala, skupaj s kupom Arabcev, ki so mi hoteli prodati vse, na koncu verjetno še sebe. Pa se vrnimo k mojemu zasledovalcu. Za svoja leta je bil pri teku neuromoren, in ko se ustavim pred neko

izložbo, me prime za ramo in začne s tistim že znanim: »My friend!« Ko mu želim na vse pretege preprečiti, da bi me skoraj odvedel do svoje »trgovine«, se v meni prebudi glas, ki pravi: »Pa pojdi in poglej, se boš vsaj drugih otresel.« Medtem ko me moj čudni »prijatelj« skoraj vleče proti izložbi, se v meni kot angelček in hudiček prerokata dva glasova. Eden pravi: »Pojdi, saj ni tako slabo«, drugi pa: »Kaj ti je tega treba?!«. Kateri je hudiček in kateri angelček, še danes ne vem.

Prodajalec me pripelje v sosednjo ulico, tokrat kanalizacije na poti ni, in takoj mi ponuja kavbojke, majice, ure in obutev vseh znamk. Na vse pretege mu razlagam, da ne utegnem, nimam časa in se mi mudi, pa si za nagrado prislužim le dodaten kup puloverjev in prstane z diamanti Swarovski. Na koncu prinese še stekleničko z napisom »Hugo Boss parfume«, ki jo že moje oči zavračajo, nos pa jo razglasi ne za kolonjsko, temveč konjsko vodičo.

Prodajalec se trudi in nikakor ne odneha, toda v mojih možganih se pripravlja plaz, ki bo pokopal načrte »mojega prijatelja« in po katerem bodo noge odšle, z njimi pa upam da še vse telo, če se ne bo prej razpočilo.

Ko me trgovec prime za vetrovko in jo začne slačiti, češ »poskusi mojo«, pade kaplja čez rob. Dokaj mirno ga odrinem, nato pa se iz mojih ust pripeljejo besede, kot so čudak, osel, slepar, ne bodi ga treba, nadležnež, na koncu pa mu pristavim še »cigo«. Stečem ven, se rinem čez množico, skačem, ne čakam na rdečo luč in po krajši rekreaciji bolje zadiham. Pred mano morje, sonce in prijeten veter. Tokrat brez klicev za mano. Za dežjem posije sonce!

Andraž Aš, 9. a

LUKA KAPLAN: »NA BOLEZEN SE NAVADIŠ ...«

Ker je tema tokratne Najče drugačnost, smo naredili intervju tudi z učencem, ki je gibalno oviran. To je Luka Kaplan iz 6. b. A Luka pravzaprav sploh ni nič drugačen od nas. Res se težje giblje, a sicer je prav tak najstnik kot vsi ostali.

Luka, kakšne težave sploh imaš?

Imam cerebralno paralizo, ki ni ozdravljiva, težave pa imam s celo desno stranjo telesa in so se pojavile že po rojstvu.

Katere pa so največje ovire, s katerimi se srečuješ?

Težje pišem, malo težje hodim, kar pa je bilo pred operacijo še huje. Takrat sem bil skoraj že na invalidskem vozičku. Do sedaj sem bil samo na eni operaciji, morda pa bom šel tudi na operaciji kolka. Eno roko tudi težje obračam kot drugo.

Pa ti kdo pri pouku pomaga?

Pri pouku mi pomagajo sošolci, gospa Karmen Kržan, gospa Irena Adlešič in gospa Marjetka Ferkolj Smolič. Sošolci mi pomagajo tako, da mi delajo in fotokopirajo zapiske, da se iz njih lahko učim. Letos pa mi sošolci nosijo tudi šolsko torbo, ker je na hodnikih taka gneča in se vsi prepirajo, zato je nevarnost, da bi padel. Pišem z navadnim svinčnikom, ki je odebeljen. Pišem z velikimi tiskanimi črkami in ne s pisanimi, ker je zame to pretežko.

Vemo, da imaš v nekaterih učilnicah prilagojeno mizo, vendar ne v vseh. Ali te to moti?

Ne. Je pa pisati na njej malo lažje, ker je nagnjena. Ampak problem je v tem, da mi vsi zvezki z nje drsijo dol.

Tvoje učne ure potekajo malo drugače kot naše, še posebej pri športni vzgoji ...

Na šoli je učiteljica, ki me dobro pozna in uči že od 4. razreda, to je Vanja Mokotar. Ko vi delate stvari, ki jih jaz ne zmorem, mi ona prilagodi program, da me lahko oceni. Kadar pa so na sporedu kros in drugi teki, pa navijam na tribuni.

Kako pa si sam sprejel svojo drugačnost?

Če bi vidva imela tako bolezen, bi se nanjo navadila. Drugače tako ne morem ...

Pa so te kdaj zaradi tega zafrkavali?

So oziroma me zafrkavajo že od samega začetka.

Najbrž imaš kakšne terapije. Ali se zaradi njih tvoje stanje kaj izboljšuje?

Ha. Terapije imam tristo na uro. Imam fizioterapije, delovne terapije, imam logopeda, po novem pa imam tudi psihologa zaradi šole. Hodim tudi v Ljubljano na terapije, ki jih ni mogoče izvajati v

Novem mestu, ter na rehabilitacije. Napredek se vidi pri nogi, sedaj lepše hodim, a še vedno imam težave.

Najbrž imaš sobo opremljeno drugače, kot so klasične najstniške sobe ...

Sploh nimam svoje sobe. Naloge delam v kuhinji, spim pa v spalnici skupaj s starši zaradi napadov.

Izvedeli smo, da navdušeno spremljaš športne dogodke. Kateri je tvoj najljubši šport?

To so rokomet, nogomet, hokej. Ne priporočam vam, da greste v tako veliko dvorano, kot sem bil jaz, saj je v njej zelo glasno. To je bilo v dvorani Zlatorog.

Te poleg športa zanima še kaj?

Ko sem bil star pet let, sem si želel igrati frajtonarico ...

Te morda zanima kultura-gledališče, opera?

O ne! Odpade! Opere ne maram, rad pa imam gledališke predstave. Najbolj se mi je v spomin vtisnila predstava Tinka Šminka.

Po poklicu bi bil rad ...

Novinar.

Kaj pa počneš v prostem času?

Rad igram računalniške igrice, badminton ...

Rad hodiš v naravo?

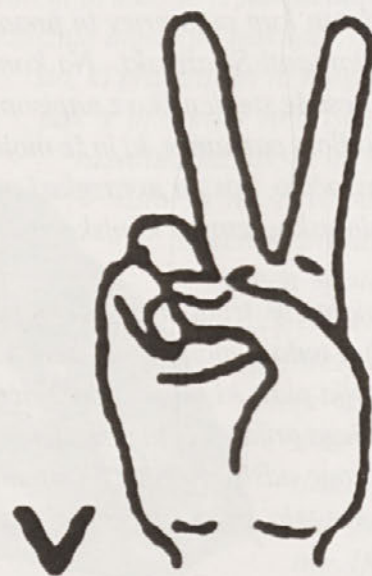
Ja. Rad pa tudi potujem. Pred kratkim sem bil v Parizu. Živim v Mirni Peči. Nimamo svoje hiše, smo podnajemniki, vendar se z lastnikom zelo dobro razumemo. Imamo tudi domačo žival, psa Sparkija, pekinezerja.

Ali doma pomagaš pri hišnih opravilih?

Jah, nisem Fata. No, včasih pobrišem prah. Za pospravljanje so ženske. Zato jih imamo. Imam tudi 20-letnega brata Denisa.

Vemo, da nerad bereš. Se tudi s težavo učiš?

Ja, a kadar sem vprašan, se pač moram.

Ti morda stvari, kot je brain gym, kaj pomagajo?

Ne, nič ne čutim.

Kateri pa je tvoj najljubši predmet?

Hm, športna.

Si bil kdaj jezen sam nase, ker imaš to bolezen?

Ne, sploh ne. V bistvu sem celo malo vesel, ne zaradi privilegijev, ampak sem pač zelo zadovoljen sam s sabo.

Uroš, 6. c

DISLEKSIJA JE LAHKO TUDI DAR

Karmen Kržan je na naši šoli zaposlena kot specialna pedagoginja. Pri svojem delu se srečuje tudi z učenci ki imajo specifične učne težave, kot je npr. disleksija, in jim nudi dodatno strokovno pomoč. V pogovoru nam je razložila, s kakšnimi težavami se srečujejo učenci z disleksijo, kako se jim lahko pomaga in zakaj je disleksija lahko tudi dar.

SOŠOLCI IZ 6. B O LUKU

Odkar je Luka moj sošolec, sem spoznal/-a:

... da imamo srečo, da nimamo takšne bolezni, kot jo ima Luka, ki ne more tako hoditi in teči kot mi.

Rok

... da je treba pomagati. Vsi ga spoštujemo in vsi mu pomagamo. Veseli smo, da je naš sošolec, saj je prijazen in spoštljiv.

Izza

... da ne smemo označevati ljudi po zunanosti, npr. gibalno ovirane.

Jan

... da čeprav so drugačni po zunanosti, so enaki po notranosti. Zato sva z Lukom dobra prijatelja.

Iva

...da smo vsi ljudje enakovredni. Tudi drugačni ljudje so lahko zelo prijazni. Luka že spada med te ljudi. Zelo dobro se razume z nami. Ne glej le na zunanost. Važna je tudi notranost.

Nika Simič

... veliko o drugačnosti. Menim, da ima sošolec Luka veliko boljše lastnosti kot jaz. Naučil sem se pomagati, prijaznosti ... Spoznal sem, da je Luka imeniten sošolec. Takih bi si želel še več.

Jure Prus

... da taki, kot je Luka, potrebujejo več pomoči in spodbude.

Norma Resnik

Kakšne težave imajo ljudje z disleksijo?

Učenec z disleksijo ima težave pri branju, kar pomeni, da je njegovo branje počasno, zatikajoče, spušča, dodaja in obrača črke, besede pogosto prebere popolnoma napačno, zato tudi težko razume, kaj je prebral.

Prav tako imajo ti učenci težave pri pisanju. Težko si zapomnijo pravopisna pravila, spuščajo črke, napačno črkujejo besedo. Njihovi pisni izdelki so zato polni napak.

Poleg teh težav so pogosto tudi slabo organizirani. Težko si organizirajo svoj čas in kar naprej pozabljajo stvari.

Kako nastane disleksija?

Disleksija je prirojena težava. Odkrili so, da imajo osebe z disleksijo veliko bolj razvito desno možgansko polovico kot levo. To pomeni, da imajo bolj razvite vizualne, glasbene spretnosti, imajo bogato domišljijo, dobro intuicijo ter na okolico, svet gledajo bolj odprto.

Lahko bi rekli, da je disleksija tudi dar, kar so dokazale mnoge svetovno znane osebnosti. Med njimi so Einstein, Picasso, Hans Christian Andersen, Tom Cruise, pa tudi slovenski gledališki igralec Gojmir Lešnjak - Gojc.

Ali se disleksija lahko odpravi?

Žal ne. To je kar način življenja. Se pa težave z zgodnjem nudenjem pomoči lahko ublažijo.

Kako lahko učitelj pomaga tem učencem?

V razredu je pomembno, da učitelj od takega učenca ne zahteva glasnega branja pred razredom ter da se njegovega branja ne ocenjuje. Prav tako je potrebno, da učitelj preveri razumevanje pisnih navodil. Predvsem pri ocenjevanjih lahko učenec z disleksijo zaradi napačnega branja navodilo narobe razume in tako napačno reši nalogo.

Pri ocenjevanju spisov ima vsebina spisa odločilen pomen, pri ocenjevanju pravopisnih napak upoštevamo, da ima učenec disleksijo.

Na naši šoli prakticiramo, da učenci za pisanje spisov in pisnih ocenjevanj uporabljajo računalnik, kjer imajo možnost, da jih že sam računalniški program opozori na pravopisno napako.

Primer pisnega izdelka pa izgleda takole:

2. Čolška rija

Zgodba o ljudeh in njihovi

Spominjam se, kako smo smo se ji pod kletki smijeli. Pa se ni bilo čemu smijeti, bilo je zelo resno. Na vrtu je imela svoj goščico, vse lepota je zdelala, vse dopoldne je imela veliko dela. Bila je od imena rdeča v lica in rožice je imela v oči. Mami ji je prinesla košičko kruha za mlči jelka pa ga je zalila in dala terice pšička. Pradela je niti in gredice in pšička mislala v kuhinjo.

Kako pa poteka individualna pomoč pri Vas?

Učencem v nižjih razredih pomagam pri usvajanju branja in pisanja, pri zmanjševanju težav, ki se kažejo v zamenjavi črk ali branju besed. Pripravim jim posebne vaje. Pri učencih na predmetni stopnji pa se mi zdi pomembno, da se skupaj učimo učiti. Tako npr. učencem glasno berem učno snov ali jo bereva skupaj z učencem, učim jih učenja iz učbenika, saj so njihovi zvezki pogosto zelo neurejeni, predvsem pa neberljivi. Pomagam jim pri ocenjevanjih znanja v smislu branja navodil, prav tako imajo možnost, da pišejo ocenjevanja daljši čas.

Ali nam lahko na praktičen način pokažete, kako berejo in pišejo ljudje z disleksijo?

Vam bom zastavila kar uganko. Kako bi vi prebrali spodnjo besedo? Ena beseda je napisana večkrat, saj jo dislektiki lahko vidi na različne načine:

- mōka
- čmko
- wačka
- kčama
- mčk

(mōčka)

DISLEKSIJA V DRUŽINI SUŠNIK

Od štirih članov družine Sušnik sta kar dva dislektika - oče Zdenko in sin Ambrož, sicer učenec 7. a. Gospod Zdenko nam je najprej povedal nekaj o sebi, nato pa še o Ambrožu.

ZDENKO SUŠNIK IN DISLEKSIJA

V začetkih mojega šolanja ni nihče opazil, da imam probleme z disleksijo. Ugotovili pa so, da pišem z levo roko, zato mi jo je tovarišica v šoli začela vezati z rutko, ker so takrat pač menili, da ni primerno pisati z levo roko. Seveda ni šlo drugače in moral sem začeti pisati z desno roko. Tu pa so nastali problemi. Težave so bile že pri pisanju z levo, da ne govorim, kako je bilo z desno. V besedah je manjkalo pol črk in razni trebuščki pri črkah. Tiste, ki so bile napihnjene, so bile ponavadi obrnjene v napačno smer. Mislil sem, da sem usvojil pisanje, saj sem prav lepo prebral tekst, ki sem ga napisal. Probleme z branjem moje pisave pa so imeli drugi. Mislil sem, da imajo drugi večje težave z branjem kot jaz s pisanjem. Po določenem času se je nekemu posvetilo in je ugotovil, da bi bilo dobro obiskati kakega strokovnjaka, ki se ukvarja z disleksijo, legastenijo in podobnimi zadevami. Pri tem strokovnjaku so ugotovili, da bi bilo bolje, da pišem z levo roko in da se večkrat oglasim pri njem. Ko sem začel pisati z levo roko, je izginila polovica težav. Drugo polovico pa sem odpravil z veliko dela in s strokovno pomočjo. A še danes moram včasih paziti, da ne delam preveč napak.

ARBVO BARVO BRAVO RAVBO BOVRA

Ali ste vedeli, da imamo na naši šoli tudi društvo BRAVO? Glavni namen društva je pomagati otrokom in mladostnikom s specifičnimi učnimi težavami. V društvu BRAVO organizirajo predavanja za starše in učitelje, kjer jih seznanjajo z disleksijo in drugimi učnimi težavami. Prav tako organizirajo tudi dejavnosti za učence. Tako so se lahko učenci že učili desetprstnega tipkanja, brain gym vaj, se pogovarjali o svoji samopodobi in podobno. Več o društvu BRAVO si lahko preberete na spletni strani www.drustvo-bravo.si ali povprašate specialno pedagoginjo Karmen Kržan.

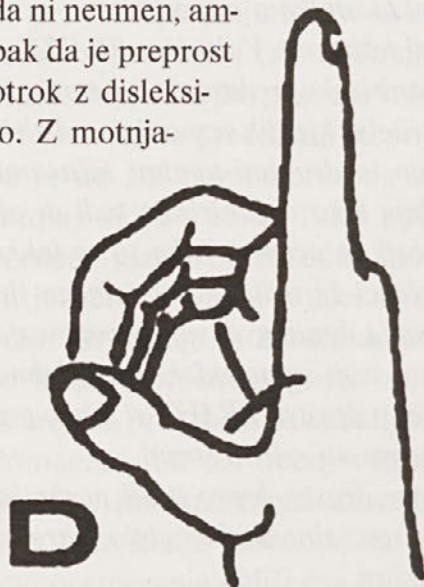

AMBROŽ SUŠNIK IN DISLEKSIJA

Začelo se je že v vrtcu. Ambrož je imel zelo bogat besedni zaklad, zelo hitro si je zapomnil zgodbe, pesmice in zelo rad je prebiral knjige. Vzgojiteljica je večkrat mislila, da že zna brati, saj se je spomnil zgodbe dobesedno. Veliko stvari je vedel, toda ko je moral kaj narisati, je bilo čisto drugače. Nobena risba ne slika nista bili tisto, kar so narisali drugi otroci. Uporabljal je tudi obe roki. Vzgojiteljica je bila navdušena, ker je znal vsako risbo zelo dobro utemeljiti. Toda prišel je prvi razred, pisanje in branje. Moja žena, ki je tudi učiteljica, ni bila navdušena nad Ambroževim delom v šoli. Slutila je, da je nekaj narobe in poudarjala, da je najin otrok legastenik, dislektik ... V družini imamo tudi zelo znano logopedinjo, zato se je posvetovala tudi z njo. Ugotovila je, da ima res disleksijo, zato smo se v drugem razredu obrnili tudi na gospo Matejo Petric, ki je to potrdila in nam je še sedaj v veliko pomoč. Brez nje bi Ambrož zelo težko napredoval naprej. V šoli je bilo

velikokrat zelo težko, saj marsikatera od učiteljic ni prepoznala Ambroževih težav. V četrtem razredu pa je učiteljica sama takoj ugotovila, kaj je z Ambrožem. Predlagala je tudi, da zaprosimo za pomoč komisijo za otroke s posebnimi potrebami, ki jim po zakonu pripadajo tudi posebne pravice. Seveda smo prošnjo tudi vložili. Ugotovili so, da ima Ambrož zelo dobre umske zmogljivosti, saj sega njegov razpon od nadpovprečja do povprečja. Tako smo prišli do spoznanja, da ni neumen, ampak da je preprost otrok z disleksijo. Z motnja-

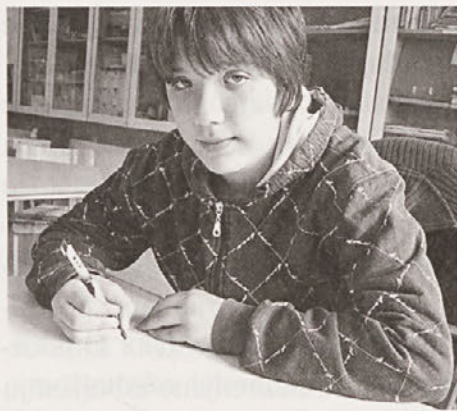
mi branja, pisanja, računanja, s težavami pri finih gibih, z dobri in slabimi dnevi. Otrok, ki nikoli ni znal povsem pravilno obnoviti domačega branja, saj je velik del že prebral narobe, po svoje ... Otrok, ki odgovarja včasih tako zapleteno, da ga nekateri kličejo filozof, otrok, ki je zelo dolgo nosil čevlje na ježka, ker si ni in ni znal zavezati vezalk, otrok, ki mu zapenjanje gumbov ne gre, otrok, ki večkrat ne ve, kaj je za nalogo, otrok, ki je imel v torbi vedno preveč zvezkov ...

Določili so, da zaradi disleksije potrebuje v šoli dodatno strokovno pomoč ter prilagoditve pri pisnih izdelkih oz. pisnih preverjanjih znanja ter pri jezikovnem pouku. Z ženo sva zelo hvaležna za razumevanje večine učiteljev pri njegovi težavi in seveda tudi strokovnemu timu.

Doma mu še danes veliko bomo, se pogovarjamo o snovi, delamo naloge ...

Sprejeli smo ga pač takšnega, kot je, in smo zelo veseli, da je med nami, saj je imel tudi hudo prirojeno srčno hibo.

SOŠOLCI IZ 7. A O AMBROŽU

Odkar je Ambrož moj sošolec, sem spoznala/-a:

... kakšne težave ima on in ostali dislektiki, da je to dokaj pogosta težava in da jo ima tudi veliko slavnih ljudi. Naučil sem se tudi, zakaj ima posebne pogoje in prilagoditve ter koliko truda je potrebnega za to, da disleksijo uspešno premaguješ.

Nik Mioč

... do sedaj te bolezni še nisem poznala. Šele ko smo se letos pri razrednikovi uri pogovarjali o disleksiji, sem zvedela, da jo ima tudi Ambrož. Takrat sem spoznala, da ti ta bolezen zelo spremeni življenje. Nekateri moji sošolci res mislijo, da goljufa, ker lahko piše ocenjevanja na računalnik. Vendar je s to boleznijo težko brati in pisati. Strinjam se s tem, da dobijo učenci z disleksijo pomoč.

Nina Šobar

... da ko piše, pozabi kakšno črko. Če piše na računalnik, mu gre boljše, kot če piše na roke.

Amir Murseli

... da mu je težko brati naglas, da mu je težko pisati in da je življenje zanj malo težje kot za nas.

Žiga Zatežič, Rok Volaj

... da mu ni lahko in da je prav, da mu pomagajo. To ni lahka bolezen in mora se zelo truditi, ker je v šoli največ pisanja in branja.

Lara Potočar, Tjaša Ilar

... da tudi med nami živijo ljudje z različnimi boleznimi.

Blaž Boltez, David Lovko

... da mu je treba pomagati, da ima več časa kot drugi, ko pišemo ocenjevanja, in da lahko piše na računalnik.

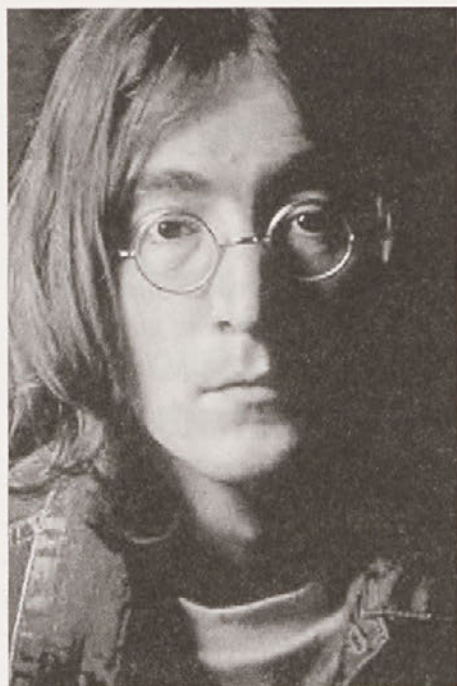
Ana Hrlec

... kako mu je težko pisati in brati, da potrebuje veliko več časa za učenje in domače naloge ter da disleksija ni prijetna.

Timotej Hrovatič

... da mu je težje kot nam, zato mu moramo pomagati, da mu bo lažje.

Tomi Barbič, Marko Klinc

ZNANI DISLEKTIKI

Veliko znanih ljudi je imelo oz. ima disleksijo. Leonardo Da Vinci, Pablo Picasso, Beethoven, znani pevec Robbi Williams in pokojni član Beatlesov John Lennon. Tudi veliko igralcev jo ima, npr. Tom Cruise, Whoopi Goldberg, Cher, Marlon Brando in Salma Hayek.

Med njimi je celo veliko svetovno znanih pisateljev, kot so: Agatha Christie, Ernest Hemingway, Mark Twain ...

Med znanimi politiki naj omenim Winstona Churchila in Johna F. Kennedyja.

Dislektika sta tudi Thomas Edison, ki je izumil žarnico, in Albert Einstein. In še bi lahko naštevali. Vsi so naredili velik korak za človeštvo in brez njih svet ne bi bil tak, kot je ...

Pri nas pa naj omenim samo igralca Sašo Pavček in Gojmirja Lešnjaka - Gojca. Oba sta igralca, Saša pa se poskuša tudi kot pisateljica.

Ambrož Sušnik, 7. a

INTERVJU Z INŠTRUKTORICO BRAIN GYMA, METO BIZJAK ERŽEN:

»Za tremo pred ocenjevanjem izvajajte pozitivne gumbke, upogibanje stopala in ležečo osmico.«

Meta Bizjak Eržen je specialna pedagoginja, zaposlena na OŠ Žirovnica. V času študija se je izpopolnjevala tudi v tujini, in sicer v Veliki Britaniji. Tam se je seznanila z izobraževalno metodo brain gym. Ta metoda se ji je zdela zelo uporabna tako pri delu z učenci kot tudi v vsakodnevnem življenju. Po zaključku izobraževanja je postala inštruktorica brain gyma. To pomeni, da lahko poučuje brain gym druge ljudi ter da lahko izvaja terapije s pomočjo te metode. Že nekajkrat pa je bila tudi gostja na naši šoli, saj je z brain gym vajami seznanila učitelje in tudi starše. Ker se na naši šoli o brain gym vajah vse več govori in jih veliko učencev tudi že izvaja, smo jo povabili na pogovor.

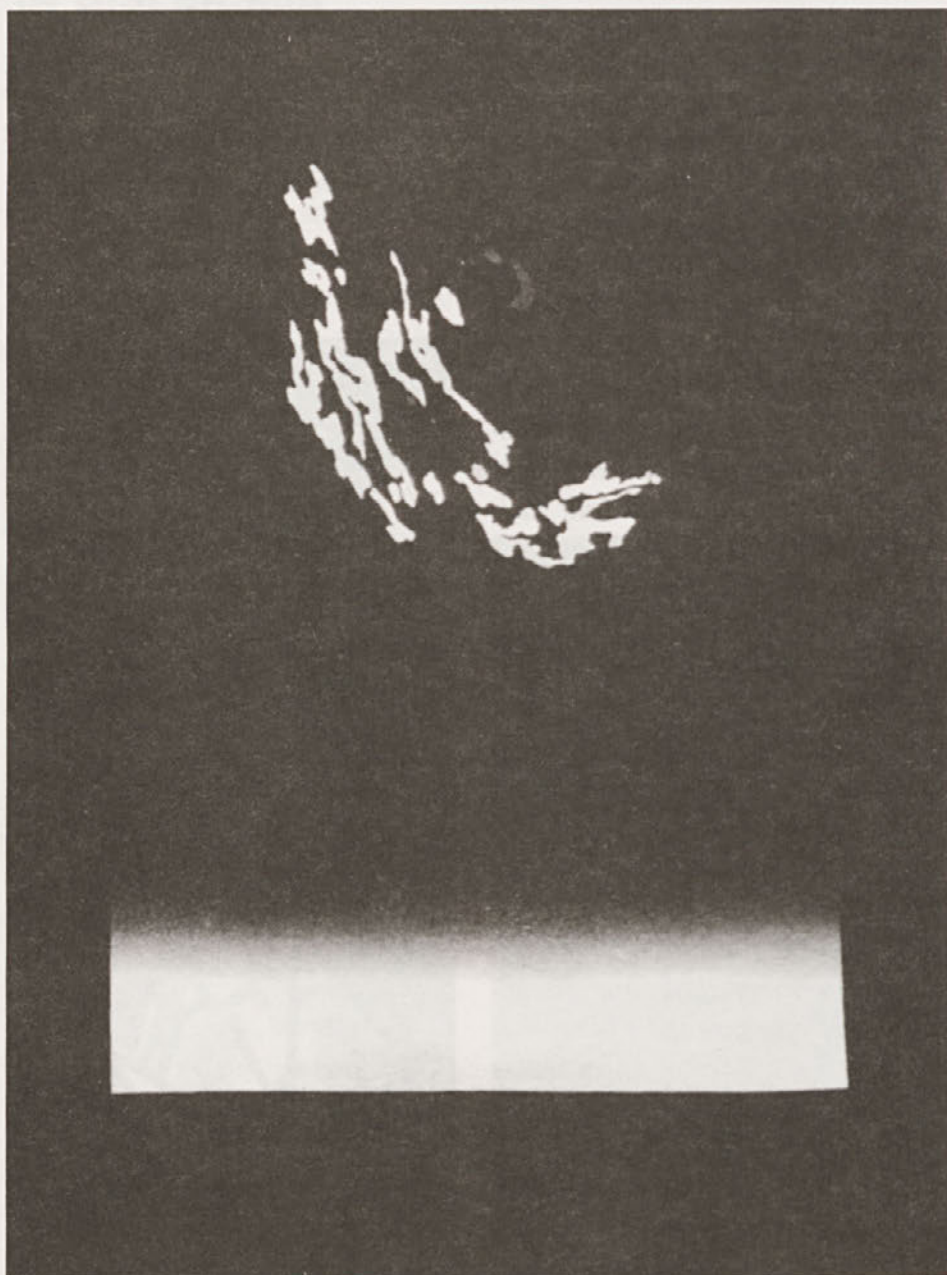
Kaj sploh pomeni brain gym?

Brain gym® je gibalna metoda, ki nam omogoča, da vse stvari, ki jih delamo, delamo brez napora po naravni poti. Gibalne vaje povezujejo med seboj različne predele v naših možganih za lažje razumevanje, izražanje in organizacijo. Če imamo na primer težave s poslušanjem, ker težko sledimo razlagi dalj časa in se nam pogosto dogaja, da nam naše misli uidejo drugam, nam brain gym vaje pomagajo, da smo lahko dalj časa skoncentrirani, si zapomnimo tisto, kar slišimo, in si znamo slišane podatke pisno, npr. v obliki miselnega vzorca, urediti tako, da se bomo vedno spomnili na vsebino, ko jih bomo pogledali.

Komu so namenjene brain gym vaje in kdaj jih lahko uporabljamo?

Brain gym vaje so namenjene vsem ljudem, ne samo učencem za lažje učenje. Namenjene so že otrokom v vrtcu, učiteljem, staršem, da lažje opravijo svoje naloge. Danes jih uporabljajo športniki, igralci, poslovneži ... Določene vaje so namenjene izboljšanju določenih sposobnosti in spretnosti, zato je dobro poznati namen posamezne vaje, da izberemo ustrezno vajo, ki jo potrebujemo. Je pa vsekakor priporočljivo dnevno delati osnovne štiri vaje PACE (popiti vodo, možganske gumbke, križno gibanje in vajo za umirjanje).

je). Te štiri vaje nam vsako jutro pomagajo, da vzpostavimo ravnovesje, da bomo lahko delali več stvari hkrati, npr. prebrali in si prebrano zapomnili. Na začetku je osnovne vaje priporočljivo delati trikrat dnevno.

Kdaj in kako ste se Vi seznanili z »možgansko telovadbo«?

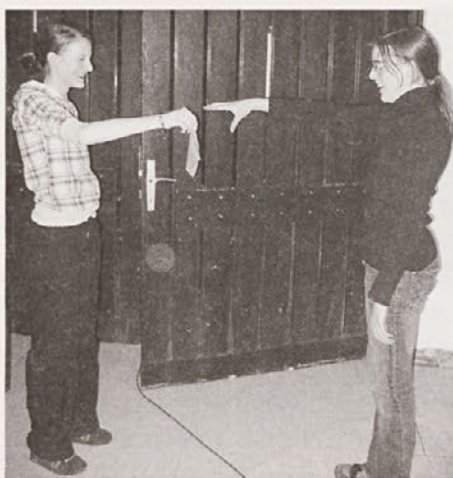
Med enoletnim študijem v Veliki Britaniji sem v centru za disleksijo, kjer sem študirala, po naključju odkrila knjigo dr. Carle Hannaford, nevrobiologinje, z naslovom Smart Moves. Med prebiranjem je bilo opisanih tudi nekaj brain gym vaj, ki so me zelo navdušile. Odločila sem se, da bom šla na seminar – in od takrat sem jih naredila že veliko. Med drugim sem se lansko poletje tudi osebno srečala dr. Hannafordovo na enem od njenih seminarjev. Bilo je nepozabno.

Imate kakšne osebne izkušnje, ko so Vam te vaje prišle zelo prav? Morda v šoli ali v Vašem privatnem življenju?

Že na prvem seminarju sem po osnovnih štirih vajah začutila vpliv teh vaj. Prvič v življenju sem brez strahu povedala svoje občutke (in to v angleškem jeziku), kar me je zelo navdušilo. Med drugim sem zgubila strah pred javnim nastopanjem, s pomočjo vaj sem izboljšala tehniko smučanja – križno gibanje mi je zelo pomagalo, da sem občutila koordinacijo svojega telesa.

Kje bi lahko izvedeli kaj več o brain gymu in kje se lahko teh vaj naučimo?

O brain gymu lahko na vaši šoli več izveste pri vaši specialni pedagoginji Karmen Kržan, učiteljici angleškega jezika Majdi Čengija ali pa na seminarju. V Sloveniji je

edina knjiga v slovenskem jeziku **Telovadba za možgane** izšla pri založbi Rokus. V njej imate opisanih vseh 26 gibalnih vaj in namen posamezne vaje. Obstajajo pa tudi spletne strani: www.avevita.si, www.braingy.org.

Katere vaje bi nam svetovali, če imamo tremo pred ocenjevanjem ali pa pred javnim nastopanjem? Vsekakor najprej osnovne štiri vaje, potem pa za tremo pred

ocenjevanjem pozitivne gumbke, upogibanje stopala in ležečo osmico. Za javno nastopanje pa še zehanje, miselne gumbke in raztezanje rok.

BRAIN GYM – LAŽJE SE SKONCENTRIRAMO NA POUK

Od oktobra pa do marca smo se Klara Samide, Maja Kosec in Katarina Kapš redno srečevale na urah brain gyma. Tam nas je tople pričakala šolska defektologinja, gospa Karmen Kržan, ki se na šoli ukvarja z uvajanjem brain gyma v pouk.

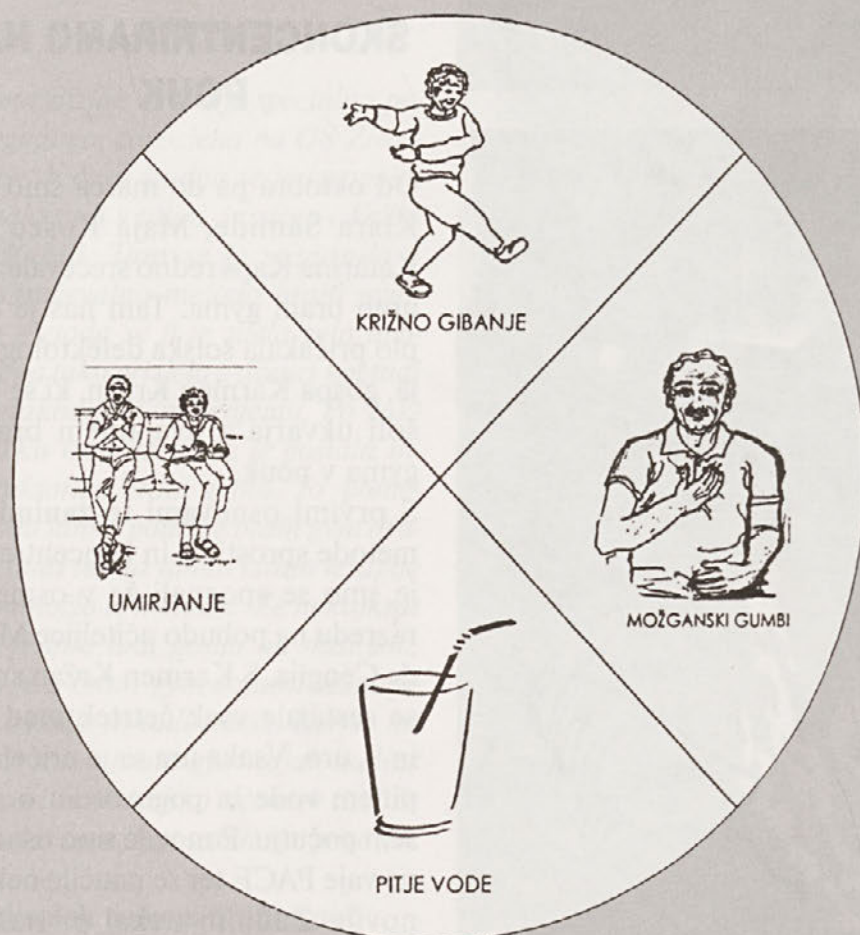
S prvimi osnovami te zanimive metode sprostitve in koncentracije smo se spoznali že v osmem razredu na pobudo učiteljice Majde Čengija. S Karmen Kržan smo se sestajale vsak četrtek med 8. in 9. uro. Vsaka ura se je pričela s pitjem vode in pogovorom o našem počutju. Ponovile smo osnovne vaje PACE ter se naučile nekaj novih. Zadnjih nekaj ur naših srečanj smo le še ponavljale, saj smo vaje predelale do konca. Ene od vaj so imele zelo zanimiva imena, npr. možganski gumbki, vesoljski gumbki, double doodle, misli na X itd.

Vsako uro smo bile bolj umirjene in lažje smo se skoncentrirale na pouk. Brain gym nam je pomagal, da smo bile pri stvareh bolj organizirane in da smo se hitreje lotile učenja.

Tečaj brain gyma nam je bil zelo všeč. Bil je odlična zapolnitev proste ure. Še vedno se na vaje dostikrat spomnimo in jih ponovimo.

Klara, Maja in Katarina, 9. a

PACE

- z učenci se dogovorimo o načinu pitja vode (plastenke z vodo imajo v razredi ali jih dnevno prinašajo v šolo),
- vsake 3 do 4 tedne naučimo učence nove vaje, ki jih lahko izvajajo pred poukom, med poukom oziroma individualno glede na potrebe posameznega učenca,
- učence spodbujamo, da lahko delajo vaje tudi samostojno, če začutijo potrebo po posamezni vaji; v ta namen imajo v razredih plakate z vsemi 26-imi vajami brain gyma,
- z učenci predmetne stopnje imamo krožek BRAIN GYM, ki ga izvajamo v dveh skupinah enkrat tedensko,
- vsem staršem sodelujočih otrok smo predstavili metodo brain gym na uvodnem roditeljskem sestanku, načrtujemo pa tudi izvedbo roditeljskega sestanka s konkretnimi prikazi in učinki vaj. Medse bomo povabili inštruktorico prof. Meto Bizjak Eržen.

Karmen Kržan

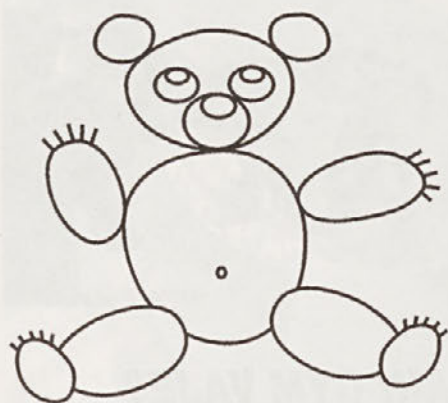
KAKO JE BRAIN GYM ZAŽIVEL NA NAŠI ŠOLI

Na naši šoli smo se v letošnjem šolskem letu odločili popestriti in izboljšati šolanje naših otrok z uvajanjem izobraževalne metode brain gym v vsakodnevni pouk. Po posvetih z inštruktorico brain gyma, prof. Meto Bizjak Eržen, smo pripravili tak **načrt dejavnosti**:

- na začetku šolskega leta seznanimo zainteresirane razrednike z osnovami izobraževalne metode brain gym,
- učitelji spoznajo osnovne štiri vaje (PACE) in njihov namen,
- v razredu skupaj z razrednikom naučimo učence osnovnih vaj, ki jih učenci izvajajo vsako jutro oz. po dogovoru,

ODMEVI NA BRAIN GYM VAJE MED UČITELJI

Nataša Obran, razredničarka 1. b razreda:

V začetku šolskega leta sva z vzgojiteljico z velikim pričakovanjem sprejeli novo generacijo nadobudnih in zvedavih prvošolcev. V razredu sva želeli ustvariti pozitivno učno in socialno klimo in tako učence še dodatno spodbujati za boljšo motivacijo. Zato sva v delo vključili tudi telovadbo za možgane. Vaje so postale del našega vsakdanjika, saj sva ugotovili, da učence pri učnem procesu

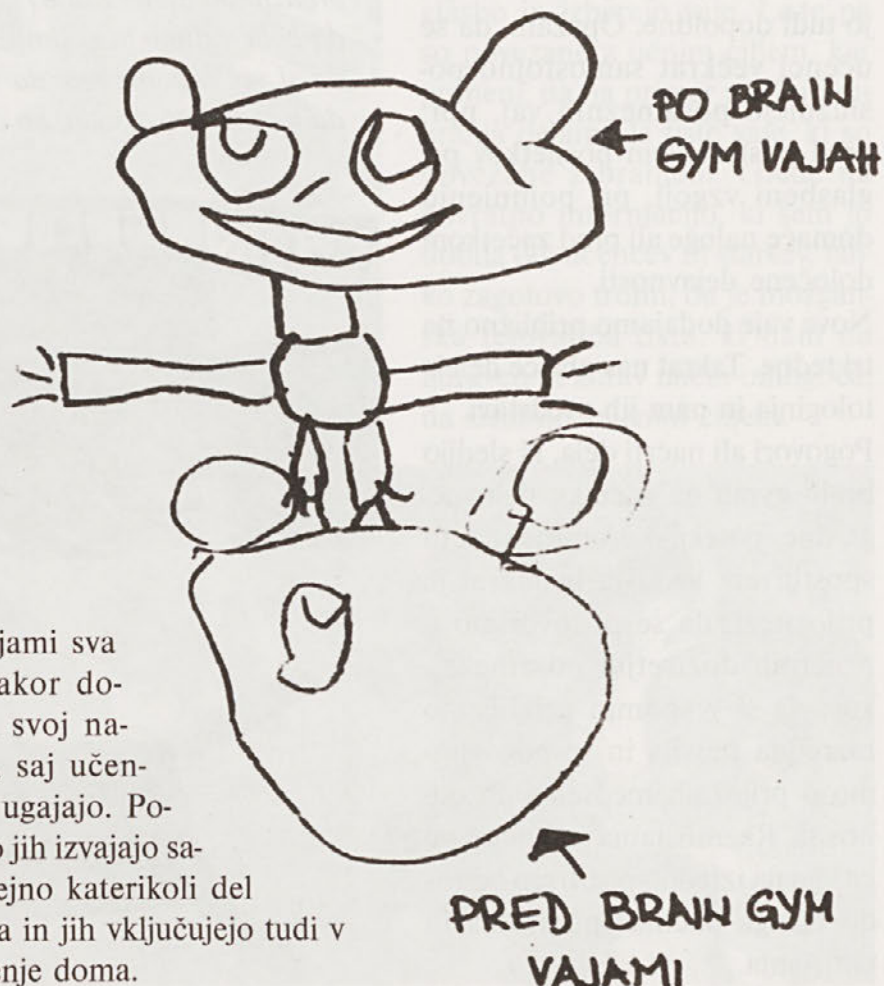
spodbujajo, sproščajo in celo umirjajo.

V jutranjem krogu učence umiriva in jih pripraviva na vaje. Vedno jih podkrepiva z glasbo, dodava kakšno zgodbico, tako da si učenci dodatno ustvarijo neko domišljijsko-čutno predstavo. Pri tem želiva, da na svoj način začutijo izziv za učno delo, da so kar se da zbrani in motivirani. Količino in izbor vaj prirediva glede na razpoložanje učencev in zahtevnosti dela v koticah. Potrebno je namreč ujeti tisti pravi trenutek, ko so učenci pripravljeni sodelovati, saj drugače nimajo ustreznega učinka, posebno če jih izvajamo suhoparno in brez ustrezne motivacije. Tudi med učnim delom učence spodbujava, da se po potrebi lotijo svojih najljubših vaj. Vadbo vedno zaključimo z neko sugestijo pozitivnih misli, ki nas vodijo skozi delovni dan.

Irena Strasbegar, razredničarka 2. b razreda:

V našem razredu vlada izjemno delovno vzdušje, nekaj več časa pa potrebujemo za pripravo k delu in za umirjanje. Zato je bila po-

Z vajami sva vsekakor dosegli svoj namen, saj učencem ugajajo. Pogosto jih izvajajo samodejno katerikoli del dneva in jih vključujejo tudi v življenje doma.

buda in predstavitev brain gyma kolegice defektologinje dobrodošla možnost in sprememba za razvijanje zbranosti za sproščen začetek delovnega dne. Z uvajanjem vaj brain gyma smo začeli v začetku šolskega leta. Učenci so po nekajkratnem ponavljanju prvih štirih vaj le-te sprejeli, si zapomnili njihov vrstni red in pravilnost izvajanja. Pri izvajanju vaj se sprostitjo, umirijo in prepustijo razpoloženski glasbi. Iz stanja umirjenosti jih priključem z osebnim dotikom, po navadi jih pobožam in tako zaznajo znak, da odprejo oči.

Do konca meseca novembra smo izvajali že 12 vaj. Večino dni v tednu začnemo s telovadbo za možgane. Plakate s prikazom posameznih vaj pa smo obesili na vidno mesto v razredu, tako da si jih učenci tudi sami lahko priključijo v spomin in jih po potrebi izvajajo tudi dopoldne. Opažam, da se učenci večkrat samostojno poslužujejo posameznih vaj, npr. pred poslušanjem posnetkov pri glasbeni vzgoji, pri pomnjenju domače naloge ali pred začetkom določene dejavnosti.

Nove vaje dodajamo približno na tri tedne. Takrat nas obišče defektologinja in nam jih predstavi.

Pogovori ali načrti dela, ki sledijo brain gymu na začetku delovnega dne, potekajo v umirjenem in spoštljivem vzdušju in takrat je priložnost, da se pogovorimo o prijetnih doživetjih posameznikov, da si v spomin priključimo razredna pravila in se pogovorimo o prijaznih medsebojnih odnosih. Razmišljanja učencev pa kažejo na izredno pozitiven odnos do takega načina sproščanja in umirjanja.

ZAKAJ DELAŠ BRAIN GYM VAJE?

Odgovarjajo učenci 2. b razreda:

- zato da lažje razmišljam in bolje poslušam (Filip)
- če jih ne delaš, se težje učiš, če jih delaš, si stvari bolje zapomniš (Matej)
- se bolje skoncentriram, sem bolj umirjen (Dorin)
- da bolje razmišljamo, da lažje beremo (Matic K.)
- da se lažje učimo, da si lažje zapomnimo, da smo drug do drugega bolj prijazni (Kaja)
- da dobro slišimo, da ne nagajamo, nismo hudobni do živali in smo prijazni do ljudi (Katja)
- da bolje vidimo in slišimo, da ne govorimo kar v tri dni med poukom, da si več zapomnimo, da smo bolj pripravljeni na pomembne stvari, da ne motimo drugih; ko delamo, da smo bolj pametni (Luka)

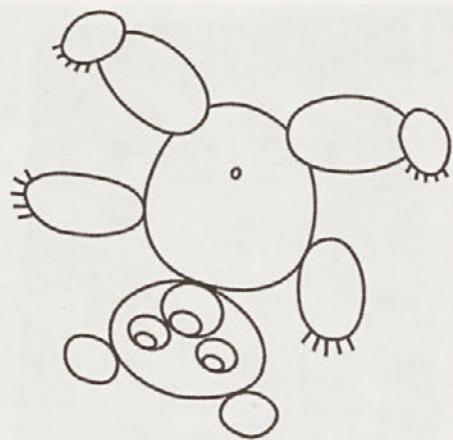

Renata Blatnik, razredničarka 3. b razreda:

BRAIN GYM – GIBANJE JE POT K UČENJU

Kot razredna učiteljica ugotavljam, da vsako leto narašča število učencev z vedenjskimi in učnimi težavami. Verjamem, da vsak otrok ve, kdaj se mu je zataknilo, saj s svojim vedenjem prosi za pomoč. Ni lenih, vase zaprtih, agresivnih ali celo jeznih otrok, temveč so samo otroci, ki so prikrajšani za možnost, da bi se učili tako, kot je zanje naravno.

Velike možnosti na tem področju ponuja brain gym, ki temelji na gibanju celega telesa in s tem spodbuja učenje in učne spretnosti. Učenci se zelo radi poslužujejo predpisanih vaj, ker jim omogoča-

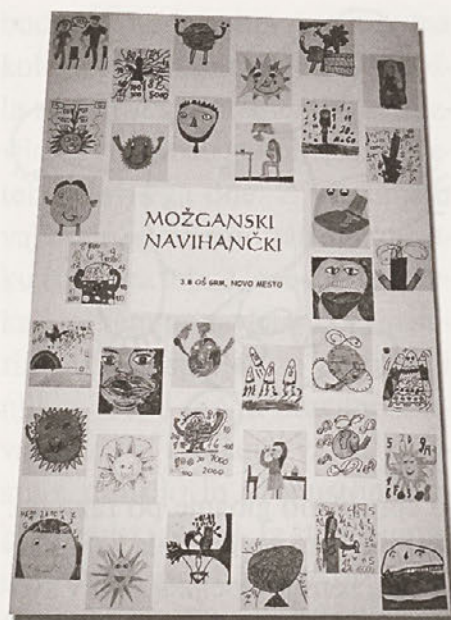
jo sproščeno gibanje po razredu. Ker me je ta oblika dela zelo navdušila, sem jo vpeljala tudi v svojem razredu. Najprej sem učenec predstavila osnovni ritem PACE, kasneje pa smo dodali še ostale vaje. Večina učencev je vaje hitro osvojila, nekateri so jih priredili po svoje, le redki posamezniki pa so na začetku raje ostali v ozadju in nas opazovali, kasneje pa so se nam samodejno priključili. Sedaj, ko je naše delo že utečeno, so otroci tisti, ki pripravijo glasbo in izberejo vaje. Le-te pa so povezane z učnim ciljem, kar pomeni, da na primer med urami branja delamo le tiste vaje, ki so povezane z branjem. Glede na povratno informacijo, ki sem jo dobila od učencev in staršev, lahko zagotovo trdim, da je možganska telovadba tista, ki nam na naraven in zdrav način omogoča, da sledimo zelenim ciljem.

Lili Vavžik, razredničarka 3. a razreda:

Kaj je brain gym? Telovadba za možgane, pravijo moji otroci. Že zgodaj zjutraj si pripravljajo platenke z vodo. Vsak po svoje. Tudi dlan je včasih dober kozarec. Hladna tekočina jim izpira grla. Z vajami začnemo brez prigovarjanja. Možganski gumbki, križno gibanje, aktivator, energijsko zehanje, sova, slon in še in še so vaje, ki jih pred pričetkom dela ponovi sleherni od nas.

Velikokrat sem med delom opazovala učence, ki so brez besed vstali, naredili nekaj vaj, se zopet usedli in nadaljevali s šolskim delom. Te vaje izvajamo že drugo šolsko leto. Pa so bili začetki čisto nedolžni. Strokovna sodelavka Karmen Kržan je učiteljem v lanskem šolskem letu razložila pomen in učinkovitost te »telovadbe«. Po nekajkratnem poizkušanju sem ugotovila, da bi se stvar morala »prijeti«. Tako so odločili tudi otroci. In ... »Kaj pa telovadba?« je zborovski odziv, če slučajno v jutranjih navodilih preskočim to rekreacijo. Pa še zaleže.

Učenci 3. b razreda **MOŽGANSKI NAVIHANČKI**

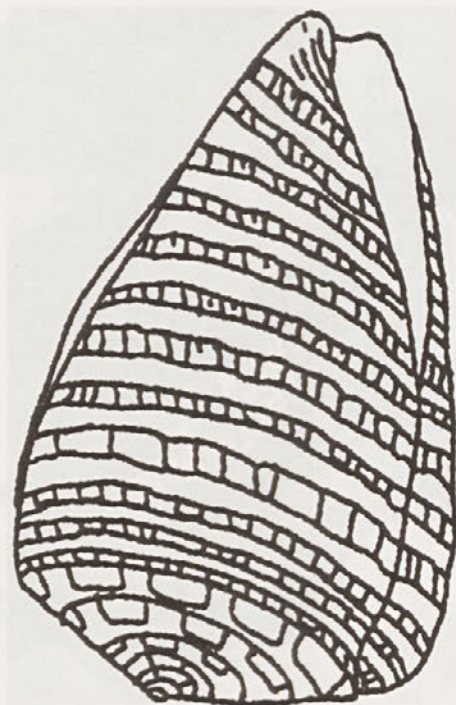
V našem razredu smo se odločili, da bomo pri likovni vzgoji izdelali plakat, na katerem bomo predstavili brain gym na različne načine. Pri delu smo se razdelili v tri skupine. Vsaka skupina je na listek narisala svojo zadano nalogo. Prva skupina učencev je razmišljala, kaj jim pomeni brain gym in svoja razmišljanja predstavila na slikah, druga skupina je narisala, kako si predstavlja vaje iz glavnega menija, tretja skupina pa si je izmislila še nekaj svojih vaj. Ko so skupine opravile svoje delo, smo sestavili plakat in mu dali skupen naslov: **MOŽGANSKI NAVIHANČKI**. Priznati pa moramo, da smo se najbolj nasmejali skupini, ki nam je želela predstaviti svoje izmišljene vaje. Zgodilo se je namreč to, da nekateri niso znali predstaviti svojega izdelka. Kakorkoli, pri delu smo bili zelo ustvarjalni in svoj nastali izdelek postavili na vidno mesto. Zelo pa bomo veseli, če se boste ustavili v našem razredu, kjer vam bomo predstavili svoje primere vaj, po želji pa vas jih bomo tudi naučili.

Majda Čengija, razredničarka 6. b razreda:

Zmotno sem na začetku šolskega leta pričakovala, da bo delo v 6. razredu potekalo po ustaljenih tirnicah. Že prvo uro, ko sem vstopila v razred, sem dočakala neprijetno presenečanje. Niti pomislili niso na to, da bi bilo potrebno učitelja poslušati, si zapisovati Po prvem mesecu se stanje ni kaj dosti umirilo. Po pogovoru s starši sem bila obveščena, da je to že stara zgodba, ki so jo oni že dobro vajeni. Jaz pa je nisem bila in sem se odločila, da bom naredila nekaj na dolgi rok. Saj bi lahko pošiljala domov podpise, opomine in še kaj, vendar če to ni obrodi-

lo nobenih sadov v petih letih, kako bo sedaj? Oktobra smo začeli z vadbo. Vsako jutro se dobimo ob pol osmih, naredimo pace in trenutno vadimo z vrečkami, občasno pa delamo še vaje z glasbo. Situacija še vedno ni idealna, se pa postopoma izboljšuje. Učenci so postali bolj »gnetljivi«, komunikacija z njimi je sedaj lažja in enostavnejša, njihov odnos do dela in šole se je izboljšal. Pozitivne reakcije dobivam tudi od staršev, ki so sami opazili drobne izboljšave pri svojih otrocih.

KAKO MI POMAGA BRAIN GYM?

Odgovarjajo učenci 6. b razreda:

Brain gym mi je zelo všeč. Meni zelo pomaga, saj se lažje umirim. Tako se lažje učim. Vaje so zelo zabavne. Med seboj se v razredu veliko bolje razumemo. (Jerca)

Pred vajami brain gym smo bili zelo nagajivi. Učitelji so bili že skoraj obupani. Nekega dne nam je učiteljica Majda Čengija zaupala vaje brain gym. Na začetku nam je bila beseda tuja. Ko pa smo začeli delati vaje, nam je pomagalo pri zbranosti za pouk. (Jan P.)

Brain gym mi zelo pomaga. Odkar delamo vaje, dobivam boljše ocene. (Nika)

Ko pišemo kontrolne naloge ali preverjanja, sem bolj zbrana in osredotočena na to, kar delam. Veliko si zapomnim, ko se učim. (Saša)

Pomaga mi pri koncentraciji. (Nejc R.)

KLEMEN DVORNIK

Na letošnjem Grmskem srečanju nas je obiskal režiser Klemen Dvornik. Je rojen grmčan, kakor sam pravi, in je v Novem mestu obiskoval osnovno šolo in gimnazijo. Diplomiral je iz filmske in televizijske režije na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani.

Kdaj si spoznal, da bi bil rad režiser?

Hmmm. V resnici imam zgodbi-
co o tem, a veš? Ne vem, če je to
res takrat bilo, ampak ... Imam
zgodbičo. Ko sem bil v sedmem
razredu, je bil v Kinu Krka film-
ski maraton in prvi film, ki so ga
vrteli, je bil Blade Runner, Iztreb-
ljevalec Ridleya Scotta, Harison
Ford pa je bil v glavni vlogi. Ko
sem šel gledat ta film, so bili na
koncu tudi napisi. Pa sem se vpra-
šal, kdo je ta film naredil. Jaz
hočem biti tisti, ki je to naredil!
Jaz hočem to delati! Od takrat
sem bil vsaj enkrat na teden v
kinu, in to naslednjih deset let. To
je moja zgodba o tem, kdaj se je
začelo. V resnici pa sem se prej
precej ukvarjal s fotografijo. Mis-
lim, da sem v sedmem razredu
tudi napisal, da bi bil rad fotograf.
Ko sem šel v prvi letnik gimnazi-
je, pa sem že rekel, da bom režiser.
Vsi učitelji so mi govoril, naj raje
razmišljam o čem drugem, ker ni
ravno najlažje priti do tega pokli-
ca.

**Leta 2004 si diplomiral na Akade-
miji za gledališče, radio, film in
televizijo Univerze v Ljubljani.**

Kateri filmi in režiserji so ti všeč?

Mogoče si ugotovil, da sem toli-
ko časa rabil, da sem diplomiral.
Ne. V bistvu sem končal akade-
mijo že leta 2001, le diplomu sem
pač malo kasneje napisal. Dobrih

režiserjev je ogromno. Bistvo pri režiserjih in režiji je tisto, kar se te dotakne. Tisti, ki v tebi zbudijo neko emocijo, tisti, ki nasmejijo, razjokajo, te prestrašijo, tisti so pomembni. Med temi jaz ponavadi izberem tiste, ki so mi najboljši. Tiste, ki so v meni nekaj vzbudili, jaz bi pa take filme rad delal. Imam par imen. Blade Runner je tisti film, ki ga bom nekako zme-
raj imel v spominu, Ridley Scott kot režiser in vse, kar Ridley Scott dela, se mi zdi vrhunec nekega tipa režije. Od slovenskih mi je recimo všeč Štigličev film Tistega lepega dne in Na papirnatih avionih Matjaža Klopčiča. Francozi imajo tudi v redu filme, Rusi še iz nemega obdobja ... To so nekako filmski virtuozni, ki me navdušujejo.

Kakšna je razlika med snemanjem filma in videospota?

Praktično je ni ... Razlika je med televizijsko in filmsko režijo. Edina razlika med snemanjem filma in videospota je v času. Kratki filmi se snemajo od 5 do 6 dni, filmi po dva, tri tedne, medtem ko videospot en do dva dni. To je najbrž edina razlika. Drugače je isto. Postaviti moraš kamero, luč,

imaš band ali igralce, ki jih moraš posneti. Igralci so ponavadi le nadgradnja videospota.

S koliko ljudmi se ponavadi snema videospot?

Pri nas je tako ... Ekipa se trudi biti vedno čim manjša. Pokriti moraš neke osnovne sektorje. To pomeni, da je poleg režiserja in direktorja fotografije vsekakor še asistent kamere, potem je »grip«, temu se reče scenska tehnika. To so ljudje, ki imajo pod nadzorom vozičke, tisti, ki vozijo kamero, ljudje, ki skrbijo za to, da je stol zmeraj na mestu, da so mize po-

berji, spet odvisno od velikosti projekta. Zmeraj je zelo dobrodošel tudi organizator, ki ni producent. Skrbeti mora za lokacijo, da vse »štima«, da so vsi na svojih mestih, da vse kolikor toliko teče. To je na sam snemalni dan. Potem pa so tu še montažerji, sinhro, operaterji, telekinist, grafiki, če je potreben test kakšne grafike in 3D.

Nazadnje si posnel videospot z glasbeno skupino Društvo mrtvih pesnikov za pesem Naftalin ...

Z DMP-ji se poznamo že nekaj časa. Pred tem spotom sem zanje naredil že tri spote. V zadnjem času

Film *Tistega lepega dne* je ena naših najuspešnejših komedij.

stavljene. Temu se reče »grip«. »Gafer« (to so sami nemški izrazi, slovenskih kar ni) je glavni osvetljevalec. Človek, ki skrbi za luč. On ima ponavadi tudi asistente, odvisno od tega, koliko luči je in kako velike so. Potrebuješ tudi maskerko oziroma maskerke, odvisno od tega, koliko ljudi je pred kamero. Potem je kostumograf in gardero-

sno kar uskladili naš »timing« v smislu ustvarjalnosti. Z DMP-ji smo nekako še zmeraj na isti valovni dolžini kar se tiče teh vizualnih in ustvarjalnih smeri, zato je z njimi tudi zelo enostavno delati.

Pustiva zdaj videospote ob strani in se osredotočiva na film. Je zate to biznis ali umetnost?

Žal v Sloveniji film ni biznis. V končni fazi je naš režiser prepuščen samemu sebi na zelo veliko nivojih. Kar recimo v neki resni produkciji, kot je recimo neka nemška, francoska, angleška, ameriška, ni nikoli. Čisto predolgo traja. V tujini produkcija enega celovečernega filma traja 8 do 12 mesecev, pri nas 2 leti in pol. Potem pa ga še ne gre veliko ljudi gledat ... Če gre film gledat 150 tisoč ljudi, je to namreč še zmeraj premalo. To pomeni, da je film umetnost, ki mora priti do ljudi.

Torej, biznis ali umetnost?

Bi se prej odločil za umetnost, razmišljam pa, da mora biti za ljudi.

Se ti zdi pomembneje, da ljudje vidijo film, četudi si ga presnamejo z interneta, ali da ga vidi morda manj ljudi, in to v kinu?

Sem proti piratstvu, vendar smo vsi temu podvrženi. Dokler bo tega dovolj vsepovsod, smo temu pač izpostavljeni. Žal je tako. Jaz naredim tako: če film snamem z interneta in ugotovim, da je do-

JADRAN GRM ODRAŠČA

14. april je bil prav poseben dan. V avli šole smo gostili nekdanjega grmskega učenca, danes režiserja Klemna Dvornika in se javnosti predstavili z gledališko predstavo Odraščanje Jadrana Grma. Predstava je nastajala celo šolsko leto in v mesecu aprilu doživela mnoge uprizoritve.

Vsi sodelujoči, kar 24 jih je, so v vanjo vložili veliko energije, ustvarjalnosti in prostega časa, seveda ob podpori staršev, ki so potrpežljivo prenašali njihove monologe pred ogledalom doma, prevažali kitare in ojačevalce ter likali in prali ko-

ber, ga ugasnem in ga grem gledat v kino. Izkušnja v kinu je namreč drugačna. Jaz imam v kinu rad kakšno tretjo, četrto vrsto, da vse vidim, pa res je velika slika.

Si rojen Novomeščan. Kako gledaš na Novo mesto?

Jaz sem rojen grmčan! Na Grmu sem živel celo otroštvo. V Ljubljani se počutim kot na začasnem delu.

Kakšne imaš načrte za prihodnost? Se boš posvetil bolj ustvarjanju glasbenih videov ali pravih filmov?

Vsak, ki pride na akademijo, želi delati igrane celovečerce, ampak žal je realnost taka, da je tega zelo malo. Zgrabil bi vsako priložnost za celovečerni igrani film ali pa za kakršen koli drug igran film, ker je to ena najbolj svobodnih oblik. Po drugi strani pa delam res veliko drugih stvari, oddaj na televiziji. Od najbolj bizarnih, kot so na primer Lestvica na drugem ali pa Aritmija, pa do tistih velikih, kot so As ti tud not padu, Hribar, pa tudi za TLP sem delal. Delam pa tudi čisto majhne stva-

ri, kot so na primer operne arije, zato je ta razpon zares ogromen. Po drugi strani pa delam dokumentarce, videospote, reklame ... Če bi lahko, pa bi delal samo igrane filme.

Obstaja vprašanje, ki ti ga še nihče zastavlja, pa bi rad odgovoril nanj?

Lep novinarski trik, moram reči. Rad bi rekel, da se mi zdi zelo pomembno, da se tisti, ki se želi ukvarjati s filmom, ne boji, češ da je to nekaj nedostopnega. Danes ima že vsak telefon kamero in lahko kar s telefonom posnameš film. V končni fazi ga lahko posnameš z web camom. Obstaja na milijone programov, dostopnih vsakemu, recimo Adobe Premiere. Imeti je treba čim širše obzorje in splošno razgledanost. Brati knjige, gledati filme, iskati stvari, ki so ti zanimive, jih malo raziskati ... Film in ukvarjanje s filmom je ustvarjalna dejavnost in tisti, ki raziskuje, je lahko dober, tisti, ki ne raziskuje, ni dober.

Matjaž Povšič, 9. c

Josip Julijo Franz, 9. d

stume; učiteljev, ki so zamižali, ko so učenci manjkali pri pouku kakšno urico ali dve; in seveda vodstva šole, ki nas je finančno in moralno podpiralo pri našem delu.

GLEDALIŠKA PREDSTAVA ODRAŠČANJE JADRANA GRMA

Lahko smo veseli, da imamo na šoli mentorje, ki skrbijo, da se pri nas vedno dogaja nekaj novega. Tudi na gledališkem področju je tako. Tako smo letos lahko uživali ob predstavi Odraščanje Jadrana Grma. In kaj o njej menijo sami igralci in gledalci - učenci in učitelji?

Nekaj gledališke kilometrine so si igralci pridobili s štirimi šolskimi predstavami, uspešno so nastopili tudi na področnem srečanju v Šentjerneju in se 10. aprila izkazali z nastopom na regijskem srečanju gledaliških skupin v Sevnici, ki ga vsako leto organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti.

Zadovoljni obrazi staršev in vabljenih gostov so bili največja nagrada mladim gledališnikom in ostalim nastopajočim, hkrati pa tudi vzpodbuda za nov gledališki projekt, ki ga obljubljam v naslednjem letu.

Ada Stegnar

Igralci

Nejc: V vlogo sem se vživel zelo dobro, saj je Jadran najstnik tako kot mi vsi in ima zelo podobne probleme.

Kaja: Menim, da sem se v vlogo Jadranove mame kar dobro vživela, čeprav sama še nisem mama. Upam, da sem bila v vlogi prepričljiva, mislim pa, da mi manjka še kar nekaj izkušenj, pa ne samo v gledališču, temveč tudi v življenju.

Učenci/-ke

Urša: Predstava se mi je zdela dobra, ker je bila smešna (komični prizori), vendar se mi je konec zdel prekratek.

Tim: Dobra, Djukarić legenda.

Urška: Ful dobro, predvsem glasba.

Jan: Predstava se mi je zdela zabavna zaradi dobrih igralcev in smešnih prizorov.

Urban: Kul, še posebej Djukarić in ples.

Patricija: Zdi se mi, da je bila predstava dolgočasna, ker je bilo premalo dogajanja.

Jakob: Zelo mi je bila všeč, predvsem glasbena točka.

Tamara: Predstava mi je bila všeč, saj so igralci dobro igrali, pa tudi zgodba je bila zanimiva.

Leard: Predstava se mi je zdela zanimiva, saj so veliko plesali.

Alja: Ful dobra.

Učitelji/-ce

Alenka Spasovski: Predstava mi je bila zelo všeč zaradi dobrih igralcev in glasbenih točk, ker je prikazovala probleme današnje mladine in ker je bila postavljena v sodoben čas.

Majda Čengija: Odlična zaradi dobre igralske ekipe, ker je bila zelo razgibana - preden se začne dolgočasiti, že pride nekaj novega - in ker v njej nastopa veliko talentiranih igralcev, pevcev in plesalcev naše šole.

Lavra Fabjan: Dobra, ker so igralci super igrali, se trudili, uživali in se vživeli v svoje vloge.

Branko Šuster: Scenarij bolj težko ocenjujem, saj sem ga sam napisal, vendar so se igralci potrudili in se vživeli v svoje vloge, kar sem videl na večini predstav.

Dušan Plut: Dobra, zanimiva predstava, predvsem zaradi glasbenih vložkov, igre in korajžnih igralcev.

Manca, Ana

KULTURNI DAN: JEZIK – VEZ MED NAMI IN SVETOM

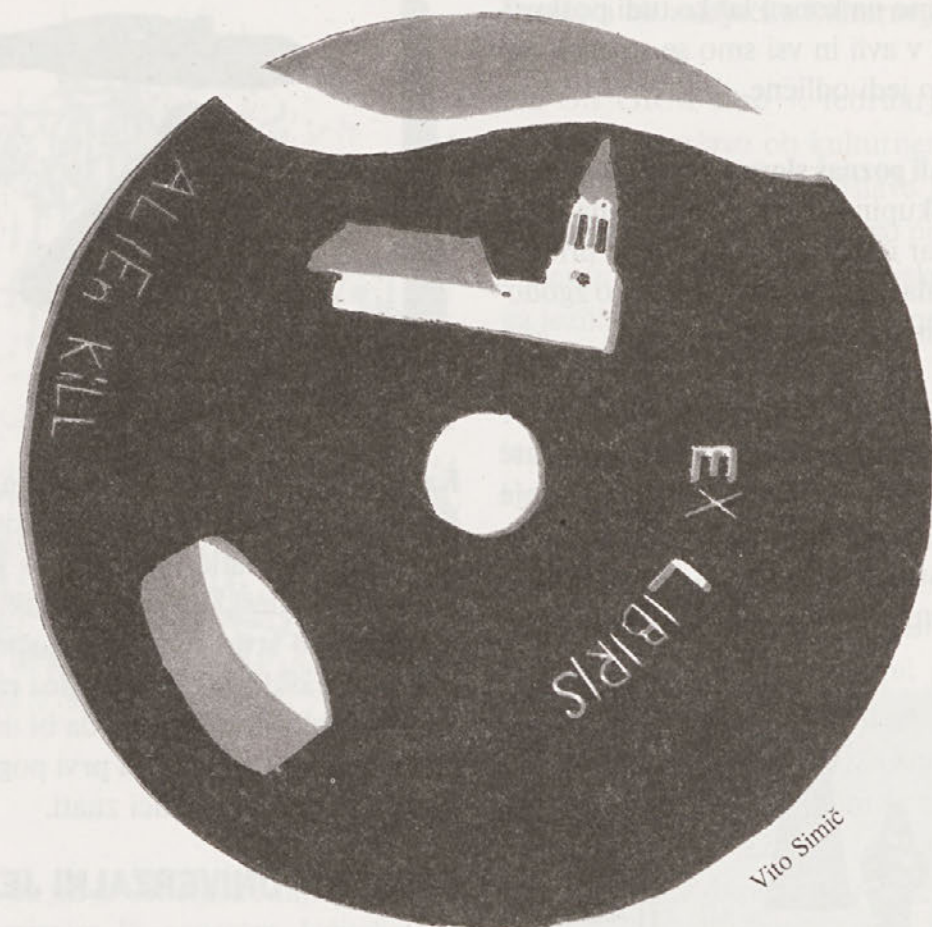
"Končno nekaj drugačnega!" si je verjetno rekel vsak učenec, ko je izvedel, da mu ne bo treba celega dne preživeti pred knjigo in se bati spraševanja. Na naši šoli smo namreč 7. februarja organizirali kulturni dan. Pripravili smo osemnajst dejavnosti, ki so se jih po izbiri udeležili učenci. Letošnji kulturni dan (podobne prireditve namreč organiziramo vsako leto), je bil namenjen predvsem Primožu Trubarju, saj letos praznujemo 500-letnico njegovega rojstva. Šolski novinarji smo spremljali delo vseh skupin in pripravili povzetek njihovega dela.

GLEDALIŠKE VAJE

V predstavi Odraščanje Jadrana Grma je sodelovalo dvanajst učencev in mentorja Branko Šuster in Ada Stegnar. Pri vajah je bilo zelo opazno sproščeno vzdušje in izreden trud tako učencev kot učiteljev. Učencem se je zdel tak način dela veliko bolj zanimiv in zabaven od normalnega pouka. In prav tako učiteljem. Učitelj Branko Šuster, ki ga učenci, ki še nismo tako dolgo na šoli, bolj poznamo po likovnih umetninah, je napisal scenarije za vse predstave na šoli. Z gledališčem se namreč ukvarja že od nekdaj in na to gleda kot na likovno kocko z govorečimi in premikajočimi se liki.

Nik Mioč, 7. a

Zanimiva imena ulic v okolici šole
Skupino, ki je raziskovala imena oseb, po katerih se imenujejo ulice v okolici šole, je vodila učiteljica Jožica Plantan. Pogledali so si

9 ulic. Adamičeva ulica se imenuje po Luisu Adamiču, Ulica Janeza Trdine pa po Janezu Trdini. Njihov končni izdelek je bil plakat.

Zanimiva oblačila iz preteklosti

Skupino je vodila učiteljica Vojka Macedoni. V preteklosti sta prevladovala predvsem nemški in tudi italijanski slog oblačenja. Za ita-

lijanski slog so bile značilne predvsem najdražje in najboljše obleke. Nosili so črne svilene jopiče, prešite z zlatimi nitmi, ter belo srajco z vdetano vrvico, na komolcu pa preklan rokav. Nosili so tudi oprijete hlačne nogavice in valovito oblačilo. Za nemški slog pa je bila značilna rdeča barva oblačil. Še posebej višji sloji so nosili bogato okrašena oblačila. V vsakdanji modi pa so ljudje nosili bahava, neudobna oblačila. Šivali so jih na roke in jih barvali z naravnimi barvami iz rastlin. Kmetje so nosili prepasane jopiče in škornje. Delo skupine so predstavili tudi na plakatu.

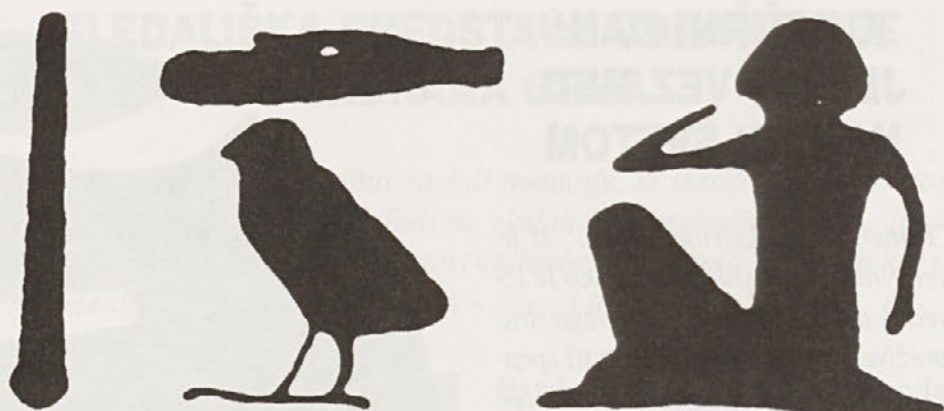

Zabavna priprava starih jedi

Skupina, ki jo je vodila učiteljica Fani Dragan, je pekla in kuhala različne stare jedi, kot so: močnik, pogača, pečena ajdova kaša, domači kruh s suhim sadjem ter ajdova kaša s suhim sadjem. Te jedi

smo na koncu lahko tudi poskusili v avli in vsi smo se strinjali, da so jedi odlične.

Ali poznaš slovenske evro kovance? Skupina, ki sta jo vodili Jana Pečavar in Katarina Šarlah, je primerjala hieroglife ter se učila o zgodovini črk in simbolov.

Znanost v 16. stoletju

Učenci so pod vodstvom Zlate Dobovšek spoznavali življenje znanstvenikov v Trubarjevem času in raziskovali, na kakšni stopnji je bila znanost v tistem času.

Kako zveni Zdravljica po angleško in nemško

Dvanajst deklet iz osmega razreda se je pod vodstvom Vere Kukovič in Helene Hrovatič »spopadalo« s slovensko himno. Poskušale so jo prevesti v angleški in nemški jezik. Pri delu so bile vsekakor zelo uspešne in so vso stvar dokaj hitro spravile v zaželeno stanje. Mentorici smo povprašali, zakaj delavnica ravno na to temo. Povedali sta, da se jima je zdel zanimiv izziv, da bi učenci začutili, da prevajanje ni tako lahko delo, kot izgleda na prvi pogled. Želeli sta, da bi učenke spoznale, kaj morajo prevajalci znati.

GLASBA - UNIVERZALNI JEZIK

V skupini je bilo 15 učencev, vodila pa jih je učiteljica glasbe Sonja Čibej. Skupina je na Orffove inštrumente igrala spremljave pesmi. Takoj ob našem prihodu so nam zaigrali pesem, ki so se jo naučili v prvi uri. Učiteljičin namen je bil, da bi učenci uživali v glasbi. Opazile smo tudi, da se zelo trudijo in jim je delo v veselje.

GRAFIKA - LINOREZ, LESOREZ

V tej delavnici je 12 učencev izdelovalo grafike, na katerih so poskušali prikazati ime PRIMOŽA TRUBARJA. Nekatera dekleta pa so izdelovala obris Trubarjevega obraza. Učitelja Dušan Plut in Mateja Hočvar sta se zelo trudila, da bi bil končni izdelek popoln, zato sta spodbujala učence k natančnosti in ustvarjalnosti.

Trubar v evropskih mestih

Skupina učencev pod vodstvom učitelja Matjaža Stoparja je izdelovala evropski zemljevid.

Proslava ob zaključku kulturnega dneva

Na OŠ GRM smo 7. februarja pripravili proslavo ob kulturnem prazniku. Glavna nit proslave je bil Primož Trubar oz. njegovo prizadevanje za ohranitev slovenskega jezika, scenarij zanjo pa je pripravil učitelj Tomaž Koncilija.

V kratkem uvodu je napovedovalec povedal nekaj besed o sami kulturi in pomenu kulturnega praznika. Nastopajoči so nam pripovedovali o najstarejših ohranjenih zapisih našega jezika (Brižinskih spomenikih), nastopil je celo sam Primož Trubar (ki ga je odigral naš učitelj Stopar), a smo ga slabo razumeli, saj nam je takratni slovenski jezik tuj. Slišali smo tudi del Zdravljice v romščini.

DO YOU SPEAK ENGLISH?

V skupini je bilo 16 učencev, vodila pa jih je učiteljica Majda Čengija. Skupina se je ukvarjala s Shakespearjevim 18. sonetom. Učiteljica je želela, da bi učenci spoznali vsaj pet staroangleških besed in jih povezali z novo angleščino.

IZDELAVA SLOVARJA

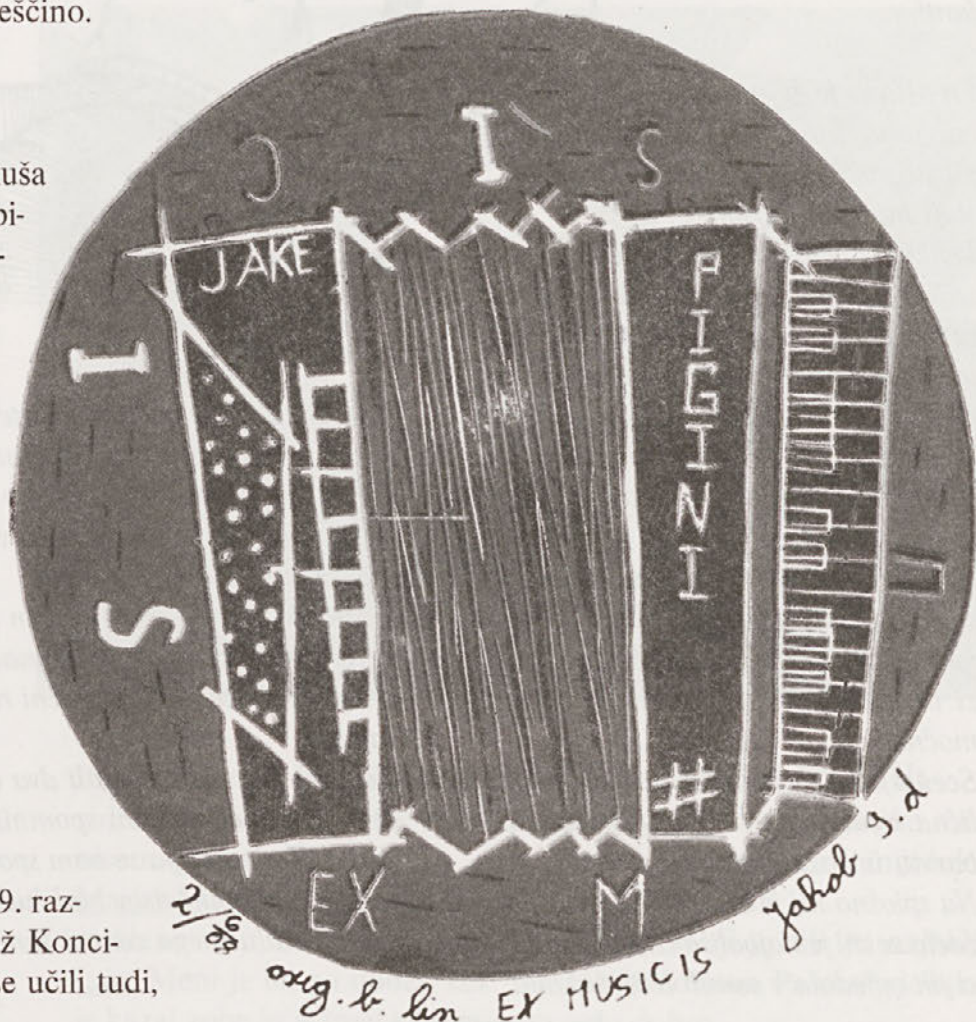
Učenci pod vodstvom Vesne Rakuša so se lotili izdelave slovarja. Zapisali so nekaj fraz v slovenščini, albanščini, španščini, francoščini, ruščini ...

PLES, ZMOTE IN SMEH

Dva učenca in učiteljica Branka Moškon, zraven pa še kitaristka Tea Pavlin, so bili kar sinonim za smeh. Sicer pa so vadili za nastop v gledališki predstavi.

ŠOLSKI ROCK BAND: SAMI KABLI

V tej skupini je bilo 8 učencev iz 9. razreda, ki jih je vodil učitelj Tomaž Koncilija. Igrali so na instrumente in se učili tudi, kako pripraviti ozvočenje.

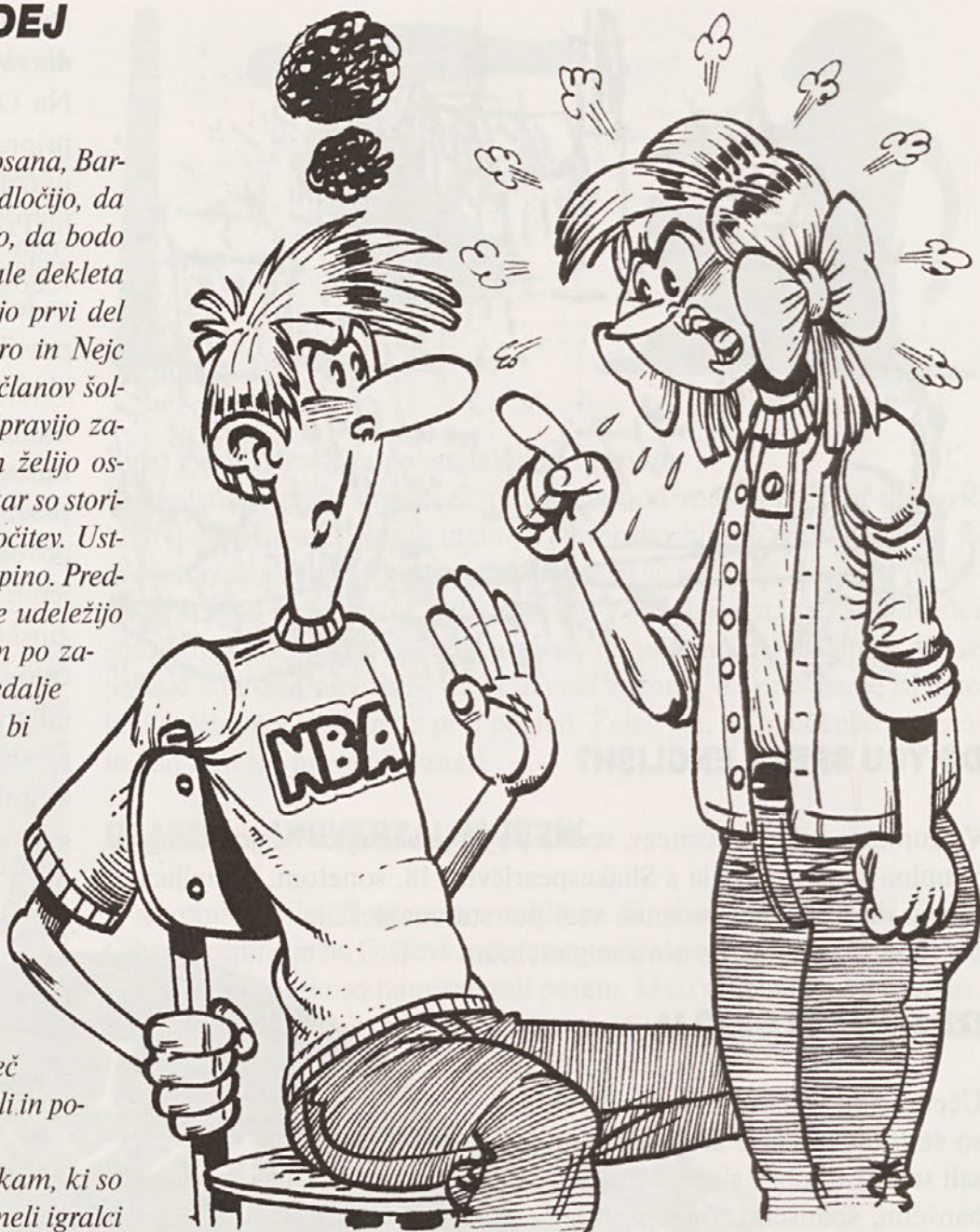

KOK TI MEN ZDEJ DOL VISIŠ

Štiri prijateljice, Katarina, Rosana, Barbara in Simona se skupaj odločijo, da bodo postale slavne. Sklenejo, da bodo zapustile svoje fante in postale dekleta slavnih moških. Ko uresničijo prvi del načrta, se Jaka, Daniel, Pero in Nejc želijo maščevati. S pomočjo članov šolskega dramskega krožka pripravijo zanimiv scenarij, s katerim jih želijo osmešiti in prepričati, da je to, kar so storile, zelo slaba in tvegana odločitev. Ustvarijo torej svojo glasbeno skupino. Predstavitve njihove prve pesmi se udeležijo tudi dekleta. Med pogovorom po zapeti pesmi se vsi začnejo čedalje bolj zavedati, da si želijo, da bi bilo spet vse po starem. Tako Katarina, Rosana, Barbara in Simona spoznajo, da niso storile prav, in spet začnejo hoditi s svojimi fanti.

Predstava je bila odlično odigrana. Igralci so se namreč na vse možne načine pomladili in postali muhasti najstniki. Veliko časa so namenili oblekam, ki so se jim lepo posrečile, saj so imeli igralci različne, vendar še kako možne stile oblačenja. Motilo me je le, da so imeli vsi fantje enake oziroma zelo podobne hlače. Tudi njihovo govorjenje in obnašanje je bilo zanimivo. Ob pravih trenutkih so se razjeli, jezo pokazali s tonom in jakostjo glasu, izgovorjenimi kletvicami in včasih tudi s histeričnimi izpadi. Vendar pa so tudi žalost dobro uprizorili s poklapanimi obrazi in besedami, ki so kazale ne ravno močno voljo do življenja. Scena je bila zanimiva, ideja z grafiti odlična, vendar pa so grafiti ponavadi bolj barviti in raznoliki. Na splošno mi je bila predstava zelo všeč, zdela se mi je najboljša izmed vseh, ki sem si jih ogledala v osmih letih šolanja.

Ema Guštin, 9. c

Drugačna. To je beseda, s katero bi še najbolje opisala to predstavo. Vsaj v primerjavi z drugimi, organiziranimi s strani šole. Predstava je presenetila tako v scenskem in kostumografskem smislu kot tudi s strani igralcev, ki so pokazali izjemno sposobnost življenja v vlogo.

Igralci so na zelo igriv, svež in humoren način prikazali zgodbo, s katero se lahko poistoveti vsak najstnik. In čeprav se je razplet nekoliko vlekel, je bil končni rezultat še vedno nad mejo pričakovanega.

Ko bom čez desetletje ali dva obujala spomine iz osnovnošolskih dni, se najbrž ne bom spomnila obiska opere ali Jurija Muriya v Afriki. Zagotovo pa se bom spomnila lepega februarkega dne, ko sem polna lepih vtisov nad čudovito izpeljano predstavo zapuščala sedeže Kulturnega centra Janeza Trdine.

Nika Testen, 9. c

PRVI RAZRED V DEŽELI ČAROVNICE URŠULE

10. maja smo se učenci prvega razreda odpravili v deželo čaravnice Uršule v Uncu. Šli smo na celodnevno ekskurzijo na obisk k Rdeči kapici. Ogledali smo si mali in veliki naravni most v Rakovem Škocjanu. Na poti po gozdu smo srečali lovca, Rdečo kapico, babico in volka. Ogledali smo si lutkovno predstavo ter sodelovali v različnih delavnicah.

Nekaj vtisov učencev 1. c:

O LOVCU:

- Lan: Všeč mi je bil, ker smo z njim delali lutke.
- Žan: Všeč mi je bil, ker nam je predstavil gozd in smo se z njim igrali igrico.
- Jernej: Tudi meni je bil všeč, ker nam je govoril o življenju v gozdu in o volkovih.

O RDEČI KAPICI:

- Tim: Vodila nas je do babičine hiše.

O BABICI:

- Gaja: Njen glas mi je bil všeč.
- Nuša Gaia: Celo noč nam je pekla jabolčni zavitek, ki mi je bil zelo dober.

O VOLKU:

- Em: Najprej me je bilo strah.

Bala sem se ga. Potem ko sem videla, da se ne premika, se ga nisem več bala.

- Marko M.: Imel je take čudne steklene oči ...

- Lan: Meni je bil pa dober, ker je kazal zobe in je imel krvave.

NA SPLOŠNO O IZLETU:

- Zlatko: Všeč mi je bilo, ko nas je lovec peljal na most in je bila visoko dol reka.

- Lovro: Meni je bila pa najbolj všeč predstava. Pa kosilo je bilo zelo dobro.

ČAROBNI METULJ

NEKOČ, PRED DAVNIMI ČASI, JE ŽIVEL METULJ. BIL JE ČAROBEN. NJEGOVA MAMA JE BILA TUDI ČAROBNA.

NEKEGA JUTRA ČAROBNEGA METULJA NI BILO VEČ PRI MAMI. MAMA JE HITRO POLETELA V ZRAK. METULJ JE BIL NA TULIPANU, KJER JE PIL MED.

MAMA IN ČAROBNI METULJ STA ODŠLA DOMOV. DOMA STA ZAČELA GOVORITI, PLESATI IN PELA STA LA LA LA. KO SE JE STEMNILO, STA ODŠLA SPAT.

URŠA ZELNIK GREGORČIČ, 1. A

SOVICA MENTA

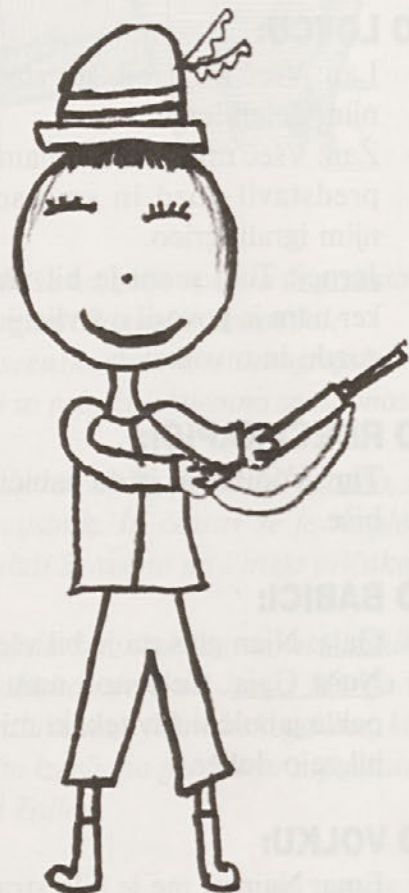
NEKOČ JE ŽIVELA SOVICA MENTA. NEKEGA DNE SE JE SOVICA MENTA ODŠLA IGRAT S PRIJATELJI NA DVORIŠČE. REKLI SO, DA SE BODO ŽOGALI. SOVICA MENTA JE REKLA, DA SE NE MORE ŽOGATI, KER IMA KRILA. KER SE JE MEDTEM STEMNILO, SE SOVICA NI NIČ IGRALA, AMPAK SE JE ŽALOSTNA ODPRAVILA DOMOV.

URŠA ZELNIK GREGORČIČ, 1. A

»Prošel je prošel pisani vuzem, došel je došel zeleni Jure ...«

Učenci 1. a so ob dnevu Zemlje s petjem in plesom pripeljali zelenega Jurija in v deželo prinesli pomlad, srečo in veselje.

DEŽELA RDEČE KAPICE

V ČETRTEK, 10. 4. 2008, SMO SE ODPELJALI V UNEC, V DEŽELO RDEČE KAPICE. VIDELI SMO LOVCA, VOLKA, BABICO IN RDEČO KAPICO. BABICA JE SPEKLA ZELO DOBER JABOLČNI ZAVITEK, KI MI JE BIL ZELO VŠEČ. V GOSTILNI SMO IMELI TUDI DE-LAVNICE, KJER SMO IZREZOVALI LIKE IZ RDEČE KAPICE.

MAJA PUREBER, 1. B

OBISK DIALIZNEGA ODDELKA

V torek, 15. 4. 2008, smo imeli v 1. a naravoslovni dan. Obiskali smo dializni oddelek SB Novo mesto. Prijazno so nas sprejele Zdravka Žičič, predsednica Društva kroničnih ledvičnih bolnikov Dolenjske, medicinska sestra Irena Mohar in predstojnica oddelka. Spoznali smo Ledvika – maskoto ledvičnih bolnikov. Poučili so nas, kaj je to dializa in kako pomembno je pitje tekočine in veliko gibanja. Ledvice so pomemben organ, saj na dan prečistijo 200 litrov krvi. Če prenehajo delovati, jih nadomesti aparat. Zato se moramo zavedati, da je zdravje naše največje bogastvo.

Učenci 1. a, učiteljica Nataša,
vzgojiteljica Nataša

NAŠE POTOVANJE V EGIPT

LANSKO LETO, ZA PRVOMAJSKE PRAZNIKE, SMO ODPOTOVALI V EGIPT. Z LETALOM SMO PO ŠTIRIH URAH VOŽNJE PRISTALI V MESTU SHARM EL SHEIK.

STANOVALI SMO V ČUDOVITEM NASELJU LAGUNA VISTA, KJER SMO SE KOPALI V BAZENIH IN V RDEČEM MORJU. POTAPLJALI SMO SE IN OPAZOVALI TROPSKE RIBE.

Z DŽIPI SMO ODŠLI NA SAFARI IZLET PO KAMNITI PUŠČAVI. JAHALI SMO NA KAMELAH. OBISKALI SMO DOMAČINE – BEDUINE, KI ŽIVIJO V MAJHNI OAZI SREDI PUŠČAVE. SREČALI SMO VELIKO LAČNIH OTROK, KI SO PROSILI HRANO. DALI SMO JIM NAŠO MALICO IN SADJE. PLEZALI IN DRSALI SMO PO PEŠČENI SIPINI. V EGIPTU JE BILO ZELO VROČE.

OGLEDALI SMO SI PREDSTAVO DELFINOV.

ENKRAT PA BOMO V EGIPTU OBISKALI ŠE PIRAMIDE IN SI OGLEDALI DOLINO KRALJEV.

MATIJA JUDEŽ, 1. B

NOVICA IZ 2. B RAZREDA

VESELI SMO, DA SMO BILI TUDI V LETOŠNJEM ŠOLSLEM LETU USPEŠNI ZBIRALCI STAREGA PAPIRJA. ŽE LANI SMO Z DENARJEM KUPILI IGRAČE, ENAKO BOMO NAREDILI TUDI LETOS. VESELI SMO, DA SMO S TAKO AKCIJO NAREDILI VELIKO DOBREGA ZA NAŠO NARAVO IN TAKO TUDI ZA SEBE. ŽE SEDAJ SMO SE DOGOVORILI, KAKO BOMO V PRIHODNJEM LETU ŠE BOLJ NAČRTNO ZBIRALI STAR PAPIR. PRI TEM PA NAM BODO SEVEDA POMAGALI STARŠI.

FILIP BRAJČIČ, 2. B

»NAJČISTEJŠI NASMEH«

RAZLIČNOST NAS BOGATI, LAHKO PA TUDI SKREGA. VČASIH SO ŽE OBLAČILA DOVOLJ VELIK RAZLOG ZA PREPIR.

ZANIMALO NAS JE, ALI BI UČENCI NOSILI UNIFORMO IN ZAKAJ.

PREBERITE, KAJ SO POVEDALI UČENCI 2. c RAZREDA.

JAN ŠERE: Ne, ker mi ni všeč. Potem bi si zamenjali majice in ne bi vedeli, od koga je katera.

ANDRAŽ SENIČAR: Jaz bi nosil uniformo, všeč bi mi bilo, ker bi bili vsi enako oblečeni in bi imeli tudi belo uniformo za športno vzgojo.

ALJAŽ DRENOVEC: Ne bi je nosil, ker me mami ne bi prepoznala.

ANJA URBAS: Bi jo nosila, ker bi bili vsi enako oblečeni in se ne bi kregali, kdo je lepši.

MELIKA HASANBAŠIČ: Ne bi nosila uniforme, ker ne maram nositi kril.

SARA LETIČ: Ja, imela bi uniformo s kapuco, da bi lahko skri-la lase.

EVA VRŠČAJ: Ne bi je imela, ker bi bili vsi enako oblečeni in bi bilo dolgočasno.

»NAJČISTEJŠI NASMEH« na šoli imajo učenci 3. a. Zmagali so v tekmovanju za čiste zobe. Dosegli so 103 točke od 105 možnih.

Lili Vavžik

Starše smo povabili na predstavo. Odločili smo se, da jih bomo presenetili.

Spekli smo kruh, pletenke, ptičke in piškote. Pri peki nam je pomagala naša šolska kuharica Judita. Pripravila je testo in povedala, kako naj izdelamo ptičke in piškote. Tudi pletenke smo sami prepletali. V razredu pa smo iz testa, ki ga je prinesla naša učiteljica, izdelali sladke gobice, oblikovali ježke, čokoladne kroglice in dišeče jagode. Piškoti so bili zelo dobri.

Starši so bili zelo veseli, ker smo se tako potrudili.

Aljaž Omrzel, 2. c

V ŠOLO

V ŠOLO RADA HODIM,
RADA SE UČIM,
SVOJE ZNANJE RADA
Z BRATCEM IN SESTRICO DELIM.
ZA POHVALE SVOJE
NAGRADO JAZ DOBIM.
V ŠOLI SE IGRAMO IN LEPO SE
IMAMO.
PRIJATELJEV VELIKO DOBIŠ,
Z NJIMI ŠOLSKE KLOPI DELIŠ.
V MOJI ŠOLI JE LEPO
IN TO ZATO,
KER IMAM ZLATO UČITELJICO!

DEMI HOČEVAR, 2. C

ALJAŽ OMRZEL: Beda, niti v sanjah! Saj bi vsi zamešali oblačila!

VALON MUSTAFI: To bi bilo boljše, ampak bi morali obleke podpisati.

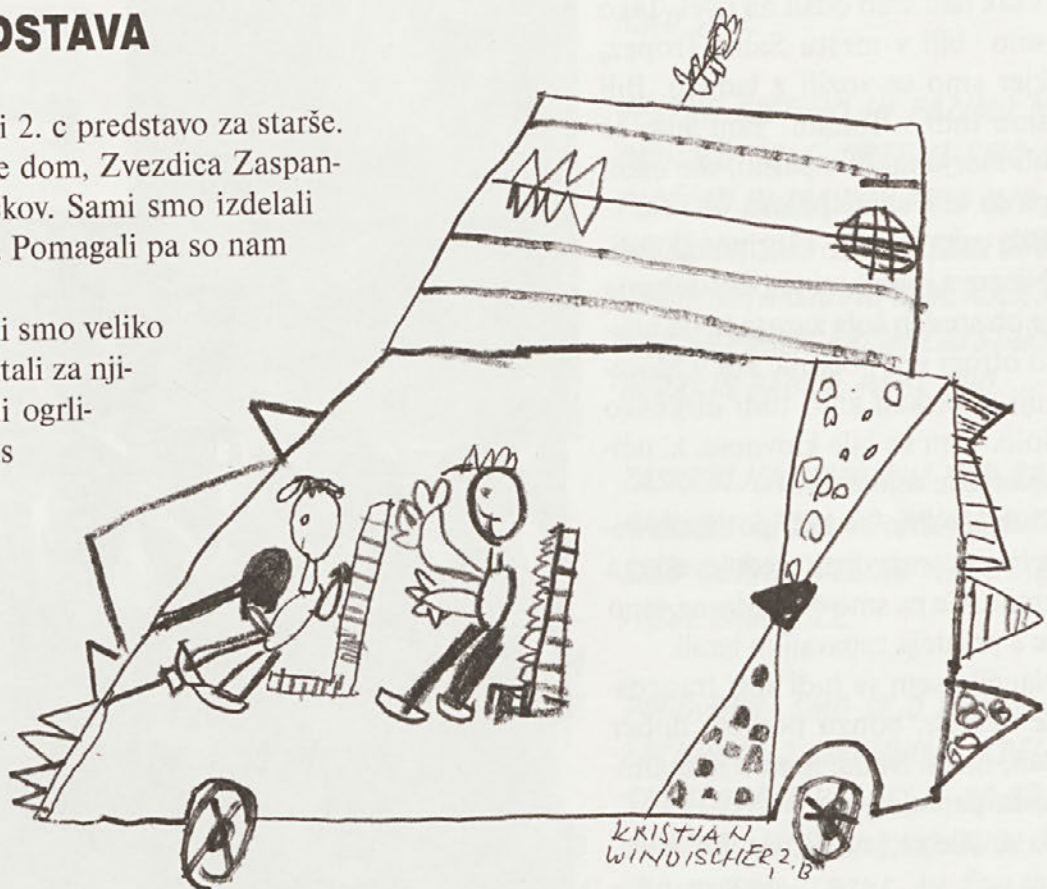
ROK ROZMAN: Ja, če bi bili vsi oblečeni v indijance in kokoške.

ANJA MITROVIČ: Da, vendar se bojim, da bi se hitro naveličala.

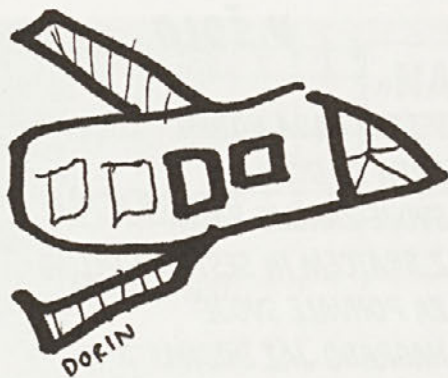
PREDSTAVA

3. 4. 2008 smo imeli učenci 2. c predstavo za starše. Zaigrali smo igrice Piki išče dom, Zvezdica Zaspanka in Volk in sedem kozličkov. Sami smo izdelali veliko pripomočkov in lutk. Pomagali pa so nam tudi starši.

Zapeli, zaplesali in recitali smo veliko pesmi. Mamicam smo čestitali za njihov praznik in jim podarili ogrlice. Na koncu smo skupaj s starši zaplesali polko Na Golici. Polko je zaigral na klarinet naš Luka s svojim starejšim bratom, ki je igral harmoniko. Vsi skupaj smo bili zelo zadovoljni, da nam je predstava uspela.

Melika Hasanbašić, 2. c

POČITNICE PO FRANCOSKO

Moje počitnice so se pričele z odhodom izpred šole. Pot nas je popeljala iz Novega mesta proti Ljubljani. Zaradi vznemirjenja sem bila čisto na trnih, saj sem vedela, da bom naslednjih devet dni preživela v Franciji. Pot je bila zelo dolga in utrujajoča, a se je splačalo.

Prispeli smo. Ko smo izstopili, je dišalo po morju. Čeprav je bila noč, je bilo toplo, saj naši prijatelji, pri katerih smo stanovali, živijo na Azurni obali. Počitniški dnevi so hitro minevali.

Vsak dan smo odšli na izlet. Tako smo bili v mestu Saint Tropez, kjer smo se vozili z ladjico. Bili smo tudi v Tolunu. Tam smo se ob morju igrali v parku, vse okoli pa so bile same palme.

Bila sem tudi v Florjanovi šoli. Njegova mami mi je povedala, da je ob sredah šola zaprta in da imajo otroci več počitnic kot v Sloveniji. Obiskali smo tudi cirkuško šolo. Tam so bile klovnese, ki učijo otroke telovaditi.

Potepali smo se tudi po starih vaseh in po ruševinah srednjeveškega gradu. Če pa smo ostali doma, smo se s prijatelji zabavali in igrali.

Naučila sem se tudi štiri francoske besede: bonžur pomeni dober dan, mersi hvala, mamo je mami in papa je oči.

To so bile moje najlepše počitnice.

Ana Bobnar, 2. c

KUŽA PIKI NA POTEPU

KUŽA PIKI SE JE NEKOČ ODPRAVIL NA POTEPA NA HRIB.

POT JE BILA DOLGA. KO JE PRIŠEL NA HRIB, JE VIDEL CELO MESTO. IN BILO MU JE LEPO. KO PA JE HOTEL DOMOV, JE BILA ŽE TEMA. ZAPRL JE OČI IN SE NAVZDOL KOTALIL. PRIKOTALIL SE JE DO DOMA. SPIL JE TOPLO MLEKO IN ŠEL SPAT H KAMINU.

EVA VRŠČAJ, 2. C

KNJIGE ZA SLOVENCE PO SVETU

V MESECU APRILU SMO ZBIRALI KNJIGE ZA SLOVENSKE OTROKE, KI ŽIVIJO V DRUGIH DRŽAVAH. PRINESLI SMO SLIKANICE, KI SMO JIH MI ŽE PREBRALI IN JIH LAHKO PODARIMO.

OTROKOM ŽELIMO, DA BI UŽIVALI V BRANJU IN SE DOBRO NAUČILI SLOVENSKEGA JEZIKA.

ANJA URBAS, 2. C

DOBILI SMO NOVEGA SOŠOLCA

Že v mesecu marcu smo izvedeli, da bomo dobili novega sošolca Filipa iz prvega razreda. Vsi smo se veselili njegovega prihoda. Najprej je Filip prihajal samo ob sredah, nato pa se je pouka začel udeleževati redno. Je priden učenec in prijazen do sošolcev in sošolk in tudi mi se radi družimo z njim. Upam, da bomo še naprej dobri prijatelji.

Eva Brudar, 2. c

OBLAK

JAZ SEM DEŽEVNI OBLAK. RAD SE IGRAM S SONCEM. A VČASIH KAR POČIM IN ZAČNE DEŽEVATI. OTROCI STEČEJO PO ŠKORNJE IN SE VESELIJO.

ANJA URBAS, 2. C

KAJ SE RIMA

ATA - SOLATA,
ATA - COPATA,
ATA - LOPATA,
MAMI - SALAMI,
MIJA - PIJA,
MIHA - PIHA,
RIMA - ZIMA,
LONEC - KONEC.

EVA VRŠČAJ, 2. C

KAR NEKAJ IZDELKOV IZ ODPADNE EMBALAŽE IN STAREGA PAPIRJA. IZDELALI SMO EKOPOLICISTA, EKO-ČAROVNICO, MASKE IZ STAREGA PAPIRJA, EKOROBOTE IN IZDELKE PREDSTAVILI TUDI VAM NA HODNIKU ŠOLE.

VESTNO ČISTIMO IN PAZIMO NA OKOLICO ŠOLE. UREDILI SMO SI PLOŠČAD IN TRAVNIK PRED NJO. Z VESELJEM SMO SE UDELEŽILI OBEH ZBIRALNIH AKCIJ PAPIRJA, KJER SO NAM NA POMOČ PRISKOČILI STARŠI, DEDKI IN BABICE, PA ŠE KDO.

MAR NAM JE!!!

UČENCI 2. B SMO SE TUDI V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU ODLOČILI, DA BOMO POSKRBELE ZASE IN ZA SVOJE OKOLJE.

POLEG TEGA DA ŽE DRUGO LETO LOČUJEMO SMETI, SMO NAREDILI

ZASKRBLJENI SMO BILI NAD RAVNANJEM LJUDI DO ŽIVALI. ZATO SMO ZBRALI VELIKO HRANE ZA PASJE ZAVETIŠČE.

POGOVORILI SMO SE O REVNIH IN LAČNIH IN Z LIKOVNIMI IZDELKI SODELOVALI V AKCIJI ZA SRCE AFRIKE. MISLILI SMO TUDI NA SLOVENSKE OTROKE, KI ŽIVIJO V

TUJINI IN ZA NJIH ZBIRALI KNJIGICE.

V RAZREDU PRIDNO SKRIBIMO ZA SOBNE RASTLINE, SEJALI IN SADILI PA BOMO TUDI ZELENJAVO TER SI UREDILI EKOVRTIČEK.

POSEBNO SKRIB SMO NAMENILI SEBI IN SVOJEMU ZDRAVJU. ŽELIMO SE ZDRAVO PREHRANJEVATI. DOLOČAMO DEŽURNE ZA ZDRAVJE, KI MED ODMORI PRIPRAVLJAJO SADNE NAREZKE.

RADI SODELUJEMO PRI OBLIKOVANJU EKO KOTIČKA NA ŠOLI IN UPAMO, DA SO NAŠI PRISPEVKI ZANIMIVI TUDI OSTALIM.

TUDI V PRIHODNJE BOMO VELIKO POZORNOSTI POSVETILI EKOLOGIJI. VERJAMEMO PA, DA SE NAM BODO TUDI V BODOČE PORAJALE ZANIMIVE ZAMISLI, KAKO POSKRBE TI ZASE IN ZA SVOJE OKOLJE.

UČENCI 2. B IN
UČITELJICA IRENA STRASBERGAR

TUDI ODPADKI PRIDEJO PRAV

NEKEGA DNE JE V RAZRED PRIŠLA UČITELJICA IN NAM POVEDALA, NAJ DOMA ZBIRAMO ODPADNO EMBALAŽO.

ZAPREGEL SEM VSO DRUŽINO. VESTNO SEM OPOZARJAL MAMI IN BABI, DA NISTA RAZNIH PAPIRNATIH IN PLASTIČNIH ŠKATEL, ŠKATLIC, STEKLENIČ IN KOZARČKOV VRGLI V KOŠ. V ENEM MESECU SE JE NABRAL CEL KUP EMBALAŽE. UH, KOLIKO SMETI PRIDELAMO LJUDJE.

ČE NE BOMO ZAČELI O TEM PREMIŠLJEVATI, BOMO KMALU ŽIVELI NA SMETEH.

KONČNO SEM DOČAKAL TISTO SREDO, KO SMO VSO EMBALAŽO PRINESLI V ŠOLO. ZBRALI SMO JO RES VELIKO. RAZDELILI SMO SE V SKUPINE. JAZ SEM BIL S KRISTJANOM IN LUKOM. DELALI SMO GRAD. NAJPREJ SMO NAREDILI OBZIDJE, POTEM PA STOLP. IZDELKE SMO RAZSTAVILI NA HODNIKU. ZELO SMO BILI PONOSNI NA NAŠO RAZSTAVO.

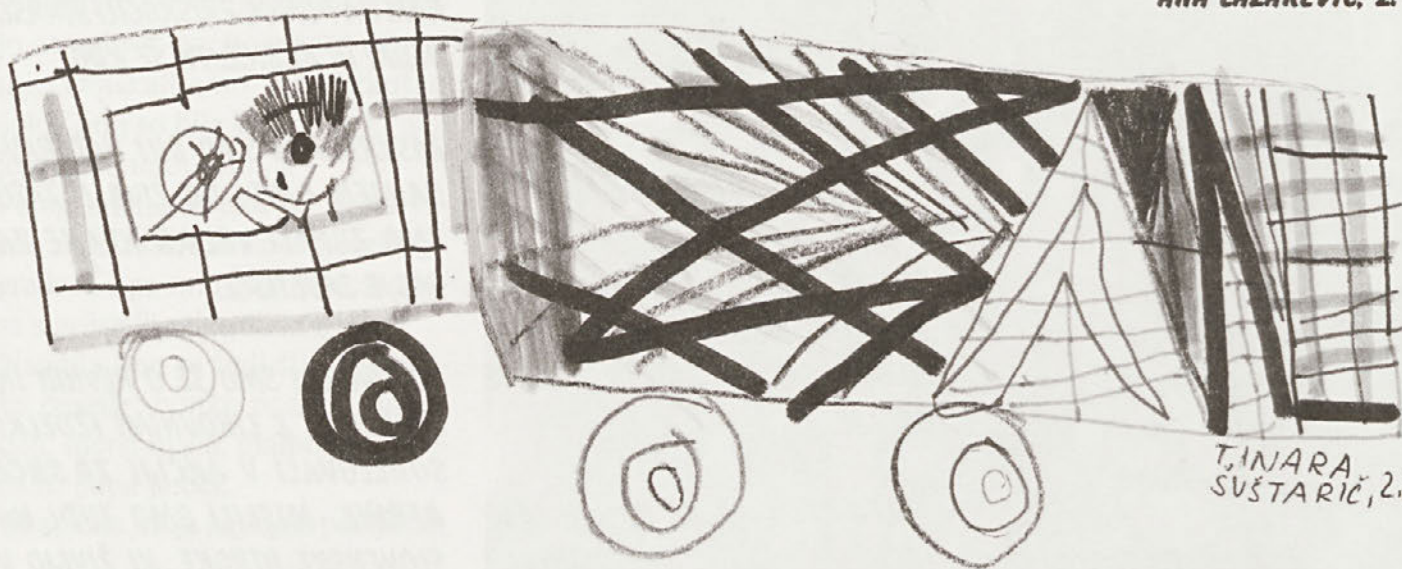
MARTIN KONCILIJA, 2. B

ČE NISI TAK, SI PAČ PA TAK!

ENI SO DEBELI, KER PREVEČ JEDO, DRUGI PA SO PRESUHI. TISTIM, KI SO DEBELI, PA SE RAJE NE SMEJTE, KER NJIM TO PAČ NI SMEŠNO. VSAK ČLOVEK JE DRUGAČEN.

ANA LAZAREVIČ, 2. B

TINARA
SVŠTARIČ, 2. B

ČRNCI DRUGAČE GOVORIJO KOT BELCI. PONAVIDI IMAJO ČRNE LASE. TAKO ČRNCI KOT TUDI BELCI SO LAHKO REVNI IN NIMAJO DENARJA. ŽIVLJENJE NEKATERIH ČRNCEV JE LAHKO ZELO DRUGAČNO. NIMAJO HIŠ, AVTOV, MOGOČE PA SO KLJUB TEMU SREČNI.

TINARA ŠUŠTARIČ, 2. B

GLUHI LJUDJE LAHKO GLEDAJO LE TISTE STVARI PO TELEVIZIJI, KJER SO PODNAPISI ALI KJER KAŽEJO S PRSTI. NEKATERI SE GLUHI RODIJO, DRUGI PA IMAJO LAHKO NESREČO. GLUHIM LJUDJEM MORAMO POMAGATI.

NUŠA SEMEC, 2. B

INVALIDI IMAJO RAZLIČNE BOLEZNI. ENI IMAJO TAKE BOLEZNI, DA NE MOREJO HODITI, DRUGI SO TAKO BOLNI, DA SE JIH NE DA POZDRAVITI. INVALIDI UPORABLJAJO INVALIDSKE VOZIČKE, TI LJUDJE SO ZELO UBOGI.

KAJA LIPEJ, 2. B

LJUDJE SO ZATO STARI, KER SE STARAJO. POSTANEJO BOLJ MAJHNI IN ZELO GUBASTI. KLJUB TEMU SO MOJI PRIJATELJI IN JIM MORAJO POMAGATI.

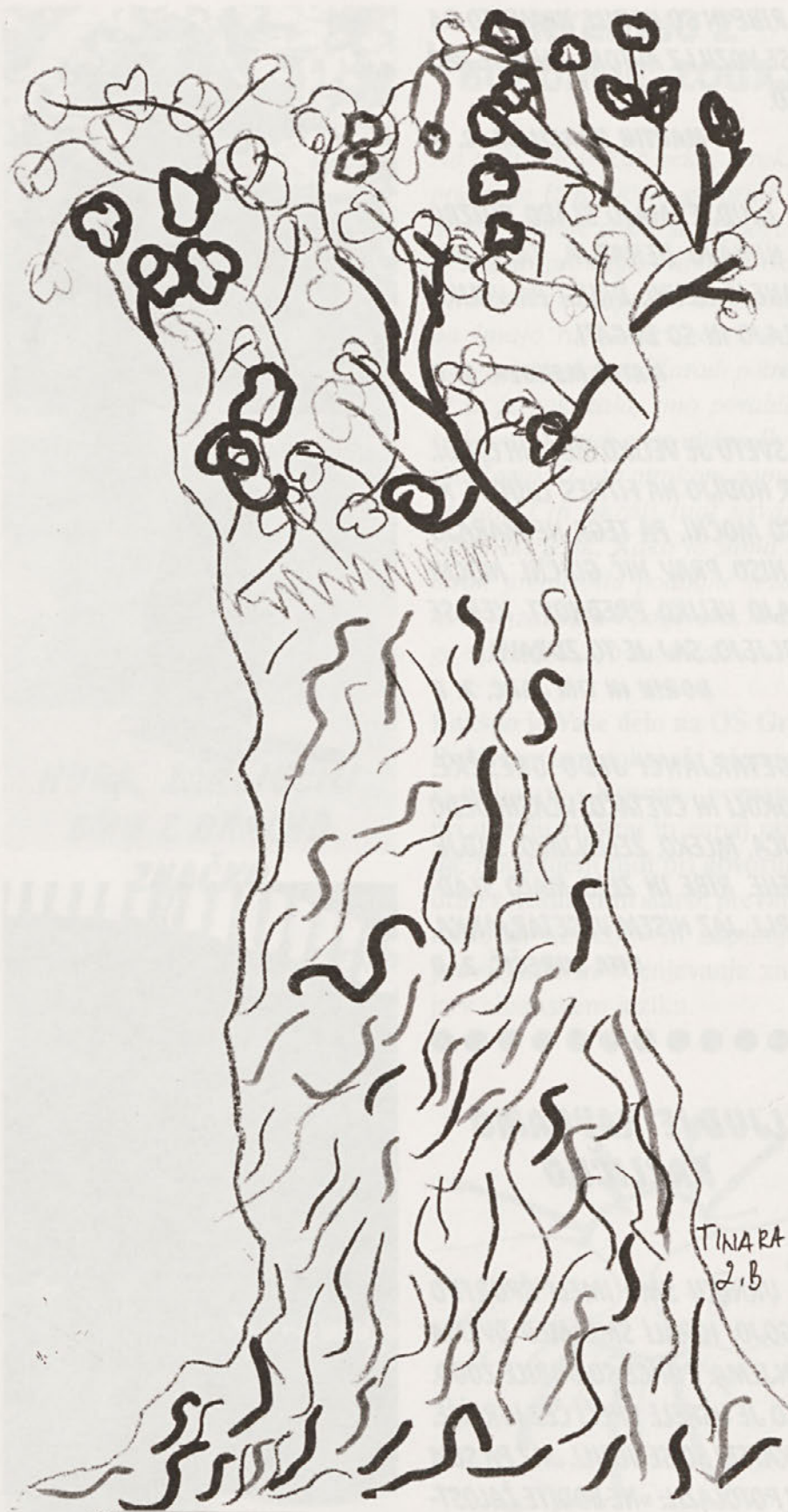
JAN RIBIČ, 2. B

DIRKALCI IMAJO RADI HITROST. KO SE USEDEJO V DIRKALNIK, SE JIM TO NE ZDI ENOSTAVNO. NEKATERI IMAJO PAČ RADI HITROST.

LUKA NOVAK, 2. B

KRISTJAN WINDISCHER, 2. B

NA SVETU SO BOLNI IN ZDRAVI LJUDJE, ONI SE TEŽKO DVGNEJO, MI PA LAHKO VSE DELAMO. BOLNI SO NEMOČNI IN REDKOBESEDNI. ŠE

DOBRO, DA SO ZDRAVNIKI, KI JIM POMAGAJO.

ZARA GRADECKI, 2. B

VČASIH JE BILO ŽIVLJENJE ZELO DRUGAČNO. NAMESTO PIŠTOL SO

IMELI LOKE, NAMESTO TOPOV SO IMELI KATAPULTE. NISO VEDELI ZA ČOKOLADO IN BONBONE. JEDLI SO SAMO DOMAČO HRANO. NOSILI SO KOŽUHE IN LOVILI DIVJAD. SEKALI SO DRVA IN KOPALI ZLATO. LOVILI

KAKŠNA PREDSTAVA!!!

NESTRPNO SEM PRIČAKOVAL PREDSTAVO O JADRANU GRMU. JADRAN JE BIL PAMETEN DEČEK. VENDAR DOMIŠLJAV. OČE IN MAMA STA SE LOČILA. JADRAN PA JE V OSMEM RAZREDU DOBIVAL OPOMINE. NEKEGA DNE JE OČE NAŠEL PISMO RAVNATELJA. OČE JE BIL ZELO ZAČUDEN IN JE POKLICAL RAVNATELJA. RAVNATELJ JE OČETU PAVEDAL, DA JADRAN NOSI RDEČ PAR NOGAVIC. PRI TEM PRIZORU SEM SE ZAČUDIL, KAJ JE NAROBE Z NOGAVICAMI. ZATO SEM DOBRO POSLUŠAL NAPREJ. KONČNO PRIDE MAMA DOMOV. SPET SO SREČNI. V TEM ČASU JE V ŠOLI NAŠEL LJUBEZEN. KLJUB TEMU DA JE NOSIL RDEČ PAR NOGAVIC. ZGODBA SE JE SREČNO KONČALA. PRAV POSEBNO SEM UŽIVAL OB IGRANJU ŠOLSKE SKUPINE, KI JE IGRALA DIVJE, GLASNO IN ZANIMIVO.

OB KONCU PREDSTAVE SMO S SOŠOLCI KAR OBSSEDELI. SAJ BI SI ŠE ŽELELI POSLUŠATI GLASBENO SKUPINO.

LUKA NOVAK, 2. B

HURA, ZAKLJUČILI SMO Z BRALNO ZNAČKO

TUDI LETOS SMO V 2. B IZREDNO MARLJIVO BRALI. ZA NAGRADO SMO SE SREČALI S PISATELJEM PRIMOŽEM SUHODOLČANOM. PRIPOVEDOVAL NAM JE SMEŠNE ZGODBICE. ZELO SMO SE ZABAVALI. NAJBOLJ VSEČ MI JE BILO, KO JE SPREMENJAL GLASOVE. NE BOM POZABILA ZGODBE O PAPAGAJU. SAJ JE BIL PRAVA NADLOGA. MENI NAJLJUBŠA KNJIGA JE KOŠARKAR NAJ BO. NAPISAL PA JE ŠE KAR NEKAJ ZANIMIVIH KNJIG.

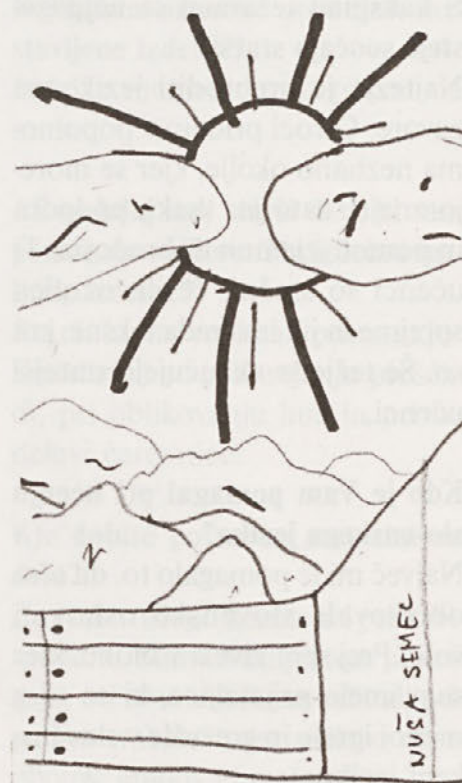
PO ZANIMIVI PREDSTAVI NAM JE UČITELJICA V RAZREDU RAZDELILA MAPICE Z NALEPKAMI, KI SMO JIH PONOSNI POKAZALI SVOJIM STARŠEM.

VITA JUREČIČ, 2. B

INTERVJU Z BUKURIJE ZOGAJ

Na naši šoli je kar nekaj otrok, ki prihajajo iz različnih govornih področij. Njihove stiske se najpogosteje kažejo pri vključevanju v okolico, razredno skupnost, največ težav pa imajo ravno pri poznavanju slovenskega jezika. Zaradi potrebe, ki se je pokazala, smo povabili k sodelovanju tudi gospodično Bukurije Zogaj, ki tem otrokom pomaga prevajati in hkrati tudi usvajati slovenski jezik. Kako je sama kot otrok premostila podobne težave, nam je zaupala v pogovoru, ki smo ga opravili v 2. b razredu.

Kakšno je Vaše delo na OŠ Grm?
Predvsem sem tukaj, da učencem, ki prihajajo s Kosova, pomagam pri učenju znotraj in zunaj razreda. Sodelujem tudi pri govornih urah z nekaterimi starši, prevajam napotke učiteljev in zapisujem preverjanja in ocenjevanja znanja v albanskem jeziku.

v istem bloku. Pomagala mi je pri domačih nalogah, pri učenju. Družili sva se, mnogokrat me je povabila k sebi domov in me imela rada.

Ali se iz tega obdobja radi spominjate katere učiteljice?

Učitelji so bili zelo prijazni. Vsi so mi pomagali, prav posebej pa učiteljica slovenščine Tina Husu.

Kaj bi sporočili učencem naše šole?

Učenci naj pokažejo veliko razumevanja, naj razmišljajo o položaju teh učencev, ki zapuščajo svoj dom in se morajo znajti v popolnoma tujem okolju. Naj si vsak predstavlja, da bi bil to on.

Kako pa učenci 2. b sprejemate prisotnost ga. Bukurije?

Veseli smo, da še nekdo pomaga našima sošolcema, ki slabše razumeva slovenski jezik. Kdaj pa kdaj pa jo tudi ostali učenci lahko prosimo za nasvet. Tako imamo kar dve odrasli osebi pri pouku.

Novinarja:

Luka Novak in Matic Kastelic, 2. b

Kako hitro se učenci, ki jim pomagata pri učnem delu, učijo slovenskega jezika?

Učenci se zelo različno učijo slovenskega jezika. Mlajši učenci se ga naučijo hitreje kot starejši. Pomembno pa je tudi, da se ti učenci igrajo z vrstniki Slovenci in tako hitreje usvojijo slovenski jezik. Pomaga jim tudi gledanje slovenskih oddaj, pomembno vlogo pa imajo starši.

S kakšnimi težavami se najpogosteje soočajo starši?

Najtežje je prebroditi jezikovne zapore. Otroci pridejo v popolnoma neznano okolje, kjer se morejo znajti, zato je vsaka podpora in pomoč izjemno dobrodošla. Ti učenci so srečni, če jih okolica sprejme in jih ima rada takšne, kot so. Še težje se vključujejo starejši učenci.

Kdo je Vam pomagal pri učenju slovenskega jezika?

Največ mi je pomagalo to, da sem obiskovala slovensko osnovno šolo. Prej sem živela v bloku, kjer sem imela prijateljice, ki so se z menoj igrale in govorile v slovenskem jeziku.

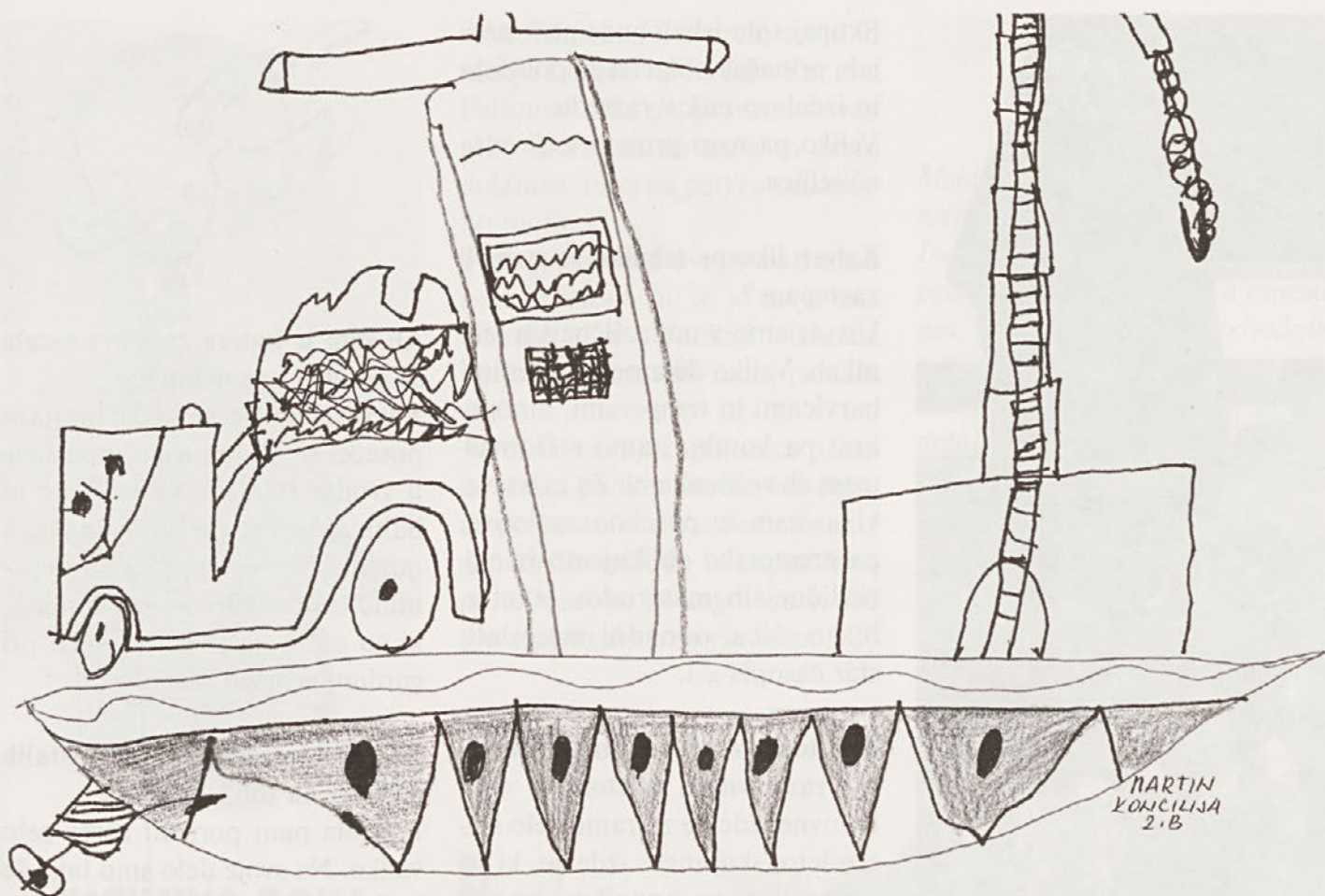
Kakšen odnos imajo ostali učenci do otrok iz drugih govornih področij?

Učenci se do teh otrok vedejo zelo različno. Najbolj srečna sem takrat, kadar je okolica zelo odprta, pripravljena sprejeti drugačnost in želi v polni meri pomagati tem otrokom.

Obstaja kakšna oseba, ki Vam je ostala v obdobju prilagajanja v posebnem spominu?

Rada se spominjam svoje prijateljice Maje Tisovec, ki je stanovala

RAZSTAVE V 2. B RAZREDU

Učenci na razredni stopnji zelo vestno skrbimo, da so na šolskih hodnikih in učilnicah razstavljeni naši likovni izdelki. Skupaj z učiteljico pripravimo razstveni prostor, izberemo izdelke, jih opremimo z napismi ter oblikujemo naslov likovne razstave. Zelo radi pa si ogledamo tudi izdelke ostalih učencev na šoli, saj jih radi primerjamo s svojimi. Tokrat smo se ustavili pred učilnico 2. b razreda ter učence in učiteljico povprašali, kako vrednotijo likovne izdelke, pripravijo razstavo, zanimalo pa nas je tudi, kaj jim pomeni pohvala ostalih učencev na šoli.

Kako učenci pomagata učiteljici pripraviti razstavo?

Učenci vedno pomagamo pri pripravljanju razstav. Prinašamo mize in pripravimo razstveni pro-

stor. Zavarujemo mize, pripravimo lepilni trak, izdelke in si dokončano razstavo podrobno ogledamo in se pogovorimo o njej. Za razstavo moramo skrbeti tudi po-

tem, ko je že dokončana, saj se vedno najdejo učenci, ki je ne gledajo z očmi, ampak tudi z rokami. Če kakšnega takega učenca opazimo, ga opozorimo.

Kolikokrat mesečno zamenjate razstavljene izdelke?

Izdelke menjamo vsaj trikrat na mesec.

Ali so kdaj tudi starši tisti, ki vam pomagajo oblikovati in izdelati različne izdelke?

Starši nam večkrat pomagajo. Sodelovali so pri urejanju ploščadi, pri oblikovanju buč in pri izdelavi čarovnice.

Kje dobite potreben material za delo?

Za vsako nalogo si material priskrbimo sami. Starši nam pri tem pomagajo, saj smo cel mesec zbirali odpadno embalažo za izdelavo ekobotov, gradov in marsovcov.

Skupaj smo iskali buče po kmetijah, prinašali oblačila za policista in izdelavo lutk v razredu.

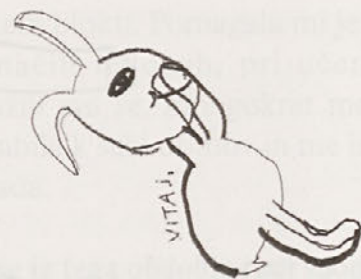
Veliko pa nam prinese tudi naša učiteljica.

Katere likovne tehnike so najbolj zastopane?

Ustvarjamo v najrazličnejših tehnikah. Veliko delamo z vodenimi barvicami in temperami, mnogokrat pa kombiniramo s flomastrom ali voščenkami. Za razstave, ki so nam še posebno zanimive, pa prostorsko oblikujemo iz najrazličnejših materialov (škatle, blago, žica, odpadni materiali, star časopis ...).

Kaj storite z izdelki, ko jih pobere-te z razstavnega prostora?

Likovne izdelke zbiramo celo šolsko leto, skupinske izdelke, ki so razstavljeni na hodniku, pa odnesemo domov po dogovoru.

Ali vam je katera razstava ostala še posebej v spominu?

Razveselili smo se vsake razstave posebej in jih ponosno predstavili svojim staršem ter dedkom in babicam. Vsi pa smo enakega mnenja, da nam bo v večnem spominu ostala izdelava naših mask, ki so sedaj na stalni razstavi pri garderobi prvih razredov.

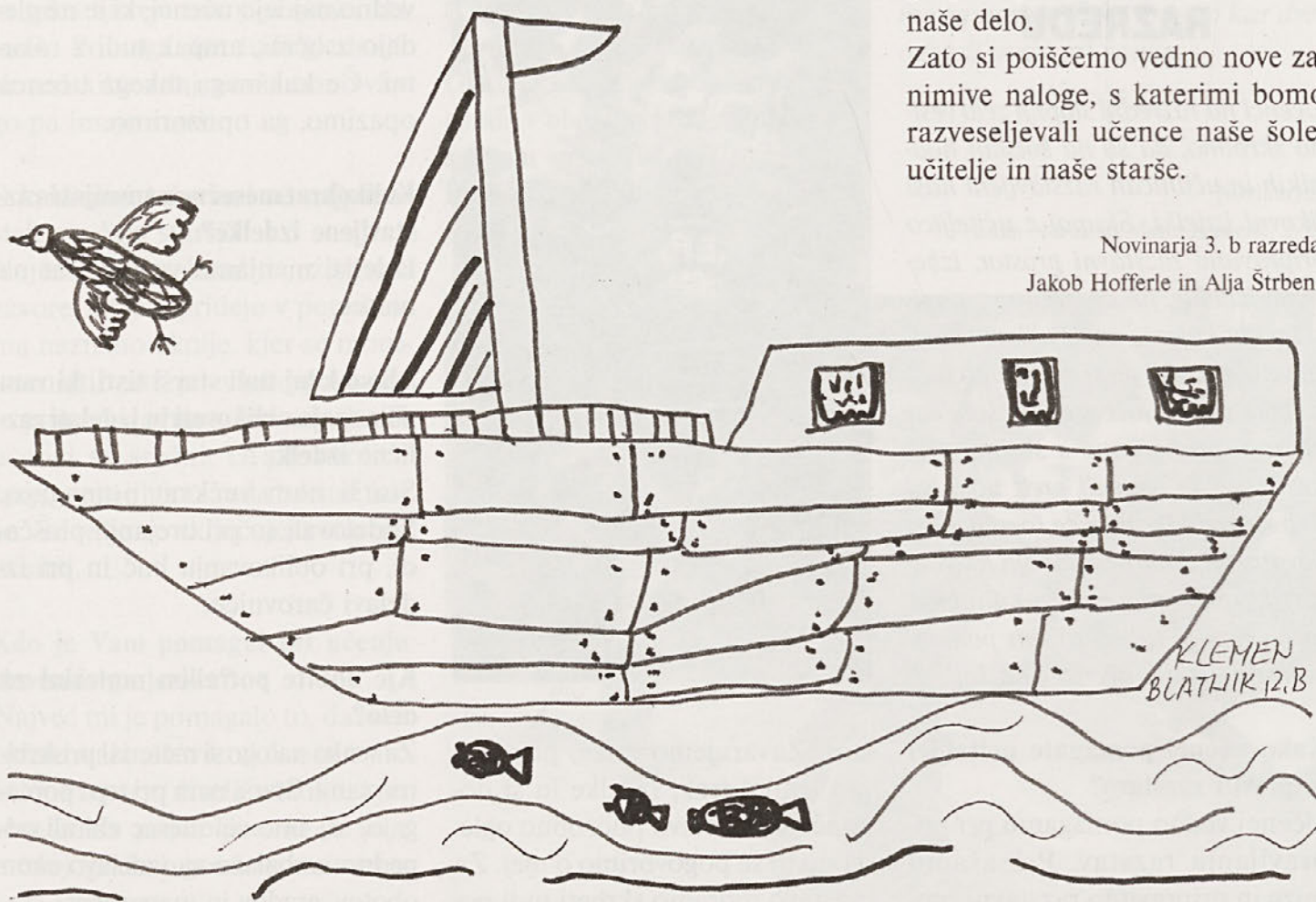
Kaj vam pomeni pohvala ostalih učencev na šoli?

Pohvala nam pomeni zares zelo veliko. Na svoje delo smo tako še bolj ponosni. Veseli smo, kadar nas obiščeta gospa ravnateljica in gospod pomočnik in pohvalita naše delo.

Zato si poiščemo vedno nove zanimive naloge, s katerimi bomo razveseljevali učence naše šole, učitelje in naše starše.

Novinarja 3. b razreda:

Jakob Hofferle in Alja Štrbenc

FATIMINA ROKA IN SREČA

V arabski deželi Tuniziji, ki se nahaja v Severni Afriki, imajo prav poseben simbol sreče. Ljudje, ki tam živijo, so zelo vraževerni in zato imajo simbole, ki jim prinašajo srečo, veselje, ljubezen, denar in celo veliko otrok. V Tuniziji ljudem predstavlja pomemben simbol Fatimina roka. Verjamejo, da odganja zlo in da jim prinaša srečo v življenju.

Fatimina roka, kot že samo ime pove, zgleda kot roka oziroma dlan s petimi prsti. In zakaj je roka Fatimina? V Tuniziji živijo ljudje, ki pripadajo muslimanski veri. Muslimani verujejo v boga Alaha in njegovega preroka Mohameda. Mohamed je bil prvi, ki je oznanjal Alahovo vero med ljudstvom in je tako zelo pomembna verska osebnost med muslimani. Mohamed je imel hčerko z imenom Fatima in od tod ime Fatimina

roka. Muslimani so zelo verni in molijo kar petkrat na dan. Ker ima Fatimina roka pet prstov, vse vernike spominja na njihovo sveto dolžnost, torej na petkratno dnevno molitev.

Tudi jaz imam svojo Fatimino roko. Prinesla mi jo je moja teta Alenka, ki je v Tuniziji v službi. Verjamem, da tudi meni prinaša srečo.

Torej naj vam pikapolonica prinese srečo, podkev varuje vaš dom, če pa boste kdaj na počitnicah v sončni Tuniziji, pa le kupite Fatimino roko, pa bo zagotovo še več sreče potrkalo na vaša vrata.

Aneja Novak, 3. b

POROČNO POTOVANJE

Moja mami in oči sta bila na poročnem potovanju na otoku Bali v Indoneziji. Tam sta se potapljala pod vodo in sta videla dva morskata psa, ki sta ju slikala s podvodnim fotoaparatom. Oči je imel za vratom dva pitona, mami pa se je bolj držala stran, ker se boji kač. Vodič jima je pokazal opice, ki so očiju jedle z roke. Rekla sta mi, da bosta tudi mene peljala tja, ker jima je bilo zelo lepo.

Juuuu!! Se že veselim!

Ida Vrščaj, 3. b

BEJZBOL

Bejzbol je igra, ki prihaja iz Amerike. Igramo ga na travi z žogo in kijem. Žoga je bela in velika kot teniška žogica. Je zelo trda. Kij je lesen in odebeljen na vrhu. Z njim skušamo odbiti žogico, ki jo vrže nasprotnik.

Z očijem zelo uživava, ko poskušava odbiti žogo. Zabavava se tudi zato, ker nama ne uspe vedno.

Jakob Hofferle, 3. b

PROJEKT SIMOS

Na naši šoli poteka kar nekaj večjih projektov, eden takih je tudi projekt SIMOS. Ker nas je na šoli kar nekaj takih, ki natančno ne poznamo njegove vsebine, smo anketirali učence 5. a razreda, ki so nam o tem podali nekaj osnovnih informacij.

Kaj natančno pomeni kratica SIMOS?

Kratica SIMOS pomeni Slovenska Internetna Mreža Osnovnih Šol.

Kdo je lahko vključen v projekt SIMOS?

Nastja: Vsi učenci.

Gašper: Vsi osnovnošolci v Sloveniji.

Kateri so glavni cilji projekta?

Urška: Branje knjig.

Lina: Spoznavanje računalniških programov.

Gal: Hitro in pravilno tipkanje.

Tjaša: Oblikovanje besedila.

Nejc: Objavljanje prispevkov.

Koliko knjig je potrebno prebrati v enem šolskem letu?

Vsi: Eno ali več (največ 12).

Kako predstavite vsebino prebrane knjige?

Anamarija: Napišem obnovo, pesmico, jo natipkam in pošljem učiteljici.

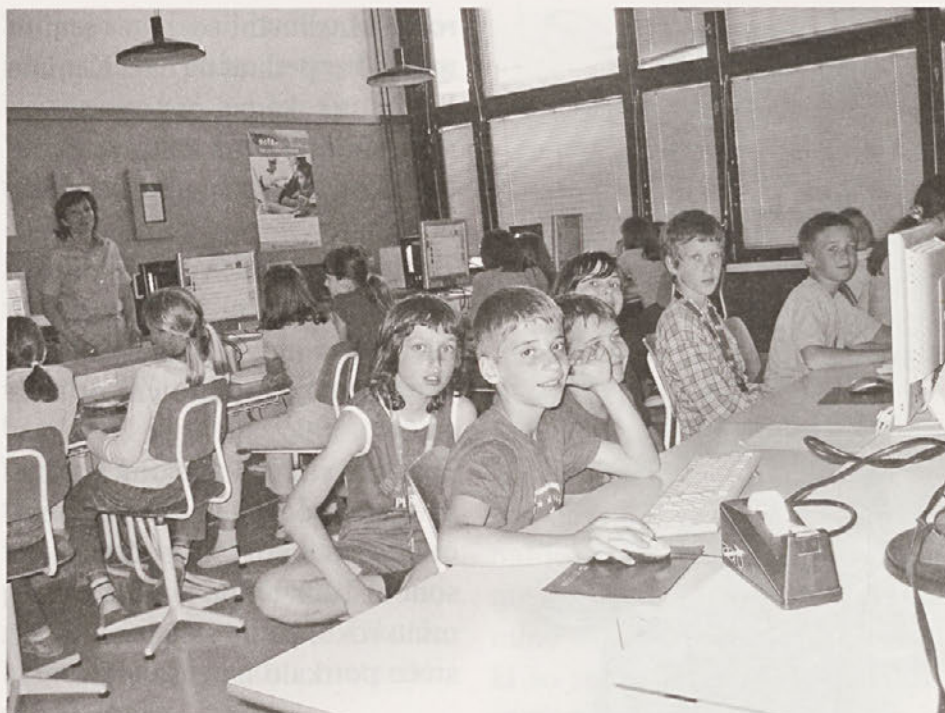
Tamara: Napišem mnenje o knjigi, ga natipkam in pošljem.

Lina: Napišem nadaljevanje zgodbe.

Nastja: Opišem osebo.

Koliko časa imate na voljo za eno knjigo?

Mesec dni.

Ali ste z načinom, kako predstavite prebrano knjigo, zadovoljni, ali bi pri tem kaj spremenili?

Maja: Všeč mi je bil način predstavitve, ker je lažje tipkati kot pisati.

Jernej: Raje bi povedal govorno vajo.

Nejc: Vse mi je bilo všeč, ker sem se veliko naučil.

Urška: Pri delu z računalnikom sem se naučila veliko novega.

Miloš: Raje pišem.

Ardian: Raje tipkam, ker je izdelek tako lepši.

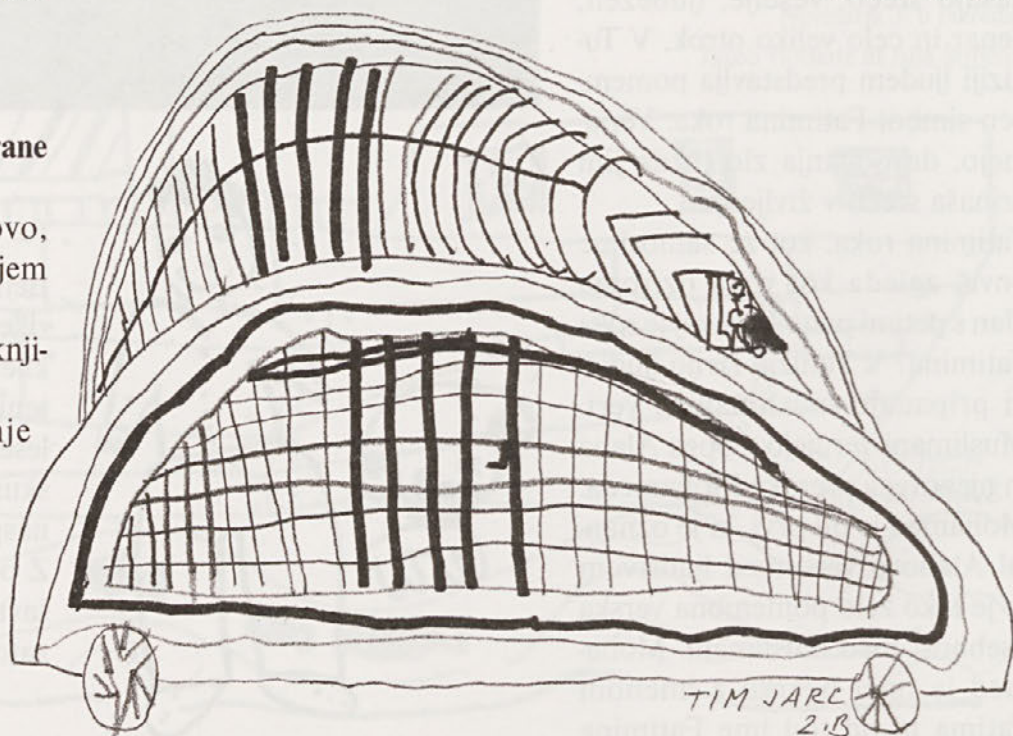
Matija: Na računalniku je izdelek hitreje končan.

Nastja: Ob tipkanju sem se naučila obvladovati tipkovnico.

Toni: Ne pišem rad na roke, na računalniku pa je vse lažje.

Novinarja: Blaž Bučar - Vovko

in Jakob Judež, 3. a

GLASBENI VRTEC

Pri nas doma imamo glasbeni vrtec. Ko sem bila majhna, sem hodila tudi jaz vanj. Bilo mi je všeč, ker sem se pazila pri mami in babici, kasneje pa pri teti. V našem vrtecu otroci veliko plešejo, pojejo in igrajo na male ritmične inštrumente. Najbolj so veseli, kadar jim na harmoniko ali kitaro zaigra moj dedi. Zelo radi nastopajo staršem, babicam in dedkom. Ko sem bila tudi jaz v vrtecu, se spomnim nastopa, kjer smo plesali na pesem o telebajskih. Vesela sem, ko imamo šolske počitnice, ker lahko pomagam mami ali teti čuvati otroke. Rada jim preberem tudi kakšno pravljico. Zdaj, ko sem že starejša, sem ponosna na naš vrtec.

Alja Štrbenc, 3. b

KUŽA MAX

Nekoč je živel kuža Max. Bil je zelo priden. Ko je gospodarica rekla: »Daj glas!«, je Max naredil: »Hov, hov!« Ampak Max je bil žalosten, saj ni imel sestre. »Danes gremo na sprehod,« je rekla njegova mama. Dolgo so hodili in kar naenkrat: »Joj, Max, glej! Ta psička je tvoja sestra!« Max je bil vesel, da je končno našel svojo sestrico.

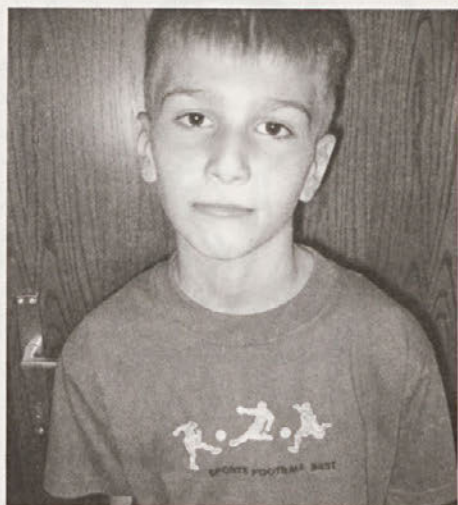
Katja Škrubej

KOŠARKAR

Sem Jakov. Hodim v tretji razred. Košarko sem začel igrati pri petih letih. Košarko igra tudi moj očka. Tudi trenira. Ko sem že nekaj časa treniral, sem dobil liste s posebnimi podatki. Na njih so zapisani vsi moji podatki: starost, višina, teža, ekipe, v katerih sem igral. Kmalu sem prišel na sezname za tekme in bil zelo dober. V tekmovalni sezoni sem dal 30 košev. 24. aprila smo odšli v Italijo. Ostali smo tri dni. Z avtobusom smo se vozili osem ur. Mesto, v katerem smo igrali tekme, se imenuje Lucca in je blizu Firenc.

Tega tekmovanja sem se zelo veselil. Moja mamica pa malo manj. Pravi, da sem še mlad. Zdaj sem najmlajši košarkar iz družine Stipaničev.

Jakov Stipaničev, 3. a

MOJA DRUŽINA

Jaz sem Erika. Obiskujem 3. razred osnovne šole Grm. Imam sestrico Natalijo, ki je stara pet let. Drugo leto bo postala prvošolka. Moji mamici je ime Karmen. Stara je 34 let. Dela v Revozu. Sedaj je doma, ker jo boli hrbtenica. Mojemu očiju je ime Marko. Star je 40 let. Dela v Revozu. Doma imamo tudi ribice. Ena je Lenka, druga je Luskica, tretja je Snežinka, zadnja je Pikica. V hiši imamo tudi dedka in babico. Dedku je ime Stane, babica je Marija. Vesela sem, da je cela družina srečna in se imamo radi.

Erika Abolnar, 3. a

MOJ MUC MAKSI

Moj muc Maksi ima modre oči. Je rjavo čokoladne in bež barve. Aprila bo dopolnil eno leto. Ampak moj Maksi še nikoli ni šel ven. Je samo v našem stanovanju. Moj Maksi je mešanec. Pripetila se mu je nesreča. Pojedel je nitko in moral je k veterinarju. Moral ga je operirati. Moj Maksi je zelo igriv mladiček in ga imam zelo rada.

Laura Medle, 3. a

USPAVANKA

Nina nana,
luna prihaja,
gre čez dva dolga kraja.
Nina nana,
kjer mamine besede najdejo se.
Nina nana,
tole izvem,
ko očke zaprem.

Ida Vrščaj, 3. b

MOJ OČKA JE ZBOLEL

Kadar moj očka zboli, je pri nas obsedeno stanje. Nosim mu čaj, ki ga kuha babica. Merim mu temperaturo. Namesto njega peljem Oliverja na sprehod. Pospravim skodelice od čaja. Kosilo mu nosim v posteljo. Prinašam mu robčke in tablete. Oglasim se na telefon. Predvsem pa mu dam mir. Potem ko ozdravi, se spet igra.

Tara Polovič, 3. a

KDO JE ZVEZDA 2
ZVEZDA JE TIST, KI DOB'RE
PESMI IMA, KI FRIZURO DOBRO
IMA. KO PRIDE NA ODER JE LEP
IN ZVEZDA JE SPET.

ERIKA 3.a

OBISKALI SO NAS TRISERATONCI

Zvečer, ko sem se odpravila spat, sem zaslišala čuden zvok.

Zzzzz, sem zaslišala. Takoj sem odšla k očiju. Povedala sem mu, kaj se je zgodilo. Oči pa je rekel: »Samo sanjalo se ti je!« Potolažena sem odšla v posteljo. Takrat pa je izpod postelje zlezal Triseratonec. »Živjo, ime mi je Dragon. Prihajam z Marsa.« Nekaj časa sva se še pogovarjala. Ne vem, kdaj sem zaspala. Zjutraj mi ni nihče verjel, da me je obiskal Triseratonec.

Laura Turk, 3. a

O SADJU

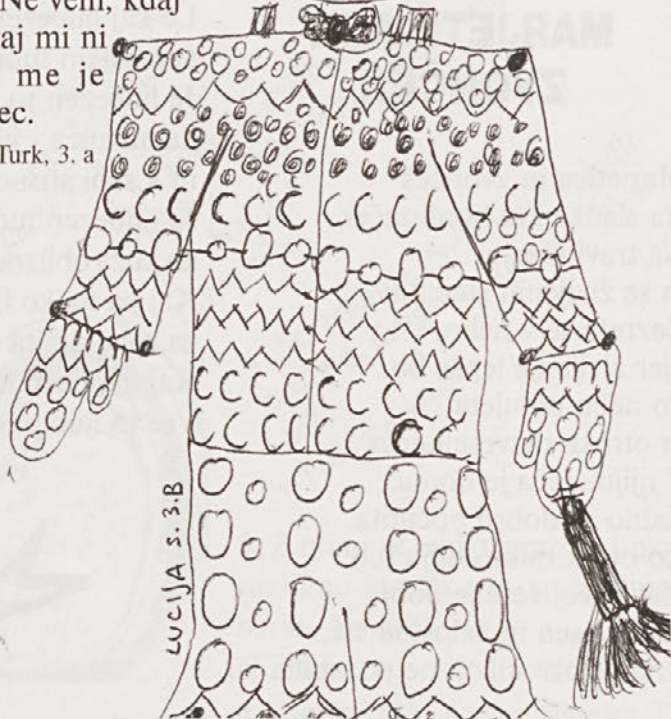
Nekoč ponoči so je zbudilo sadje: banane, pomaranče, jabolka, hruške in kiviji. »Ha, ha, kako kosmat si, kivi!« »Ti pa si okrogla2 kot žoga in oranžna kot opeka. Vsak dan je izginilo vsaj pet kivijev in samo eno jabolko. »Čisto sem že stara, nihče me noče pojesti,« je tarnala pomaranča. »Tokrat imam pa jaz srečo!« »No, pa kaj! Tako ali tako bomo vsi zmleti, če že ne vrženi v smeti!« »Jaz že ne bom v košu za smeti!« »Ti, banana, pa boš šla v koš za smeti, ker si gnila.« »Končno imaš tudi ti prav, kivi.«

Špela Šetina, 3. a

OBISKALI SO NAS JUPITRUJCI

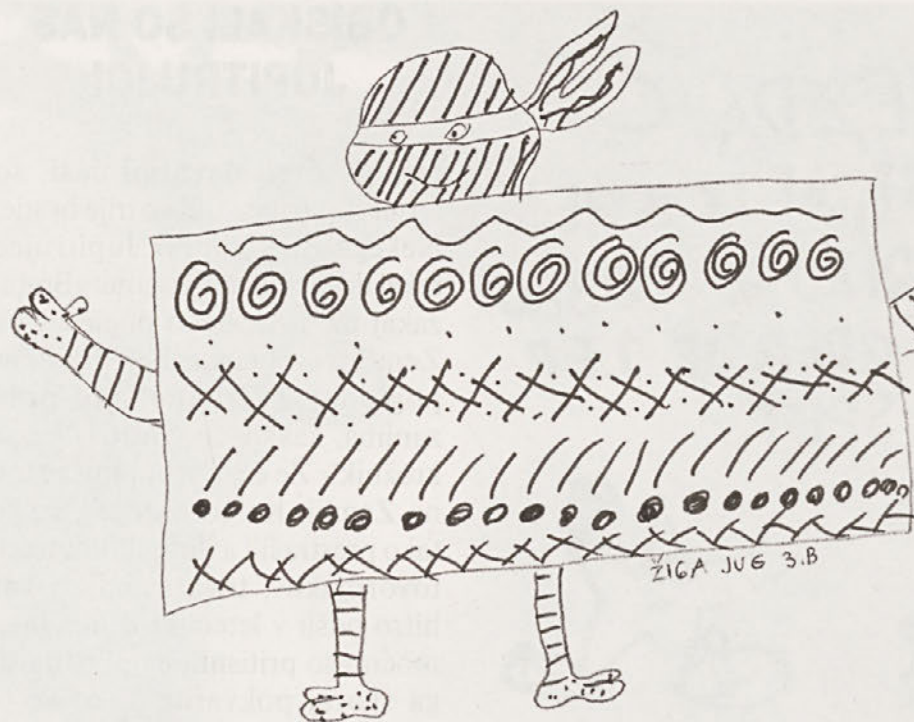
Nekoč, pred davnimi časi, so živeli Jupitrujci. Bili so trije bratje. Nekega dne je prvi Jupitrujec rekel drugemu in tretjemu: »Brata, zakaj ne bi šli malo pogledat na Zemljo?« »Jaaaaaaa! Pojdimo pogledat Zemljane! Me prav zanima, kakšni so. Hitro v leteči krožnik!« Že čez dve minuti so bili na Zemlji. Ko so izstopili, so se tako prestrašili avtomobilov, letal, tovornjakov, tovarn, da so kar hitro odšli v leteči krožnik. Tako močno so pritisnili na plin, da so ga skoraj pokvarili. Tako se je zgodba končala. Jupitrujci se nikoli več niso vrnili na Zemljo. Zato jih znanstveniki ne morejo odkriti. Za nas so postali nevidni.

Špela Slanc, 3. a

LUCIJA S. 3.B

RECEPT - Kljukuša (PIŠČANEC V TESTU)

- Potrebujemo:
- pol kilograma moke
 - pol pecilnega praška
 - malo soli
 - eno jajce
 - piščančje meso

Priprava:

Moko, pecilni prašek, sol in jajce zmešamo skupaj z vodo. Testo zlijemo na pladenj. Piščančje meso na pol popečemo in ga zložimo na testo. Vse skupaj zalijemo s smetano za kuhanje in damo peči za 45 minut.

Hasan Hadžić, 3. b

JAKA TOBAKA

UGANKA

Jaka Tobaka po cesti koraka,
pa sreča vojaka in dva oblaka.
Ta oblaka sta temna kot noč,
ki daje vojaku posebno moč.
Ta noč je res lepa,
ker samo na nebu visi
in nič ne naredi.
Komaj čaka, da jutro bo,
saj takrat pozabi,
kako je bilo ponoči hudo.

Jakob Hofferle, 3. b

MARJETICA IN ZVONČEK

Marjetica in zvonček
sta sladka kot bonbonček.
Na travi cvetita
in se življenju smejita.
Zazreta se v nebo,
kjer življenje lepše bo.
Po nebu potujeta
in otroke razveseljujeta.
V njiju sreča je doma,
vedno se dobro počutita.
Ko otrok mimo njiju hiti,
vsak takoj veselje dobi.
Pride jesen in žalostna sta,
a na otroke nikoli ne pozabita.

Alja Štrbenc, 3. b

SKOZI LUKNJO PRVI PO SIR
ODHITI,
KO PRIDE DOMOV,
MAČKA JO V USTA DOBI.
Kdo je to?

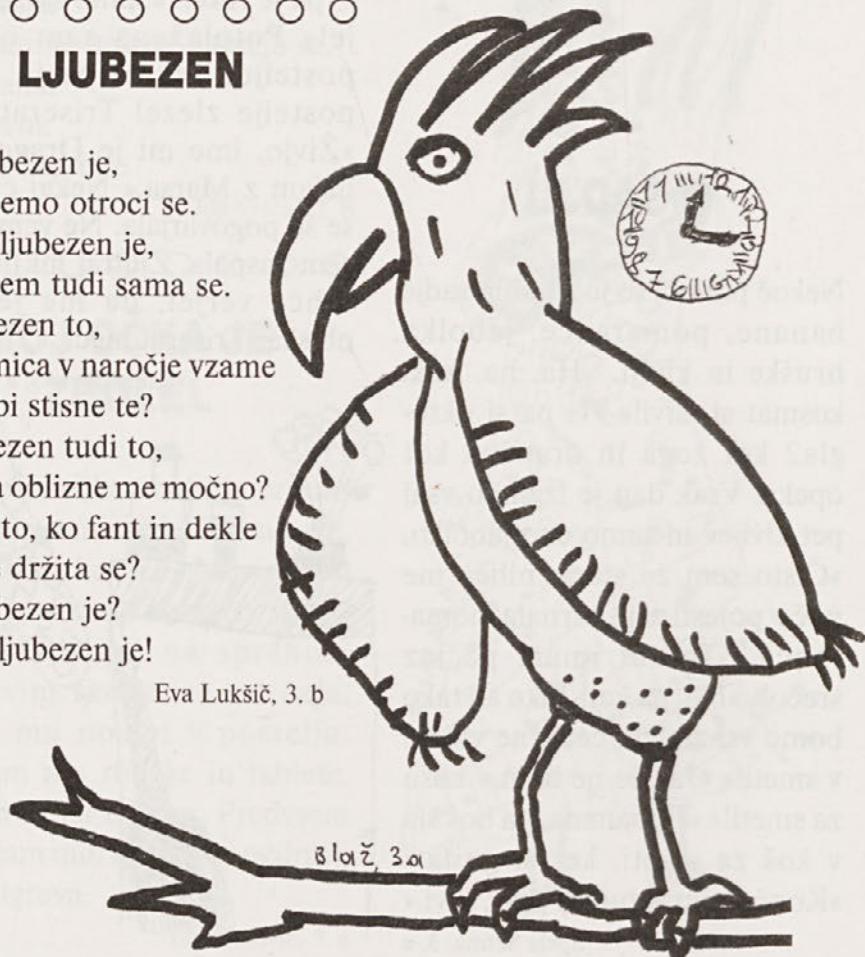
Erika Abolnar, 3. a

LJUBEZEN

Kaj ljubezen je,
sprrašujemo otroci se.
Le kaj ljubezen je,
sprrašujem tudi sama se.
Je ljubezen to,
da mamica v naročje vzame
in k sebi stisne te?
Je ljubezen tudi to,
ko kuža oblizne me močno?
Kaj pa to, ko fant in dekle
za roke držita se?
Kaj ljubezen je?
Vse to ljubezen je!

Eva Lukšič, 3. b

PESEM O ŽIVLJENJU

Življenje je letenje,
lepo, da živim na tem širnem
svetu,
saj se zdi, da vse tako hiti.
Rada imam metuljčke, te cekin-
čke,
in konje potepinčke.
Sonce le naj hodi po veselju
in me vodi tako,
da me vedno prime za roko.
Pogleda me srčno
in mi je pri srcu toplo.

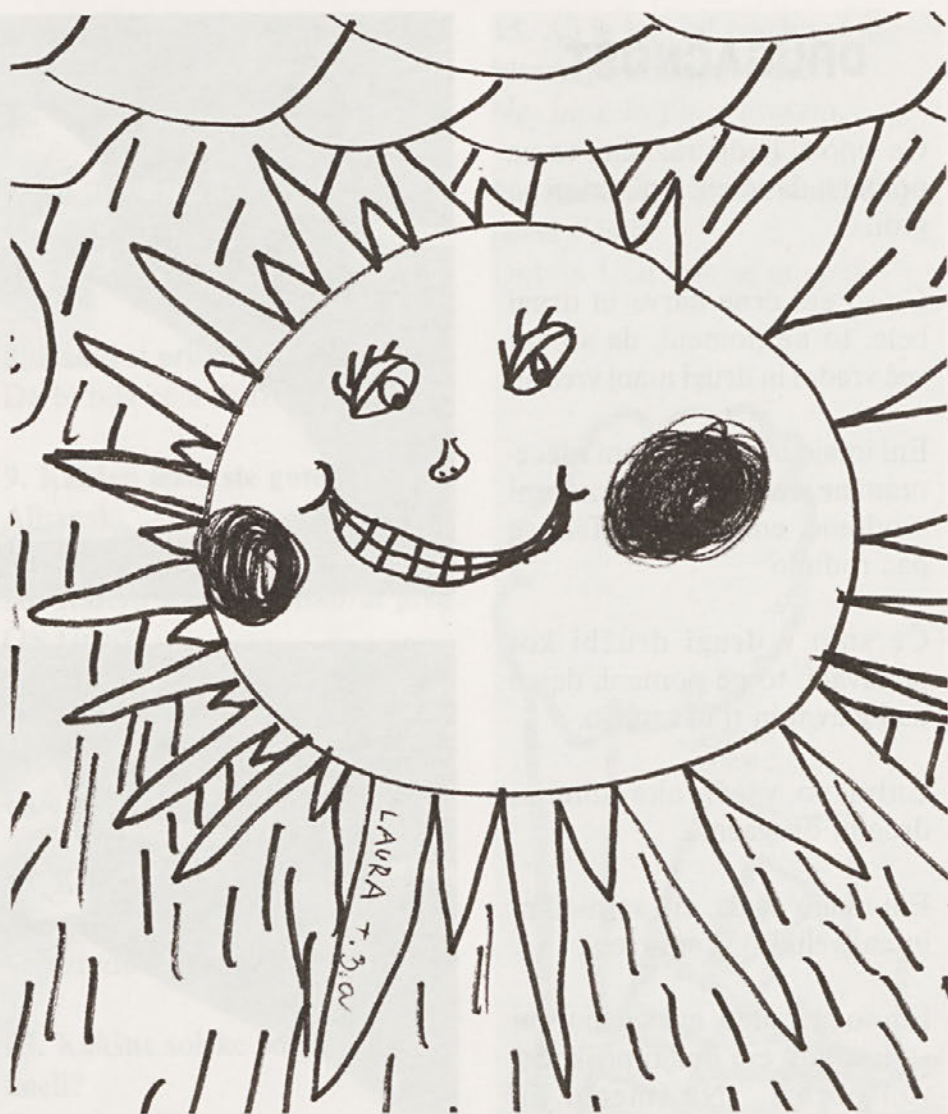
Življenje je lepo,
če ga živiš!

Loti Kavšek, 3. b

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je, da se imaš rad in
da si do drugih prijazen. Ne smeš
se kregati in biti hudoben. Pri-
jatelju moraš vedno stati ob strani,
v dobrem in slabem. Prijatelj je
oseba, s katero si upaš biti tak,
kakršen si. V bolezni ti že to veliko
pomeni, da veš, da imaš prijatelja,
ki ti pomaga vzdržati, četudi ti ne
more pomagati. Dovolj je že, da
obstaja. Življenje brez prijateljstva
je prazno. Prijatelj je tisti, ki ne
mara istih ljudi kot ti. Prijatelj je
tisti, ki nam pusti svobodo. Naj-
hujša samota je, če izgubiš iskren-
nega prijatelja. Pravi prijatelj je
tisti, ki ti stoji ob strani, ko te ves
svet pusti na cedilu.

Loti Kavšek, 3. b

UGANKE

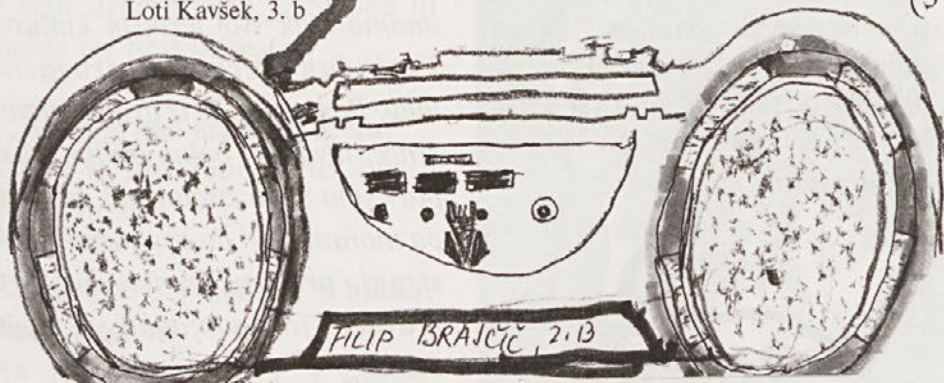
1. Živijo v gozdu, pod drevesi in
imajo rdečo kapo. Kdo so to?
(Palčki)

2. Živi v hišici, je sluzast in
počasen. Kaj je to?
(Polž)

3. Je majhen, držimo ga v roki in
z njegovo črto si pričaramo svoj
svet. Kaj je to?
(Svinčnik)

4. So izumrli. Nekateri so jedli
rastline, drugi pa meso. Kdo so
to?
(Dinozavri)

5. Z njimi se lahko igramo. Imajo
različne številke in so različne
barve. To so?
(Karte)

Karmen Vrhovšek, 3. b

DRUGAČNOST

Če smo si ljudje različni, to ne pomeni, da so eni lepi, drugi pa grdi.

Če so eni črne barve in drugi bele, to ne pomeni, da so eni več vredni in drugi manj vredni.

Eni imajo blond lase, eni rdeče-oranžne, eni rjave, eni črne, eni skodrane, eni ravne ... Taki se pač rodimo.

Če smo v drugi družbi kot ponavadi, to ne pomeni, da so tisti glavni in ti ukazujejo.

Enim so vseč taka imena, drugim drugačna.

Eni imajo očala, eni so majhni in eni veliki. Vsi smo lepi.

Eni so prizadeti, eni šepajo, eni so invalidi, eni imajo poškodovan obraz ... Ne smemo jih izzivati, zmerjati ali kaj podobnega.

Kljub vsej drugačnosti imamo vsi enake pravice.

Špela Matkovič, 4. a

VSI DRUGAČNI - VSI ENAKOPRAVNI

Vsi ljudje smo različni. Niti dva človeka si nista podobna, čeprav pravijo, da ima vsak svojega dvojnika. Razlikujemo se po velikosti, barvi polti, barvi las, razmišljanju, obnašanju ... Prav je, da se drugačnim ne posmehujemo, jih ne žalimo, o njih ne šepetamo, pač pa si skušamo predstavljati, kako bi bilo nam, če bi bili v njihovi koži. Če bi se posmehovali drug drugemu, bi bila na svetu prava zmešnjava. A si lahko predstavljate svet, v katerem bi si bili vsi enaki kot

jajce jajcu ter vsi z istimi željami? Bilo bi zelo dolgočasno.

Učimo se, da ni prav, če se komu smejimo. Če koga opazim, da se posmehuje drugačnosti zaradi obleke, invalidnosti, očal, neznanja, mu povem, da smo vsi enako vredni. Res pomembno je tisto, kar nosimo v srcu.

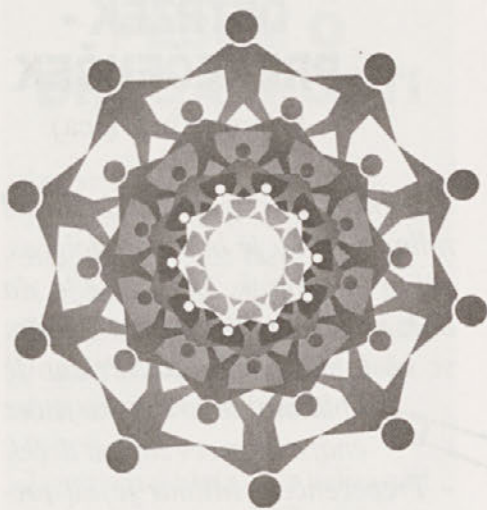
Zala Pirc Bedić, 4. c

DRUGAČNOST

Na svetu živi mnogo ljudi. Med seboj se razlikujemo po barvi kože, po velikosti, izobrazbi, veroizpovedi ... Prihajamo iz različnih držav in imamo vsak svoj jezik in kulturo. Vsak dan srečujemo drugačne ljudi: Rome, otroke iz drugih držav, črnce, invalide, bolne otroke ... Čeprav smo si po zunanosti različni, pa moramo biti do drugačnih ljudi strpni, prijazni in jim biti pripravljeni jim pomagati, če si to želijo.

Nina Šonc, 4. a

NAŠ NOVI SOŠOLEC

V začetku šolskega leta smo dobili novega sošolca. Prišel je s Kosova. Ko smo ga spoznali, ni znal niti besedice slovensko, zato smo se težko sporazumevali in nam o sebi ni mogel nič povedati. Seveda se je v teh mesecih naučil že kar precej slovenskih besed, lahko se že skupaj igramo. Da bi ga bolje spoznali in izvedeli o njem čim več, kar nas zanima, smo sestavili vprašanja, ki jih je prevajalka Bukurije prevedla, Arigon pa nam je z vidnim veseljem odgovarjal.

1. Kako ti je ime?

Sem Arigon Shabani.

2. Koliko si star in kdaj imaš rojstni dan?

Star sem 10 let. Rodil sem se 15. 10. 1997.

3. Koliko vas je v družini?

V ožji družini nas je 5, oče in mama ter brat in sestra.

4. Kako je ime mami in očetu?

Mami je ime Ganimete, očetu Muhamed.

5. Kje živiš, v hiši ali v bloku? Imate telefon?

Na Kandijski ulici, v bloku. Imamo.

6. Kje si se rodil in živel, preden si prišel v Slovenijo?

Na Prekazu, na Kosovem.

7. Ali si bil žalosten, ko si moral v Slovenijo?

Ja, zelo.

8. Zakaj si prišel v Slovenijo?

Da bi bila cela družina skupaj.

9. Kakšen jezik ste govorili?

Albanski.

10. Katero šolo si obiskoval pred OŠ Grm?

Azem Beta.

11. V kateri razred si hodil?

Hodil sem v 3. a.

12. Koliko učencev je bilo v tvojem razredu?

V razredu nas je bilo 16.

13. Kakšne šolske potrebščine ste imeli?

Zvezke, učbenike in navadni svinčnik.

14. Kako je ime tvojemu najboljšemu prijatelju?

Argjend.

15. Ali je kdo od tvojih sošolcev v Sloveniji? Jih pogrešaš?

Ne. Ja, zelo jih pogrešam.

16. Kako si se imel v šoli? Kaj si počel v šoli?

Dobro. Učil sem se in igral.

17. Kaj ste jedli?

V šoli nismo jedli nič. Doma smo jedli kruh, sadje, zelenjavo.

18. Kako si se počutil v Albaniji in kako se počutiš v Sloveniji?

Zelo dobro, dobro.

19. Ti je dobro na tej šoli? Kako se počutiš med nami?

Ja, zelo dobro. Dobro.

20. Kje ti je bilo lepše? Zakaj?

Na Kosovem, ker sem poznal jezik in imel veliko prijateljev.

21. Kje imaš babico in dedka?

Na Kosovem.

22. Imaš veliko sorodnikov?

Ja.

23. Ali imaš kaj sorodnikov v Sloveniji?

Ne, nimam.

24. Ste preživali s sorodniki na Kosovem veliko časa skupaj?

Ja, veliko.

25. Ali znate v družini slovensko?

Ne, mama ne zna.

26. Ali si imel doma veliko igrač? Kaj pa tukaj?

Ne, igrač nisem imel veliko ne tukaj ne tam.

Učenci 4. c

NAROBĚ SNEGULJČICA

Po moževi smrti je ostala mati sama s hčerko Sneguljčico, ki je imela snežno bele lase in temno polt.

Mati se je poročila z novim možem, ki je bil v resnici prijazen čarovnik. Sneguljčici je bilo že dovolj očimove prijaznosti in je ušla v gozd. Tam je zašla v hišico sedmih hudobnih palčic, ki so jo zaprle. Ves dan je morala delati. Prijazni čarovnik je videl v čudežnem ogledalu, kaj se dogaja s Sneguljčico. Sklenil je, da jo bo rešil. Prvič je poskušal vse čaravnice palčice zastrepiti z jabolki, pa mu ni uspelo. Drugič si palčice niso hotele v lase pripeti lasnic. Prijaznemu čarovniku je uspelo tretjič, ko so palčice spile sok z uspavalom. Sneguljčica je ušla na sosednji grad, kjer se je poročila z mladim princem. Prijazni čarovnik ji je za poročno darilo dal čarobno ogledalo, ki ji je vedno pomagalo pri težkih odločitvah.

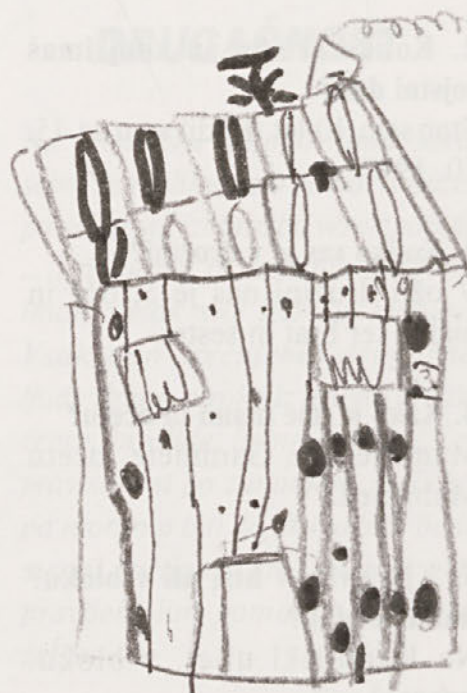
Ana Smolič, 4. c

OSTRŽEK - PREPEČENČEK

(Narobe pravljica)

Za enajstimi travniki je bival mlinar, ki mu je bilo zelo dolgčas, saj ni imel otrok. Odločil se je, da bo iz moke naredil dečka, s katerim se bo lahko pogovarjal. Pridno je oblikoval testo in tako je čez enajst mesecev zaživel deček - Prepečenček. Mlinar je bil presrečen, saj ni bil več tako sam. Motilo ga je le to, da so dečku vsakič, ko je povedal kako šalo, zrastle lasje za 17 cm. Mlinar je hotel, da se Prepečenček izobrazí, zato ga je vpisal v večerno šolo. Toda namesto da bi deček hodil v šolo, je hodil k frizerju prodajat svoje lase za lasulje. Tako je zaslužil veliko denarja, ki ga je dajal na stran, da bi si kupil konja. Ko je zbral dovolj denarja, si je kupil konja, preostanek denarja pa je dal mlinarju (očetu). Kmalu sta privarčevala dovolj denarja, da sta si kupila hišo.

Jure Reba, 4. c

PESEM O DRUGAČNOSTI

Jaz sem debel, ti si suh.
Jaz sem visok, ti si nizek.
Jaz imam dolge lase,
ti imaš kratke.
Jaz sem športnik, ti si glasbenik.
Jaz se učim veliko, ti se malo.
Jaz imam dobre ocene,
ti bolj slabe.
Jaz živim v bloku, ti v veliki hiši.
Jaz malo jem, ti veliko ješ,
ampak oba imava rada živali.

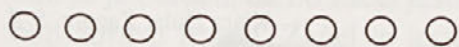
Tina Klobučar, 4. b

PALAČINKE ZA PAMET

Nekega dne mi je mama pokazala šolsko spričevalo. Nisem mogla verjeti, saj je imela same petke. Ko je mami odšla v službo, sem pogledala v omaro, kjer sem našla list, na katerem je pisalo Palačinke za pamet. Recept se glasi: Najprej vzamemo nojevo jajce in krokodilov zob, nato dodamo 3 kg mravelj in vse skupaj zmešamo s kisom in limono. Vsemu skupaj dodamo še pasjo dlako in sese-kljanega bika, nato damo v pečico na 500 stopinj. Ko je pečeno, dva dni pustimo na dežju. Tretji dan pojemo.

To sem poskusila in od takrat naprej imam zelo dobre ocene.

Maja Ban, 4. c

Nina Majstorovič, 4. c

Da lisjak, bo možak,
ne mak, za zajtrk bo piščad.
Da koder sonce hodi,
sove imajo svojo moč.
Zive naj vsi na gori,
ki hrepene dočakat noč.

NAROBE PESEM

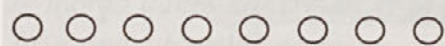

PIPI

(Zgodba na p)

Pipi posluša ptičje petje. Pa ponovi pesmico Pika Polonca. Prične peči pico, povrh pa posiplje pekočo papriko. Potem pa postane pica pekoča pa prevroča. Popije pivo, pa postane pijana. Pika pa pijana pade. Pa pokliče policaje: »Policaji, prosim, pridite, pa pogasite pekočo pa prevročo pico. Pa prejmite prelep Pipin pozdrav.

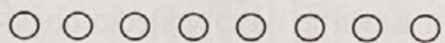
Kristina Jordan, 4. c

UGANKA

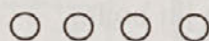
SKOZI LUKNJO PRVI PO
SIR ODHITI,
KO PRIDE DOMOV,
MAČKA JO V USTA DOBLI.
Kdo je to?

Erika Abolnar, 3. a

DVA VICA

Nek pijan mož kliče na policijo in prijavi, da so mu iz avta ukradli volan. Čez nekaj minut ponovno pokliče: »Rad bi prekinil prijavo. Po pomoti sem se usedel na zadnji sedež.«

Srečata se dve sosedi. »Moj sin je star šele 3 mesece in že sedi,« pravi prva. »Res, kaj je pa ušpičil?« vpraša druga.

Žiga Turk, 3. a

VEZENJE

V 5. b razredu smo imeli prav posebno uro gospodinjstva. Naučili smo se šivati vzorčke, ki jih lahko uporabimo za prtičke, rute ... Pri delu nam je pomagala gospa Jelica Spasovski, ki je izdelala že veliko čudovitih stvari, ki nam jih je tudi pokazala. Z navdušenjem smo se lotili dela in nastale so prave mojstrovine. Bili smo veseli, ker smo na koncu vsi naredili svoje izdelke.

Manja Može, 5. b

PRIJATELJ LEVINJ

Nekega dne sem gledala oddajo, v kateri sem zelo uživala. Predstavili so človeka, ki se druži z levinjami in je z njimi povezan. Med njim in levinjami je tesno zaupanje. Vsak dan je skrbel za njih in jim nosil hrano. Nekega dne pa je bila levinja razburjena in Kevin je odšel v kletko pogledat, kaj je narobe. Levinja je raztrgala svojega mladiča, ker je mislila, da je prešibak za njihovo družino. Komisija je razsodila, da mora Kevin levinji vzeti njene mladiče. Levinja mu je zamerila in do njega ni več gojila takega zaupanja. Kasneje pa mu je odpustila.

Ta človek se mi zdi poseben, ker se drugi ljudje levinj bojijo. On pa zaupa njim in one njemu. Jaz osebno se jih bojim.

Ana Šiško, 5. d

PRIJATELJICA SARA

Na morju sem spoznala dve prijateljici, Saro in njeno mlajšo sestro Laro. Sara je deklica z Downovim

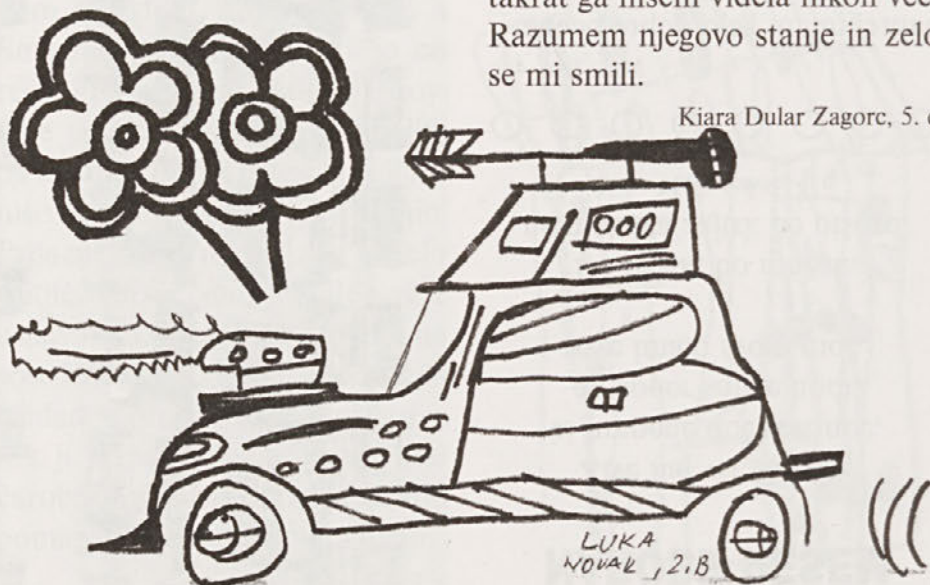
sindromom in je bila takrat stara 12 let. Skupaj smo se igrale in pogovarjale. Le včasih je Sara postala nervozna in se je razjezila. Povedala je, da hodi v posebno šolo s prilagojenim poukom oziroma programom. Tam so njeni prijatelji, podobni njej. Igrale in pripravile smo tudi gledališke igrice in se zelo zabavale. Vsi predsodki pred navzven drugačnimi ljudmi so torej odveč, kajti tudi oni imajo dobro srce.

Ana Brudar, 5. c

DRUGAČEN PRIJATELJ

Najprej lep pozdrav vsem skupaj. Sem Kiara in bom pisala na temo drugačnosti. No, pa začnimo. Imela sem sošolca, ki je bil drugačen od vseh nas. Želela sem mu pomagati in mu pokazati, da ima prijateljico. Nekaj časa je bil do mene prijateljski, potem pa je ponovno eksplodiral. To je bila njegova šibka točka. Želela sem mu pomagati, a on ni hotel moje pomoči. Nekega krutega dne pa je udaril učiteljico in ji strgal verižico. Nekaj časa je bil še pri nas, potem pa so ga starši odpeljali na zdravljenje v Ljubljano. Od takrat ga nisem videla nikoli več. Razumem njegovo stanje in zelo se mi smili.

Kiara Dular Zagorc, 5. d

HRANA MOJEGA DEDKA

Moj dedi se od drugih povsem razlikuje. Je čisto drugačno hrano, to je presna hrana. Nekega dne se je odločil, da bo začel jesti bolj zdravo hrano. Začel je jesti veliko zelenjave, zelo veliko zelja, je čisto vse brez sladkorja, na dan poje veliko semen, hodi po domače mleko, vsako jutro poje šest regratovih stebel, pije samo prečiščeno vodo z zelišči, poje pa tudi kakšno surovo hrano. Mojemu dedku ta hrana zelo veliko pomeni in zato se z njo vsak dan prehranjuje.

Sara Džudovič, 5. d

POTOVANJE OKOLI SVETA Z MOJO TETO

Ljudje opravljajo različne poklice. Meni pa se zdi, da je poklic moje tete povsem drugačen, to pa je novinarstvo. Pela pa je tudi skladbo Dan ljubezni. Službo opravlja tako, da potuje po različnih državah, potem pa poroča pri poročilih.

Nina Čuček, 5. d

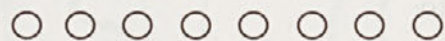
KARNEVAL

*Pedpedoka, petpedi,
zakaj ne oglasite se mi?
Ali vedno tako hitite
in tudi ob pomembnih klicih ne
postojite?*

*Halolili, haloli,
dolgo telefon vam že zvoni.
Zakaj danes nihče
oglasi se mi ne?*

*Dober dan, dober dan,
ste na zvezi cirkuški redar?
Je morda danes kakšen karneval?
Ja, gospa, ob petkih se začne,
pozno se konča.
Mislim, da odličen bo,
zato pohitite, da ne zamudite ga.*

Petra Šmid, 5. b

A FRIEND ...

- ... should be sensible and flexible.
- ... shouldn't be moody.
- ... shouldn't be dreamy.
- ... shouldn't live too far from me.

Teja, 9. c

- ... should help me when I'm in trouble.
- ... should enjoy playing volleyball.

Teja, 9. a

- ... should be like me.
- ... should like discussing with me.
- ... shouldn't smoke.
- ... shouldn't drink alcohol.
- ... should listen to metal music.

Andraž, 9. a

- ... should have a sense of humour.
- ... should be supportive.
- ... should be a person you can talk to.

Valon, 9. c

- ... should be interested in the same things as me.
- ... should be honest.

Tara, 9. d

- ... shouldn't be shy.
- ... should be like everyone else.
- ... can be she or he.

Denis, 9. c

- ... should be understanding.
- ... shouldn't be mean.
- ... should be patient.

Tjaša, 9. c

- ... should give me some advice.
- ... should be punctual.
- ... shouldn't be possessive.

Lana, 9. c

- ... shouldn't tell lies.
- ... should be reliable.
- ... should be amusing.

Amadeja, 9. d

E

N

G

L

I

S

H

- ... shouldn't be rude.
- ... should be truthful.

Klara, 9. a

- ... should be cheerful
- ... should be adventurous.
- ... should be patient.
- ... shouldn't be bossy.

Ema, 9. c

- ... should be with me when I'm sad.

- ... should like music.
- ... shouldn't be selfish.
- ... should be sociable.

Maja, 9. a

- ... should keep a secret.
- ... should be crazy.

Gregor, 9. b

- ... should be outgoing.
- ... should love sports.
- ... should be helpful.

Eva, 9. a

- ... should cheer me up.
- ... should laugh a lot.
- ... should be keen on skiing.
- ... should be keen on swimming.

Katarina, 9. a

P

A

G

E

S

Choose the right answer.

1 What would you do if you saw a new person who isn't from Slovenia in your class?

- A I would try to talk to him/her.
- B I would stare at him/her quietly.
- C I would kick him/her.

2 Your brother or sister is an invalid. Your friend invited you to go out but you had promised to look after your sibling. How would you excuse yourself?

- A I have to take care of him/her.
- B I don't feel very well.
- C I would ask our neighbour to take care of him/her.

3 Your classmates insult each other. Would you ...

- A tell them to stop?
- B join them in rudeness?
- C say nothing?

4 You had an accident 2 years ago and you are disabled now. Which comment seems the most appropriate to you?

- A I think we should help him/her.
- B Look at him/her.
- C Poor boy/girl. What has happened to him/ her?

5 A new family with kids of your age has moved to your street. You ...

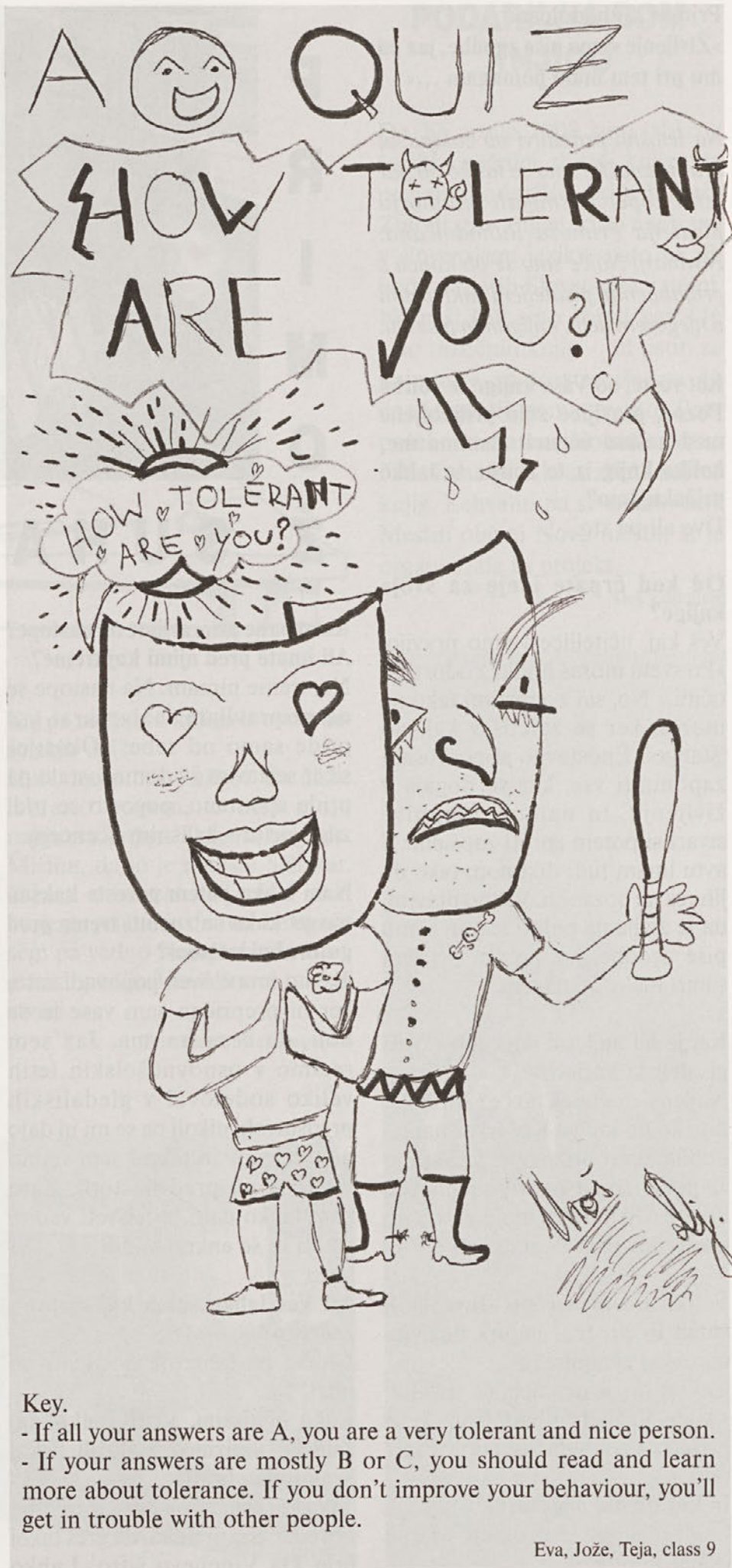
- A try to play with them.
- B insult them.
- C try to avoid them.

6 There are too many refugees in our country.

- A I disagree.
- B I don't know.
- C I agree.

7 You believe that democracy means ...

- A tolerating different opinions.
- B tolerating your friend's bad behaviour.
- C agreeing with opinions that are different from your own opinion.

Key.

- If all your answers are A, you are a very tolerant and nice person.
- If your answers are mostly B or C, you should read and learn more about tolerance. If you don't improve your behaviour, you'll get in trouble with other people.

Eva, Jože, Teja, class 9

Primož Suhadolčan:

»Življenje samo piše zgodbe, jaz pa mu pri tem malo pomagam ...«

Na letošnji prireditvi ob zaključku bralne značke smo se lahko po par letih zopet nasmejali humorju pisatelja Primoža Suhadolčana. Novinarji Najče smo se ob koncu s priljubljenim pisateljem zaklepetali o njegovem delu, knjigah in pisanju.

Kot veste, so Vaše knjige iz zbirke Pozor, pravljice zelo priljubljene med našimi učenci. Zanima me, koliko knjig iz te zbirke še lahko pričakujemo?

Dve ali pa sto.

Od kod črpate ideje za svoje knjige?

Veš kaj, učiteljice vedno pravijo: »Po svetu moraš hoditi z odprtimi očmi.« No, saj z zaprtimi tako ne moreš, ker se zaletiš v kakšno 'štango'. Enostavno si poskušam zapomniti vse, kar se dogaja v življenju, in najbolj zanimive stvari si potem sproti zapišem. V avtu imam tudi diktafon, tako da jih res ne pozabim. Vedno pravim, da je življenje polno idej in samo piše zgodbe, jaz pa mu pri tem samo malo pomagam.

Kaj je bil najlepši dogodek v Vaši pisateljski karieri?

Najlepši dogodek bo čez štirinajst dni, ko bo knjiga Košarkar naj bo dobila zlato priznanje, ker ste jo že petič izbrali za svojo najljubšo knjigo. To bo po moje resnično eden najlepših dogodkov.

Veliko nastopate po slovenskih šolah in pri tem najbrž doživite marsikaj zanimivega ...

Enkrat me je nek učenec vprašal: »A ste Vi tisti Suhadolčan, ki je prišel iz Leopolda Suhadolčana?« (smeh)

In kaj ste mu odgovorili?

Iz njega ja, pa še iz mame Marije (smeh).

P R I M O Ž S U H A D O L Č A N

Kako pa se pripravljate na nastope? Ali imate pred njimi kaj treme?

Ne, treme nimam. Na nastope se ne pripravljam, največkrat vse pride samo od sebe. »Okostje« sicer sestavim že doma, ostalo pa pride spontano, pogosto se tudi zagovorim s kakšnim učencem.

Nam lahko potem poveste kakšen nasvet kako se znebiti treme pred govornimi nastopi?

Tremo ima človek ponavadi zato, ker ni prepričan sam vase in se boji, da česa ne zna. Jaz sem recimo v osnovnošolskih letih veliko sodeloval v gledaliških predstavah, nikoli pa se mi ni dalo učiti tekstov in takrat sem vedno imel tremo pred nastopi. Zato vam lahko dam le nasvet: vaditi, vaditi in še enkrat vaditi.

Ali Vas lahko sploh kaj spravi v zadrego?

Uh, to pa lahko le potrkam po mizi. Ne.

Kako bi tistim, ki le redkokdaj zaidejo v knjižnico, razložili, zakaj je smiselno brati?

Tako kot sem že na sami prireditvi povedal. Saj ni treba, da greš takoj brat Da Vincijevo šifro. Lahko

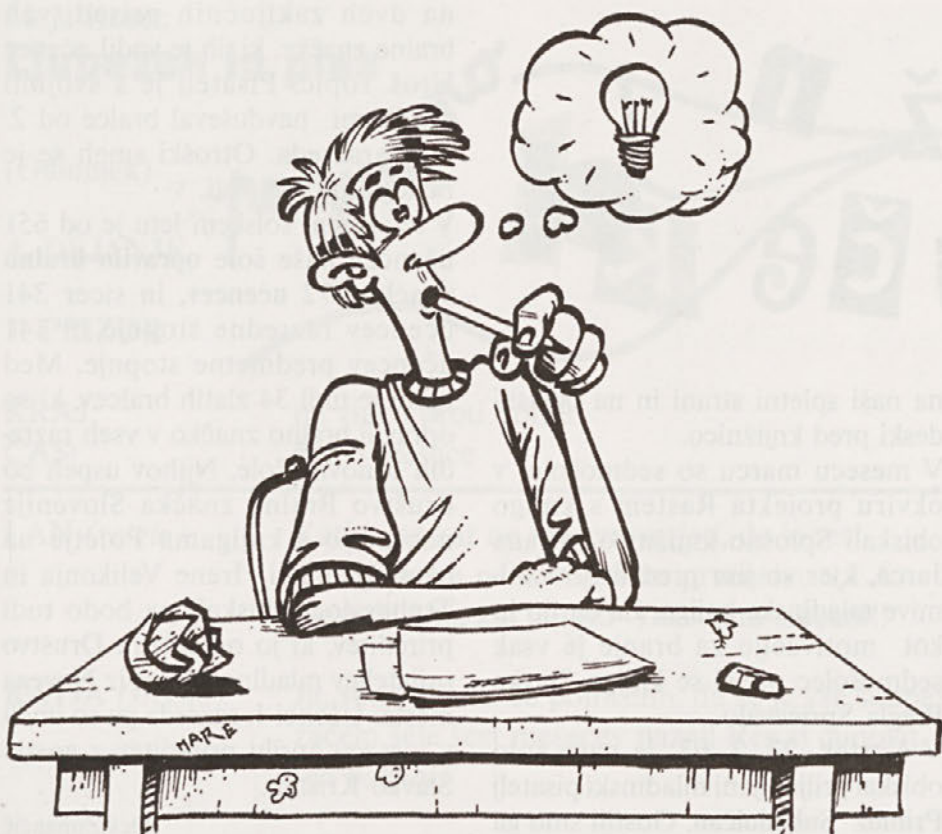
začneš pri preprostih stvareh; sporedu za TV, jedilniku ... Imate pa tudi v vaši knjižnici zelo dobro napisane pravice bralcev. Bralec ima pravico, da knjige ne prebere do konca, če ga ne zanima. Ko pa najdeš knjigo, ki ti je res enkratna, jo pač prebereš do konca. Okusi so različni. Tako kot imajo eni radi špagete, drugi kebabe, eni blondinke in drugi temnolaske, moraš najti tisto, kar je najbolj všeč tebi.

PODARIL/-A BOM KNJIGO

Do 17. aprila 2008 smo lahko v šolski knjižnici zbirali knjige za projekt Podaril/-a bom knjigo. Zbirali smo knjige, ki so napisane v slovenskem jeziku, nato pa jih bodo podarili Slovencem v tujini. Na naši šoli smo zbrali kar 446 zelo različnih knjig - od tistih za najmlajše, malo starejše, pa do enciklopedij, romanov itd. Prav posebej moramo pohvaliti učence 3. in 4. razreda, ki so zbrali največ knjig. Zahvaliti pa se želimo tudi Mestni občini Novo mesto, ki je organizirala ta projekt.

Aleš Zupančič

Kakšne knjige pa so Vam všeč in kaj trenutno berete?

Zajček dolgoušček, Tom in Jerry, Asterix in Obelix - takšne knjige imam rad. Trenutno berem splošno enciklopedijo. Morda se sliši čudno, a to je zelo zanimivo branje.

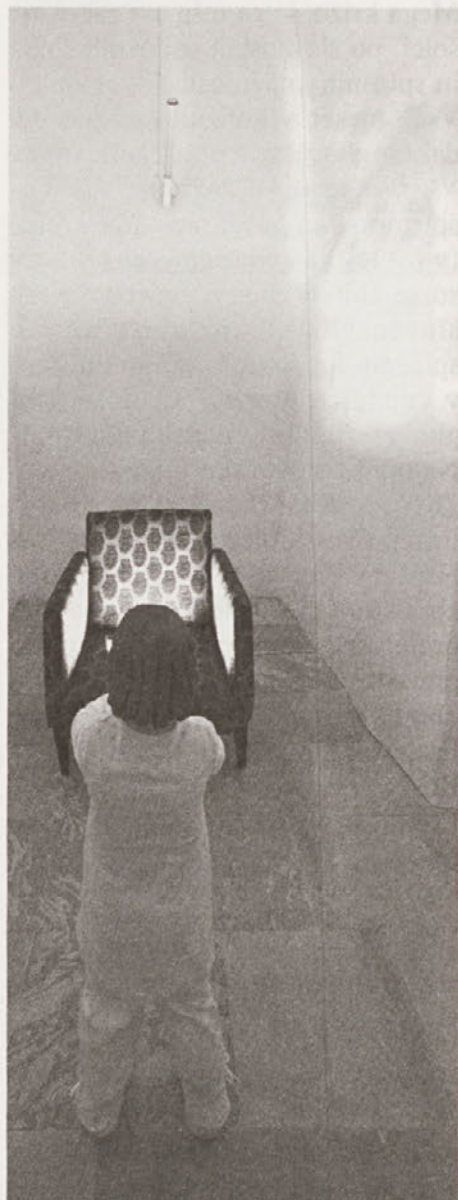
In kdo je Vaš najljubši avtor?

Hmm, težko bi se opredelil le za enega, a zelo mi je všeč Roald Dahl.

Kaj pa najljubša knjiga iz osnovnošolskih dni?

Huh, najljubša knjiga. Če čisto iskreno povem, je bila moja najljubša knjiga Udarna brigade. Mislim, da jo je napisal Seliškar. Govori o igračah, ki gredo iskat svojega prijatelja fanta. Drugače sem pa vedno najrajši bral stripe, enciklopedije, leksikone in takšne stvari.

Taja Moro, Aleš Zupančič

knjižnica / Kotiček!

Kaj se je letos dogajalo v šolski knjižnici?

Vsak mesec lahko v knjižnici rešujemo knjižne uganke, pri tem pa se urimo v samostojnem iskanju informacij. Konec meseca učitelji izžrebajo dva učenca, ki za nagrado prejmeta knjigo in presenečenje. Tudi v novem šolskem letu bomo lahko reševali nove uganke.

Svoje znanje lahko preizkušamo tudi v slovenskem knjižnično-muzejskem **Mega kvizu**, ki ga rešujejo osnovnošolci po slovenskih osnovnih šolah in splošnih knjižnicah.

Vsak mesec v knjižnici pridno odajamo glasove za naše najljubše knjige. Vse glasove sta knjižničarki pošiljali na spletno stran *Moje najljubše knjige* (www.testnajknjiga.emecen.si), kjer so se zbirali glasovi učencev vseh slovenskih šol in obiskovalcev splošnih knjižnic. 9. aprila 2008 so v knjižnici Otona Župančiča razglasili rezultate in podelili priznanja. Najljubša slovenska knjiga za leto 2008 je **Košarkar naj bo** (avtor Primož Suhodolčan, ilustrator Uroš Hrovat). Knjigo so učenci že petič zbrali za najljubšo knjigo, zato je prejela zlato priznanje. Najljubša prevedena knjiga za leto 2008 pa je zbirka **Grozni Gašper** (avtorica Francesca Simon, ilustrator Tony Ross, prevajalka Polonca Kovač). Prvih 20 najljubših knjig in ostale novosti o knjižnici si lahko ogledate

na naši spletni strani in na oglasni deski pred knjižnico.

V mesecu marcu so sedmošolci v okviru projekta *Rastem s knjigo* obiskali Splošno knjižnico Mirana Jarca, kjer so jim predstavili zanimive mladinske knjige. Za darilo in kot motivacijo za branje je vsak sedmošolec prejel še knjigo Slavka Pregla *Spričevalo*.

V četrtek, 27. 3. 08, je našo šolo obiskal priljubljeni mladinski pisatelj **Primož Suhodolčan**. Gostili smo ga

na dveh zaključnih prireditvah bralne značke, ki jih je vodil učenec Uroš Topič. Pisatelj je s svojimi zgodbami navduševal bralce od 2. do 9. razreda. Otroški smeh se je razlegal po vsej šoli.

V letošnjem šolskem letu je od 651 učencev naše šole **opravilo bralno značko 472 učencev**, in sicer 341 učencev razredne stopnje in 141 učencev predmetne stopnje. Med njimi je tudi 34 zlatih bralcev, ki so opravili bralno značko v vseh razredih osnovne šole. Njihov uspeh bo društvo *Bralna značka Slovenije* nagradilo s knjigama *Poletje na okenski polici* Irene Velikonja in *Trubar.doc*, obiskali pa bodo tudi prireditev, ki jo organizira Društvo prijateljev mladine Mojca iz Novega mesta. Učenci 1. razreda pa so imeli v mesecu aprilu prireditev z gostjo Slavko Kristan.

Aleš Zupančič

BAROMETER NAJLJUBŠIH KNJIG

	▲	
Rantal	1	Grozni Gašper
Pozor, pravljice	2	Pet prijateljev
Zvesti prijatelji	3	Mavrične vile
Lažniva Suzi	4	Pika Nogavička
Živalske novice	5	Mala čarovnica Lili
Kekec	6	Princeskine dnevniki
Bratovščina sinjega galeba	7	Kapitan Gatnik
Peter Nos	8	Tintin
Drejček in trije Marsovčki	9	Soba nočne more
Martin Krpan	10	Novohlačniki
Silvija	11	Šola za zvezdnike
Blazno resno	12	Čarobna hišica na drevesu
Butalci	13	Gospodar prstanov
Tajno društvo PGC	14	Franček
Sama doma	15	Vražja nogometna družina
Sreča na vrvici	16	Punce
Babica v supergah	17	Kurja polt
Princeska z napako	18	Asterix
Hči lune	19	Matilda
Muca Copatarica	20	Mišek Tip
	▼	

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

DOMAČI AVTORJI

TUJI AVTORJI

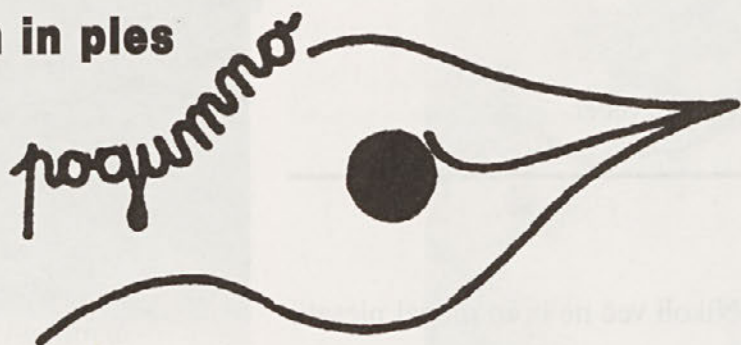
Maja Kosec

Ljubezen in ples

(Odlomek)

4. DEJANJE

1. PRIZOR

KRAJ: na vlaku proti domu

ČAS: čez 3 mesece

LAN (*veselo*): Katja, jaz kar ne morem verjeti, da je res! Zmagala sva na Evropskem prvenstvu v LA plesih!!! Veš, kaj je to!!! Tako sem srečen!!!

KATJA (*srečno*): Ja, vem! Oh, in če pomislim, da se je vse skupaj začelo šele šest mesecev nazaj! Res si čudovit. (*ga poljubi*)

LAN (*potiho*): Katja, ti sploh ne veš, kako rad te imam! Res bova dobra, Katja! To je šele začetek!

KATJA (*glasno*): Lan pohiti! To je najina postaja! Hitro!

Oba vstaneta, pobereta svoje kovčka ter hitro zapustita vlak.

KATJA (*vznemirjeno*): Lan pohiti! Vlak je že tako zamujal, gotovo naju že čakajo!

Oba začneta teči proti izhodu. In takrat se Lan spotakne.

LAN (*glasno*): Aua! Katja, ustavi se!

KATJA (*se obrne in zagleda Lana, ki leži na tleh, zgroženo*): Oh, Lan! Kaj je? Si v redu?

LAN (*potiho*): Ne, ni. Oh, Katja mislim, da sem si zlomil nogo. (*se drži za nogo*)

KATJA (*žalostna, zgrožena*): Kaj?! Zlomil si si ... (*prebledi, oči se ji napolnijo s solzami*) Boš lahko hodil do avta? (*pobere njegove reči*) Pridi, pomagala ti bom. (*stopi k njemu, da se lahko Lan nasloni nanjo*)

Počasi odšepata proti izhodu. Lan se bojuje z jokom in jezo, Katja pa že joka.

Konec 1. prizora

2. PRIZOR

KRAJ: bolnišnica
ČAS: čez 15 minut, 19.30 zvečer

Lan sedi na klopi z nogo v mavcu.

LAN (*obupano*): Tako, to je to. Nikoli več ne bom mogel plesati. Oprosti, Katja.

KATJA (*objokana*): Oh, ne. Ne opravičuj se mi, saj nisi nič kriv.

LAN (*žalostno*): Zdaj se boš ti gotovo vrnila k Luki. Seveda, kaj pa boš z menoj, zdaj ko ne morem več plesati. Ne skrbi, lahko greš, ne bom ti zameril. (*žalostno pogleda Katjo*)

KATJA (*zgroženo*): Ne! Kje pa! Ne bom se vrnila k Luki. Veš, da bom ostala s tabo. (*pogleda Lana v oči*) In če ti ne boš več plesal, tudi jaz ne bom! Preveč rada te imam, da bi ti lahko storila kaj tako groznega! (*ga objame*)

LAN (*odločno*): Res? Katja, bi se res odrekla plesu samo zaradi mene? Veš, kaj to pomeni zate? Ples je tisto, kar imaš najraje. Katja, ti živiš za ples! Ne moreš ga kar tako pustiti! Ne moreš.

KATJA (*odločno*): Res je. Prav imaš, ples mi pomeni zelo veliko. (*se nasmehne*) Ampak ti, ti mi pomeniš še več! Lan, ne poskušaj me prepričati! Edini plesalec, s katerim bom še kdaj tekmovala, si ti! Če ti ne boš več tekmoval, tudi jaz ne bom!

LAN (*ganjeno*): Oh, Katja, ne morem verjeti! Vem, kako rada imaš ples! To je najbolj ljubezniva stvar, kar sem jih kdaj doživel. Ne veš, v kakšno tolažbo mi je to. Katja, čudovita si! (*jo pogleda v oči*) Ne veš, kako zelo te imam rad! (*jo objame ter jo poljubi*)

**NIKOLI NIKOGAR NE OROPAJ
UPANJA, MORDA JE TO VSE,
KAR IMA.**

PREVIDNO Z OGNJEM

*Previdnost mora biti prva reč,
kadar kurimo peč.*

*Ali pa že cigareta, ki jo je
odvrgla naša teta,
lahko povzroči skrbi,
ki jih rdeči petelin naredi.*

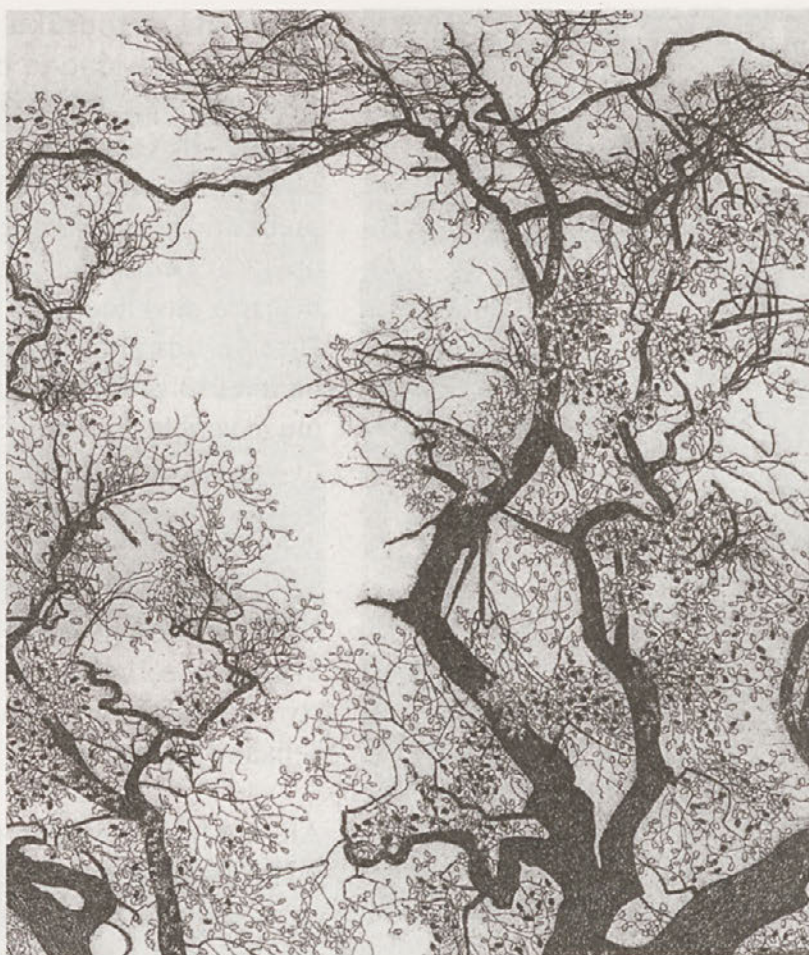
*Oni dan gasilci so hrumeli,
toda žal prepozno so prispeli.
Kmetu zgorel je cel hlev,
zdaj ostal je le pepel.
In tam kjer prej so se pasle krave,
ostali so le še šopi požgane trave.*

*Zgodilo se je že mnogim družinam,
da štedilnik se je vnel
in hišo jim je vzel.
Včasih bil topel je kamin,
zdaj zaradi ognja le še lep je spomin.*

*Toda če upoštevaš vsa pravila,
se ti ni treba bati, da ti kaj zagori,
ko se ogenj v kaminu lepo zaiskri.*

*Zato bodimo previdni, kakor se le da,
da nam ne bo treba klicati številko ena, ena, dva.*

Lidija Zupančič, 9. c

LJUDJE

*Ljudje smo si tako različni,
nekateri srečni, drugi žalostni, sebični.*

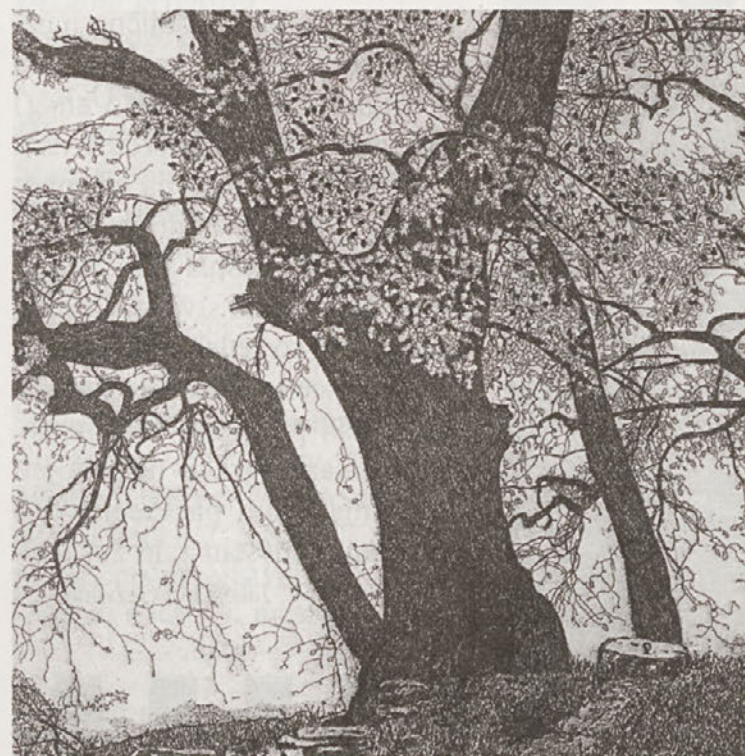
*Smešno dejstvo je,
da na svetu izmed milijarde ljudi
ni nihče enak kot mi.*

*Vsi smo drugačni in
v mnogih pogledih se zdimo komu napačni,
bodisi zaradi vere ali rasnega razlikovanja,
toda kmalu pridemo do spoznanja,
da smo vsi enakopravni
in popolnoma naravni,
edinstveni in neponovljivi ljudje,
ki si želijo le lepe želje.*

*Ljudi preveč obremenjuje njihova zunanost,
pozabljajo pa, da je več vredna njihova notranjost.*

*Mar je važno, ali si debel ali suh
in ali imaš dar za posluš?
Ne. Važno je, da si ponosen na to, kar imaš,
in na to, da nekaj veljaš.*

Lidija Zupančič, 9. c

KRITIKA FILMA THE SPIDERWICK CHRONICLES

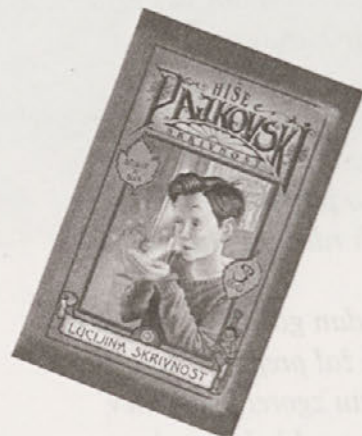

pripadala sorodniku Arturju. Počasi in previdno jo odpre. Ko Jure opazi, kaj je odkril, ostane brez besed. Kot strela steče v svojo sobo, se zaklene in počasi začne prebirati knjigo. V knjigi je Artur opisoval nenavadna bitja, ki naj bi živela med ljudmi že tisočletja. Jure je odnehal z branjem in oddrvel to povedat sestri. Sestra mu ni verjela, tudi brat Simon mu ni verjel. Šele ko so njegovega brata Simona ugrabili hudobni goblini, ki so med redkimi stvori, ki se jih je zares treba bati, so se stvari spremenile. Njegovega brata so odnesli najhujšemu stvoru med vsemi – hudobnemu velikanu Mulgaratu ...

Ali je Marinki in Juretu uspelo rešiti brata iz krempljev hudobnega Mulgarata, pa boste izvedeli

Kronike Spiderwick oz. hišo Pajkovski je mojstrsko zrežiral Mark Waters.

Vse se začne, ko se Jure (Freddie Highmore), njegov brat dvojček Simon (Frieddie Highmore) in njuna sestra Marinka (Sarah Bolger) skupaj z mamó Heleno (Mary-Louise Parker) preselijo v hišo, ki so jo dobili od sorodnika Arturja Pajkovskega (David Strathairn). Otroci so iz dneva v dan manj zadovoljni s svojim novim domom. Bolj marljiv Simon pregleduje nenavadno hišo, Marinka trenira sabljanje, Helena pa si poišče službo v bližnjem mestu. Jure pa ves dolgočasen išče vsaj približek aparatur, ki so jih imeli na voljo v prejšnjem stanovanju. Ko po urah iskanja zatava v skrivnostno sobo (ki je kot je bilo videti že leta in leta niso očistili), ga postane strah. Toda Jure se le opogumi in začne raziskovati. V veliki skrinji odkrije knjigo, ki je

le, če si boste film ogledali v Planetu Tuš ali pa prebrali knjigo oz. knjige.

V filmu bi pohvalil odlično narejene stvore. Zelo pa me moti, da se v filmu izve (glede na 5 knjig) zelo malo. Film je povzetek vseh petih knjig. Upam, da mi oboževalci filma ne bodo zamerili, toda sam se prespal film. Budili so me samo kriki stvorov in moji prijatelji, ki so sedeli poleg mene. Glede na ceno filma bi se lahko veliko bolj potrudili. Mislim pa, da tudi sami igralci niso dojeli dogajanja. Film pa vseeno priporočam predvsem 1. in 2. triadi.

Jakob Jan Gazvoda, 8. c

ŠOLSKI ŠPORTNI DOSEŽKI

Tudi letos je naša šola uspešno nastopila na številnih tekmovanjih. Pohvalimo se lahko z naslednjimi dosežki:

KOŠARKA

Občinsko prvenstvo
Starejše deklice: 2. mesto
Starejši dečki: 1. mesto
Mlajše deklice: 1. mesto
Mlajši dečki: 1. mesto

Področno prvenstvo

Starejše deklice: 2. mesto
Starejši dečki: 1. mesto
Mlajše deklice: 1. mesto
Mlajši dečki: 1. mesto

Mlajše deklice

Četrtnfinale: 1. mesto
Polfinale: 2. mesto
Uvrstile so se med 5 - 8 ekip v Sloveniji.

Mlajši dečki

Četrtnfinale: 1. mesto
Polfinale: 1. mesto
Uvrstili so se med najboljše štiri ekipe v Sloveniji. »Final four« bo konec maja.

Državno prvenstvo

Starejši dečki: 3. mesto

NOGOMET

Občinsko prvenstvo

Starejše deklice: 2. mesto
Starejši dečki: 4. mesto
Mlajše deklice: 5. mesto
Mlajši dečki: 2. mesto

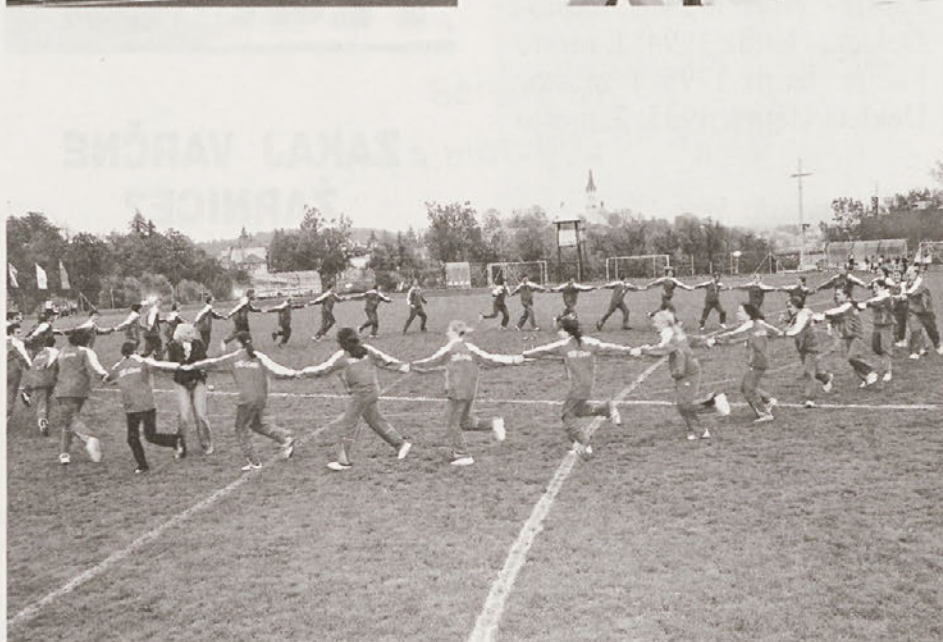
ROKOMET

Občinsko prvenstvo

Starejše deklice: 4. mesto
Starejši dečki: 1. mesto
Mlajše deklice: 1. mesto
Mlajši dečki: 2. mesto
Področno prvenstvo
Starejši dečki: 2. mesto

Državno prvenstvo

Starejši dečki: 4. mesto

NAMIZNI TENIS

Občinsko prvenstvo

Ekipno: 3. mesto

ODBOJKA

Občinsko prvenstvo

Starejše deklice: 5. - 7. mesto
Starejši dečki: 2. mesto
Mlajše deklice: 2. mesto
Mlajši dečki: 2. mesto

ATLETIKA

Državno ekipno prvenstvo

Dekleta: 1. mesto

(Eva Ogulin, Lana Škerlj, Danijela Matkovič, Tajda Zoran, Patricia Vrhovšek, Ema Guštin, Ajda

Mavrič, Kaja Stopar, Anja Zamida, Klara Samide, Kaja Petrič, Urška Čobanovič, Teja Franko, Dijana Pavlin)

Fantje: 1. mesto

(Petja Stipanovič, Matevž Šega, Dejan Zupan, David Zelič, Josip Julijo Franz, Matic Markovič, Jan Osolnik, Matej Jurečič, Aljaž Zoran, Urban Čampa, Jan Prus, Jaka Žulič, Denis Josič, Luka Derlink)

Občinsko dvoransko prvenstvo

Starejše deklice: 1. mesto
Starejši dečki: 1. mesto
Mlajše deklice: 1. mesto
Mlajši dečki: 1. mesto
Ema Guštin, 9. c

ŠAH

Občinsko ekipno prvenstvo

Starejši dečki: 1. mesto
Mlajše deklice: 1. mesto
Mlajši dečki: 1. mesto

Področno ekipno prvenstvo

Starejši dečki: 2. mesto
Mlajše deklice: 3. mesto
Mlajši dečki: 6. mesto

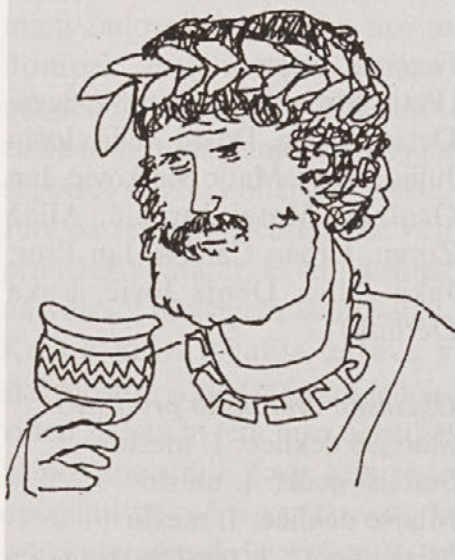
KROS

Jesenski kros

Fantje - letnik 1993: 1. mesto
Fantje - letnik 1994: 3. mesto
Dekleta - letnik 1994: 1. mesto
Fantje - letnik 1995: 1. mesto
Dekleta - letnik 1995: 3. mesto

Spomladanski kros

Dekleta - letnik 1993: 3. mesto
Fantje - letnik 1993: 2. mesto
Dekleta - letnik 1994: 1. mesto
Fantje - letnik 1994: 1. mesto
Dekleta - letnik 1995: 1. mesto
Fantje - letnik 1995: 1. mesto
Dekleta - letnik 1996: 1. mesto
Fantje - letnik 1996: 5. mesto
Dekleta - letnik 1997: 1. mesto
Fantje - letnik 1997: 1. mesto
Ekipno: 1. mesto

ZAKAJ VARČNE ŽARNICE?

Varčne žarnice porabijo približno 5-krat manj električne energije kot navadne žarnice in imajo približno 10-krat daljšo življenjsko dobo. Če v stanovanju zamenjamo navadne žarnice z varčnimi, zmanjšamo porabo električne energije, si s tem zmanjšamo stroške in hkrati prispevamo k ohranjanju našega planeta in upočasnjevanju globalnih podnebnih sprememb oz. globalnega segrevanja. Če imate v stanovanju 20 navadnih žarnic, ki v povprečju gorijo 5 ur na dan in te zamenjate z varčnimi, lahko v enem letu prihranite približno 300 eur. Torej, z zamenjavo navadnih žarnic z varčnimi lahko veliko prispevate k ohranjanju našega planeta in „normalnega“ vremena ter hkrati v enem letu še privarčujete denar za 5000 km goriva ali za 200 kg kruha ali za 4000 minut pogovorov z mobilnim telefonom ali za 30 računalniških iger ali za 2 leti naročnine na internet ali za 1 pralni stroj ali za 1 digitalni fotoaparatus ali za 50 pic ali za ...

ZATO VARČNE ŽARNICE!

Matjaž Stopar

HA HA HA, HI HI HI!

»Vsako noč sanjam, kako se borim z valovi in se utapljam. Ne vem, kako bi se tega rešil!«

»Nauči se plavati.«

Zakaj blondinka pere perilo na dnu morja?

Ker se prašek Ariel uporablja za globinsko pranje.

Kakšna je razlika med roparjem in nogometiščem?

Ropar reče: »Denar ali streljam!«, nogometišča pa: »Denar ali pa ne streljam!«

»Uroš, koliko je enajst in trideset?« je vprašala učiteljica.

»Pol dvanajstih!«

Inšpekcija obišče zapore. Enega od zapornikov vprašajo:

»Zakaj ste vi tu?«

»Ker je zapor tako močno zastražen in je zaporniški zid tako visok.«

Janezek: »Kateri šport je najbolj varen?« Ata: »Šah.«

Janezek: »In kaj je najhujša poškodba pri šahu?«

Ata: »Izpah čeljusti zaradi zehanja.«

9.a SE PREDSTAVLJA

Žiga Čavlovič
ŠOLA:kemijski tehnik

Žiga Čavlovič: to fantje jutri je poli salama

Teja Franko
ŠOLA:splošna gimnazija

Teja Franko: $x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$

Katarina Kapš
ŠOLA:splošna gimnazija

Katarina Kapš: zmagujem na orientacijskih tekmovanjih

Barbara Kroflin
ŠOLA:medijski tehnik

Barbara Kroflin: kiiii!?

Anže Mraz
ŠOLA:splošna gimnazija

Anže Mraz: harmonika rulz

Sherine Kastrati
ŠOLA:ekonomska-trgovec

Sherine Kastrati: zadnja sem se priključila 9.a

Andraž Aš

ŠOLA:splošna gimnazija

Andraž Aš: 8:30 aša ni

Benjamin Drenik
ŠOLA:biotehnična gimnazija

Benjamin Drenik: reba dej mobič posod

Kristina Gashi
ŠOLA:ekonomski tehnik

Kristina Gashi: paštete

Maja Kosec
ŠOLA:splošna gimnazija

Maja Kosec: florito de mayo

Jože Luzar
ŠOLA:splošna gimnazija

Jože Luzar: cod4 player

Eva Ogulin
ŠOLA:splošna gimnazija

Eva Ogulin: pa ne dans slikat

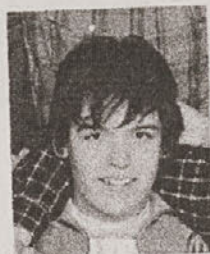
Diana Pavlin
ŠOLA:ekonomska gimnazija

Diana Pavlin: teja me zapelješ

Matej Perše
ŠOLA:ekonomska gimnazija

Matej Perše: WOW

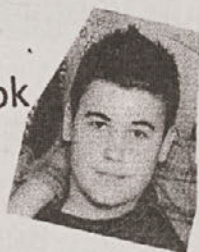
Jure Plut
ŠOLA:farmaceutski tehnik

Jure Plut:kupujte pri krki

Jan Prus
ŠOLA:vzgojitelj predšolskih otrok

Jan Prus:prodam avtomatika

Leon Reba
ŠOLA:turistični tehnik

Leon Reba: brez blokad

Klara Samide
ŠOLA: splošna gimnazija

Klara Samide: sej mam polprofesionalca doma

Kristjan Škrinjar
ŠOLA:tehnik računalništva

Kristjan Škrinjar:bog z vami

Anja Zamida
ŠOLA:ekonomska gimnazija

Anja Zamida: ovce merinovke v južni afriki

Žiga Žlogar
ŠOLA:ekonomska gimnazija

Žiga Žlogar: partis 4 ever

David Zelič
ŠOLA:strojna-avtoserviser

David Zelič: KW NM KM km/h

9. B

Leta 1999 smo prvič prestopili prag OŠ Grm. Prišli smo v 1. razred, kjer se je naša usoda spremenila. Za nas je bil to dan veselja, smeha, radosti ter strahu. Prvi dve leti nas je imela ga. Nataša Obran, ki nas je prav lepo sprejela. V drugem razredu smo dobili novo članico, Ajdo Mavrič. Male navihančke je v 3. razredu dobila ga. Vanja Jakše. Pri njenih urah smo se prav lepo zabavali. Naslednje leto pa je v naš razred prišlo kar nekaj učencev: Sabina Gorenjc, Ilir Zogaj ter Liridona in Kujtim Sopaj. Naša razredničarka je postala ga. Jožica Fink. V letu 2003/2004 smo z razredne stopnje preskočili na predmetno. Prišli smo v peti razred, kjer nas je za dve leti v roke dobila ga. Helena Hrovatič. Pouka nismo imeli več v eni učilnici, temveč smo jih iz ure v uro menjali. Prav tako tudi učitelje. Zapustil nas je Kujtim Sopaj, ki je moral zaradi slabega uspeha ponavljati razred. V naslednjem šolskem letu so se za nas zgodile spremembe. Nastopila je devetletka, zato smo preskočili 6. razred ter tako pristali v 7. razredu. V tem letu nas je zapustila Liridona, ki je odšla na kmetijsko šolo Grm. V osmem razredu nas je prevzela ga. Zlata Dobovšek. Dobili pa smo tudi novega sošolca Danijela Ivančiča, ki pa nas je isto leto tudi zapustil. Naloga naše razredničarke res ni bila lahka. Nismo bili več mamini sinčki in pridne punčke, postali smo pravi hudički. In zdaj smo tu, na koncu 9. razreda, ko moramo sprejeti odločilno življenjsko odločitev, kam naprej. Zavedamo se, da je še čisto malo časa, ko bomo kot celotni razred zadnjikrat sedeli v

učilnici in klepetali, ko nam bodo učitelji razlagali snov. Ko bo prišel čas, da bomo zadnjikrat prestopili prag OŠ Grm kot njeni učenci, bosta v nas prevladal strah in veselje, kot sta v nas vladala, ko smo odšli v prvi razred. Zahvaljujemo se prav vsem učiteljem, ki so nas poučevali, da so bili z nami potrpežljivi in so nas iz leta v leto več naučili ter nas vzpodbujali prav do konca. Posebno pa se zahvaljujemo naši razredničarki Zlati Dobovšek, ki nas je v 8. in 9. razredu vzpodbujala iz dneva v dan, da bi dobili kar se da dobre ocene in bila z nami v dobrih ter slabih dneh. Upamo tudi, da nam oprostite vse tegobe, ki smo vam jih povzročili, in čeprav nismo bili angelčki, naj vam 9. B ostane v lepem spominu.

Učitelji, brez vas ne bi bili to kar smo. Ponosni smo lahko, da smo bili učenci OŠ Grm.

EVA SPREIZER

- HOBIJI: košarka, sprehodi
- ODHAJA NA: ekonomsko gimnazijo

BENJAMIN TEMENT

- HOBIJI: računalnik, motor, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: tehniško gimnazijo

JAN OSOLNIK

- HOBIJI: košarka, igranje kitare
- ODHAJA NA: tehniško gimnazijo

AJDA MAVRIČ

- HOBIJI: atletika, petje
- ODHAJA NA: športno gimnazijo

ANŽE ŠINKOVEC

- HOBIJI: TV, radio, živali, računalnik
- ODHAJA NA: kmetijsko šolo Grm

JON PUNGERČAR

- HOBIJI: igranje kitare, računalnik
- ODHAJA NA: ekonomsko gimnazijo

ANJA PIRC

- HOBIJI: TV, radio
- ODHAJA NA: ekonomsko gimnazijo

LUKA BELE

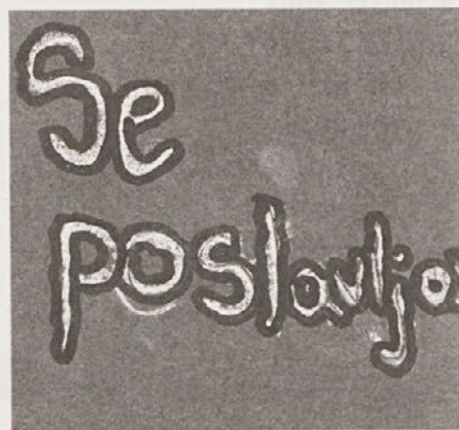
- HOBIJI: nogomet, glasba, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: športno gimnazijo

ANŽE KRANJČIČ

- HOBIJI: hokej, živali, risanje, računalnik
- ODHAJA NA: biotehniško gimnazijo

SABINA GORENJC

- HOBIJI: petje, rokomet, branje, motor
- ODHAJA NA: srednjo vzgojiteljsko šolo

UROŠ REPŠE

- HOBIJI: računalnik, kolesarjenje, glasba
- ODHAJA NA: farmacevtsko šolo

GREGOR STRASBERGAR

- HOBIJI: tenis, kitara, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: športno gimnazijo

BARBARA ŠKETELJ

- HOBIJI: računalnik, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: srednjo vzgojiteljsko šolo

DENIS JOSIČ

- HOBIJI: nogomet, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: srednjo kemijsko šolo

ANAMARIJA KRAŠEVEC

- HOBIJI: petje, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: ekonomsko gimnazijo

MATEJ JUREČIČ

- HOBIJI: predelava motorjev
- ODHAJA NA: srednjo kemijsko šolo

MAŠA JEVŠČEK

- HOBIJI: živali, ples
- ODHAJA NA: biotehniško gimnazijo

ILIR ZOGAJ

- HOBIJI: nogomet, računalnik, TV
- ODHAJA NA: ekonomsko gimnazijo

JANJA ŽAGAR

- HOBIJI: košarka, glasba, druženje s prijatelji
- ODHAJA NA: srednjo šolo za gostinstvo in turizem

SAMO TAVČAR

- HOBIJI: košarka, računalnik, PSP
- ODHAJA NA: elektro šolo

SAMO ZAVESTI

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Matej Matkovič

Srednja gradbena šola

Boris

M

Boris Matkovič

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Testen

Splošna gimnazija

Nika

Ž

Nika

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Munitlak

Tehnik računalništva

Aleksandar - Bobi

M

Aleksandar

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

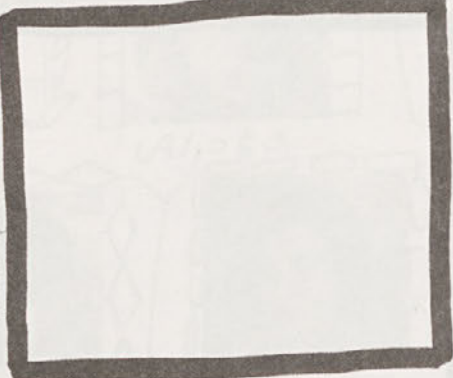
Florjanič

Splošna gimnazija

Maša Manca

Ž

Maša

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Zupančič

Splošna gimnazija

Lidija

Ž

Lidija

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Dželadini

Splošna gimnazija

Valon - Vali

M

Valon

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Pavlin

Splošna gimnazija

Teja

Ž

Teja

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Simič

Splošna gimnazija

Vito

M

Vito

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Guštin

Športna gimnazija

Ema

Ž

Ema

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Rakuša

ostaja na Grmu

Vesna

Ž

Vesna

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Cesar

Srednja trgovska šola

Žiga

M

Cesar

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebná izkaznica Identity Card

Lokovšek

Tehniška gimnazija

Matjaž - Loka

M

Loka

Z RAZLOGOM

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Štangelj

Biotehniška gimnazija

Blaž

M

Blaž Stangelj

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Matkovič

Erednja vzgojiteljska šola

Danijela - Dani

Z

Danijela

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Stipanovič

Nogometni oddelek Ljubljana Viš

Petja - Pečo

M

Petjo

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Žefran

Klasična gimnazija

Aleš - Žefi

M

Žefi

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Novak

Tehniška gimnazija

Luka - Luc

M

luka

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Markovič

Tehniška gimnazija

Matic - Tici

M

Tici

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Škerij

Sportna gimnazija

Lana

Z

Lana

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Pirc

Srednja gradbena šola

Andrej - Pivči

M

Andrej

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Povšič

Tehniška gimnazija

Matjaž - Povšo

M

Matjaž

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Umbrecht

Splošna gimnazija

Tjaša

Z

Tjaša

OSNOVNA ŠOLA GRM 002305800

Osebnostna izkaznica Identity Card

Džananović

Tehniška gimnazija

Denis - Đedo

M

Denis

Domen

Nermin

Branko

Saša

Jaka

Aljoša

Špela

Sara

Aljaž

Tara

Urška

Mitja L.

Stiven

Ana

Patrik

Mitja B.

Nejc

Josip

Urban

Jakob

Amadeja

OBLIKOVANJE: URBAN + JAKA

9. D

(Amadeja Ancelj) **Deja** - Ima smisel za ritem, zelo rada se smeji = ona je zakon. In *horny*:P Naprej gre na ekonomsko.. »Če bom sprejeta ... (smeh).«

(Sara Antončič) **SariQa** - Med poukom je tiho, živi za odmore (kdu pa ne ...). Sam ne jo razjeziti, k drugače ti trda prede. Naprej se je vpisala na vzgojiteljsko.

(Stiven Aščič) **Stivi** - On je tehničen tip z žilico za šah. Naprej gre na kemijsko.

(Mitja Bohte) **Bohte** - Je zmerom za štos, v malem prstu ima fiziko in tehniko; rd se pele s svojim motorjem. Naprej gre na elektro - tehniško šolo.

(Domen Bratož) **Domč** - Odvisn od basketu za ponort. »Punce, če rabte prevoz, vas lahko zapelem.« Naprej gre na tehniško gimnazijo.

(Saša Cimermančič) **Sašy** - Kadar ji dogaja, je čist nora, zna pa tud poslušati tvoje probleme ... Naprej gre na ekonomsko gimnazijo.

(Urban Čampa) **Čampy** - Razredn frajer, zna se zafrkavat, pa tud za šolo se kdaj pa kdaj kej zanima.:P Naprej gre na športno gimnazijo.

(Patrik Černič) **Černič** - Rd ma tehno muzko, živi za motor. Je lovec na punce. Vpisal se je na lesarsko šolo.

(Nermin Čivović) **Nero** - Vseved za tehniko in elektriko, boli ga doli za sql. :P Naprej gre na strojno.

(Josip Juljo Franz) **Jožo** - »Jz sm najboljši od vseh treh.« Reper, pridno sodeluje pri ozvočenju. Naprej gre na tehniško gimnazijo.

(Jakob Kastelic) **Jake** - Virtuoz za harmoniko, v šolo hod, nardi, kar je treba ; D. Naprej gre na umetniško šolo - srednja glasbena šola.

(Aljoša Kren) **Kura** - Odličn kolesar, on je tihi frajer. Naprej gre na lesarsko šolo.

(Mitja Lesjak) **Lesi** - Tehnik za ozvočenje, zanimajo ga kompi in igrce, zlo navezan na svojo lubico: skutr. :) Šolal se bo za tehnika računalništva.

(Nejc Pergar) **Pergi** - Potapljač z majhno postavo, veliko čupo pa velikm srcm. Vpisal se je na program elektrotehnik, elektronik.

(Tara Podobnik) **Tarchy** - Ima najlepše kodrčke, poslušša metal, zanimajo jo jeziki, rada visi na msn-ju. Naprej gre na klasično gimnazijo.

(Špela Šmajdek) **Špeli** - Pametna dečva z ubijalskim pogledom ... in postavo.

Naprej gre na ekonomsko gimnazijo.

(Ana Trtnik) **Trta** - Gobčna punca, ma fanta. »Buc, buc!«

Naprej gre na kemijsko.

(Urška Venta) **Venta** - Zakon, gobčna osebeca s specialnimi blond laski! Naprej gre na turistično.

(Aljaž Zoran) **Zoky** - Obožuje epruvete in druge kemične pripomočke (xD), športnik, atletka, basket, rokomet ... kar hočš ;) Naprej gre na športno gimnazijo.

(Jaka Žulič) **Žulič** - Najjači atlet na šoli, ku meče kuglo, se rajš umakn, :), pa kr pametn ... Naprej gre na športno gimnazijo.

MISS IN MISTER 2008

Konec šolskega leta je čas za izbiranje miss in mistra devetega razreda. Devetošolci so glasovali in z res majhnimi razlikami izglasovali ...

Miss: ANJA ZAMIDA

Tretje mesto si delijo **Nika Testen, Ema Guštin, Špela Šmajdek in Anamarija Kraševc** (5 glasov).

Drugo mesto je zasedla **Lana Škerlj** (6 glasov).

Naslov miss šole pa je osvojila **Anja Zamida** (7 glasov).

Mister: ŽIGA ŽLOGAR

Tretje mesto je zasedel **Jan Osolnik** (5 glasov).

Na drugo mesto se je uvrstil **Matic Markovič** (6 glasov).

Naslov mistra šole pa je osvojil **Žiga Žlogar** (7 glasov).

Lana in Amadeja, 6. c

MODNI TRENDI ZA POLETJE 2008

Pomladanska sezona se počasi izteka in kaj kmalu bomo skočili v lahkotna poletna oblačila in kopalke. Za pomoč pri izbiri le-teh pa sem vam pripravila kratko analizo poletnih trendov.

BARVE

Za poletje 2008 lahko pričakujemo barve dveh različnih zgodb. V prvi vsebujejo barve najmočnejše odtenke za poletje, okoli njih pa kraljujejo najsvetlejši toni, ki temnejše barvne tone poživijo in osvežijo. Tako se na plaži odene-mo v zemeljske zelene in rumene tone z vmesnimi živimi, ponoči v mešane odtenke črne, vijolične ter modre, za svež izgled pa uporabimo mix temne in fluorescentne zelene ter rjavkaste barve.

Druga plat poletnih barv pa nas spominja na trgovino z bonbončki. Na čelu so otroške modre barve in nežna roza, sledijo pa jim pastelni odtenki rumene, zelene ter oranžne.

VIDEZI

Športno dekle

Pozitiven vpliv športa oživlja kodeks urbanega šika. Bledi nevtrali, umazani ali osvežilni pasteli naj se zmešajo, nato pa jih zmotite s svetlimi in nepričakovanimi naglasi. Najloni, rahle bombažne tkanine, preprosto vezana svila, 'poceni svilnato blago', lahke poslikave, saten spet in spet!

Zapeljivka

Kratke hlače in mikice lahko obračajo glave, toda nova spogledljiva krila lomijo vratove. Najboljša izbira je nabrana, z volumnom spodaj, do kolen dolga silhueta. Lahko je v poljubnem blagu, ki naj bo mehak na otip (džins večinoma ne pride v poštev). Vzorci in tiski so dobrodošli, najbolj cvetlični. Zraven si nadenite običajne ploske sandale in enobarvno majico brez rokavov.

Etno mix

Kultura protislovja, igra kontrastov, nova estetska pravila. Stara kulturna dediščina je obujena, da okraši in naslika moderno prirojeno garderobo. Razkošne rožaste barve obujajo eksotiko in čar barvil. Kontrastne harmonije so nevtralizirane z obledelimi toni. Lahko svilnato blago, sateni, bleščeče bombažne tkanine, bombažen saten, mehka vsakodnevna oblačila. Dodatki v preveliki velikosti, rožasti vzorci v japonskem slogu, tetovaže.

Taja Moro, 8. b

NAJČIN GRMSKI HOROSKOP

OVEN:

Ne pritožujte se nad ocenami in šolskim delom, raje stisnite zobe, saj morate zdržati samo še kratek čas! Zunaj je lepo vreme, a vas ne vleče ven, ker vam po glavi hodi samo on/ona. Ne postavajte doma, vzemite telefon in jo/ga pokličite, zna se obrestovati. Vaše zdravje bo do konca meseca maja dobro, potem pa se pazite prehlada.

BIK:

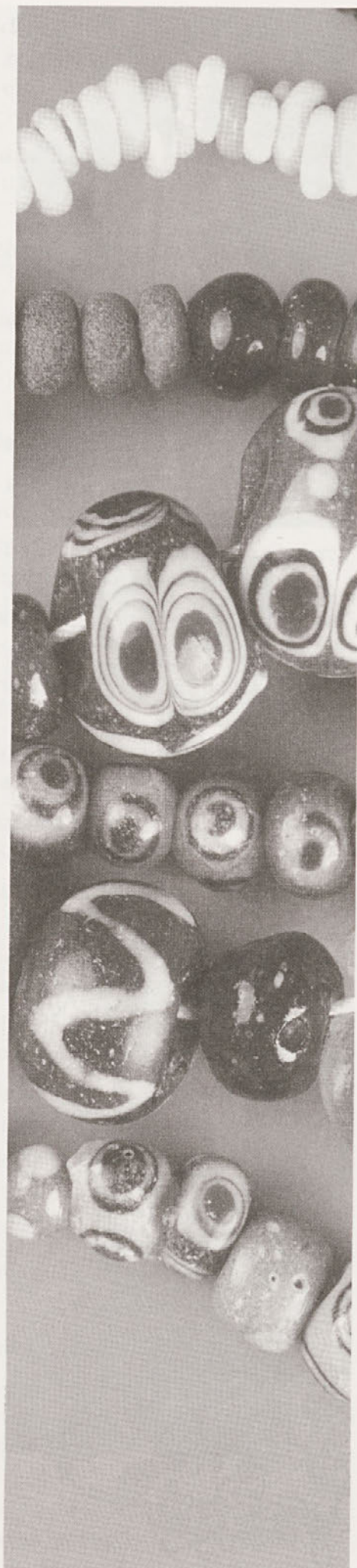
Znani ste po svoji prenagljeni naravi, zato raje malo počakajte, da ne boste čsa obžalovali. Najprej naredite najpomembnejše stvari in tako vam bo ostalo dovolj časa za počitek in prijatelje. Pri športu se ne pretegnite, da se boste lahko udeležili dogodka, na katerega se že dolgo pripravljate. Starši bodo veseli, če boste za žepnino kdaj kaj postorili.

DVOJČKA:

Dvojina je težavna stvar, ena napačna beseda in vse gre po zlu. Pazite na svoje obnašanje in se včasih ugriznite v jezik, pa bo vse v redu. V šoli malo popuščate, ker bi radi čim prej odšli na počitnice. Ne hitite, naj bo šola na prvem mestu. Ob vikendih pa ustavite konje in si malo odpočijte. Športu in rekreaciji bo še posebno naklonjen mesec maj.

RAK:

Nedolgo nazaj ste nekoga malo preveč uščipnili s klešči in vam je sedaj žal. Ne skrbite, ravnali ste prav, čeprav je bil vaš pristop malo nespreten. Od energije kar prekipevate, zato jo izkoristite, preden poide. Čas je tudi, da

žečnete nositi krajše rokave. Pojdite ven in se malo razgibajte, tako boste okrepili telo in duha.

LEV:

Šola se vam vedno bolj upira, mogoče je čas za spremembo. Videli boste, da zadovoljstvo ne pride samo od uživanja, ampak tudi od dela. Na vas bodo ponosni starši, ker boste popravili ocene in doma pomagali bolj kot običajno. Ne izgubite ritma in dvignite glavo, ko gre mimo on/-a. In ne pozabite, smeh je pol zdravja.

DEVICA:

Niste tako nedolžni, kot izgledate, če je treba, se znate postaviti zase. Poskusite pomagati prijatelju, ki mu to ne gre tako dobro od rok. Počitnice izkoristite za planiranje nadaljnega dela in seveda dopusta. Pazite na to, kaj ima prednost. Z denarjem boste bolj na tesnem, a nič ga ne bo po neumnem zapravljenega, če boste kaj namenili njemu/njej.

TEHTNICA:

Kar naenkrat boste hoteli poskusiti kaj novega. Ne ustrašite se izzivov, mogoče odkrijete plat sebe, ki je prej niste poznali. Vaše novo razpoloženje bo vplivalo tudi na okolico. Izkoristite priložnost in navežite nove stike, obrestovalo se bo. S prijatelji ste zadnje čase malo strogi. Zakaj ne bi malo popustili in se sprostiti? Malo zabave ne škodi.

STRELEC:

Zakaj dolg obraz? Konec je zime in prišla je pomlad, pojdite v naravo. Ugotovili boste, da niste več v odlični formi, ker preveč časa preživite notri. Bolje se boste počutili, če ne boste polomljeni. Priznati pa je treba, da v šoli kar blestite. Le tako naprej!

KOZOROG:

Ne napovedujte prihodnosti! Preveč se obremenjujete s tem, kaj se bo zgodilo. Na to nimate veliko vpliva, zato se raje osredotočite na sedanost. Prijatelje že malo zanemarjate, ker se zgovarjate na bolezen. Raje vstanite in se soočite svetom, lahko se zgodi, da boste ugotovili, da ni tako hudo. V ljubezni vas čaka presenečenje.

VODNAR:

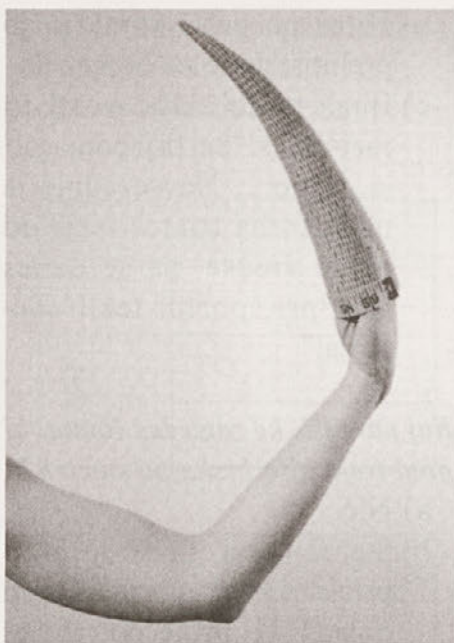
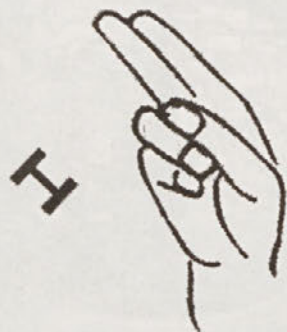
Zbuditi se bo treba iz zimskega spanja. Potopite se v vodo in osvežite spomin, šole še ni konec! Imate veliko obveznosti, zato ni časa za lenarjenje. Ne pozabite na zastavljene cilje, da tega kasneje ne boste obžalovali. Ozrite se okoli sebe. Niste opazili, da vas nekdo opazuje? Snemite kapuco in se pomešajte v okolico, mogoče je to namig, ki ga je čakal/-a.

RIBI:

Plavate v hitri reki, tok je močan in kaj hitro vas lahko odnese, če ne boste pazili. Pomembno je, da ne sledite ves čas toku, ohranite svojo individualnost. Ste pod velikim pritiskom, kar pa se je izkazalo za velikega motivatorja. Ne popustite, samo ne pretiravajte. V veselje vam bo, da ste za počitnice prihranili kar nekaj denarja. Veselo zapravljanje.

Za vas sem v zvezde pogledala Julija

Gačnik iz 8. b

GOS - Grmska obveščevalna služba

V vodstvu šole se odločajo, da bi našo šolo vključili v projekt "Zamenjajmo vloge". V okviru slednjega učenci in profesorji za en dan zamenjajo vloge, namreč tako, da pri vsakem predmetu en učenec iz razreda poučuje namesto učitelja, učitelj pa se posede v klop z ostalimi učenci. Tako naj bi otroci spoznali, da vloga profesorjev ni tako enostavna, kot si mislijo.

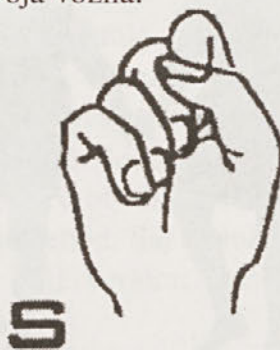

Naslednje leto bomo na na OŠ Grm uvedli tako zvani "turbo urnik", ki ga že dolgo prakticirajo na različnih slovenskih srednjih šolah in se je menda izkazal za zelo uspešnega. Na vsake toliko časa ima naš pouk v šoli turbo urnik, za katerega je značilno, da je vsaka ura za pet minut krajša - prva torej traja 40min, druga 35, tretja 30.

Z naslednjim šolskim letom se uvede tudi nov sistem ocenjevanja športne, likovne in glasbene vzgoje za višje razrede OŠ. Na ministrstvu za šolstvo so namreč sklenili, da je bolje, če bodo ti trije predmeti ocenjeni tako kot v nižjih razredih - oznake ZU, U in MU.

V zadnjih nekaj letih se je drastično povečalo število učencev, ki se v šolo pripeljejo z mopedi oz. 50-kubičnimi motornimi vozili. Zato bo v roku dveh let pred OŠ Grm urejeno posebno parkirišče, kamor bodo učenci lahko parkirali svoja vozila.

KVIZ

STE STRPNI DO DRUGAČNIH?

Med potjo domov poleg tebe hodijo trije mlajši otroci, pred vami pa se sprehaja starejša oseba z belim psom ter palico. Eden izmed otrok glasno reče "Poglej, slep je!" Kako reagiraš?

- a) Potiho rečeš: "Pšt!"
- b) Skomigneš z rameni: "Pa res..."
- c) Rečeš: "Tako se ne govori. Kaj pa, če se bo vam nekega dne zgodila nesreča in ostanete brez noge, roke?"

Ali bi igral/-a košarko z nekom, ki je zbolel za aidsom?

- a) Ne, nikakor! Saj se bom vendar nalezal/-a!
- b) Ne vem, mogoče ... Bi pa bil čuden občutek.
- c) Seveda! Zakaj pa ne?

Na poti iz šole domov srečaš starejšo sosedo, ki vidno zelo težko nese nakupovalno vrečko. Kaj storiš?

- a) Gospe ponudiš pomoč in ji pomagaš nositi vrečko.

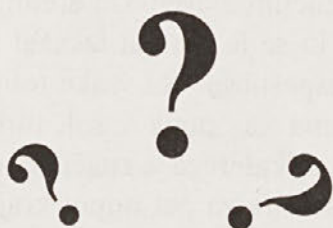
- b) Hitro pospešiš korak in jo prehitiš, da te ne bi opazila.
- c) Imaš malo slabe vesti in razmišljaš: "Saj bi ji pomagal/-a, samo ... Navsezadnje je moja torba trikrat težja od njene vrečke, pa še danes smo pri športni tekli kooperjal!"

Kaj narediš, ko zagledaš Roma, ki pred tvojo hišo brska po smeteh?

- a) Nič.
- b) Stečeš nazaj v hišo in hitro prineseš vrečo starih igrač in oblačil, ki jih ne potrebuješ več.
- c) Brcnem ga v zadnjo plat!

Kakšen se ti zdi Zmago Jelinič Plemeniti?

- a) Ne poznam ga.
- b) Car!
- c) Niso mi všeč njegova načela.

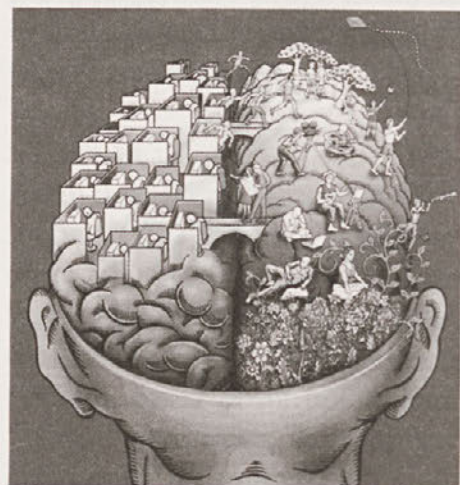

Kako bi reagiral/a, če bi se v bližino tvojega doma preselila družina Strojani?

- a) Prijazno bi jih sprejel/-a, saj niso nič drugačni od kate-regakoli drugega soseda.
- b) Pridružil/-a bi se protestu proti njihovi vselitvi v našo ulico.
- c) Poskušal/-a bi se jih izogibati, ker bi mi bilo neprijetno živeti poleg njih.

Ali bi se zaposlil/-a kot učitelj/-ica na osnovni šoli za Rome?

- a) To pa že ne.
- b) Ja, če bi imel/-a to željo, seveda, zakaj pa ne.
- c) Ja, če bi tako dobil/-a trikrat večji honorar ...

Bi se poročil/a z žensko/moškim s Kosova?

- a) Ljubezni se pa res ne da usmerjati! Ni pomembno, kaj je človek po narodnosti, pomembno je, kaj je po osebnosti.
- b) Mislim, da sploh ni možno, da bi se jaz zaljubil/-a v koga takega.
- c) Mogoče, ne vem ... Če bi bila res velika ljubezen.

Star/-a si 30 let in vodiš uspešno podjetje. Zaposliti moraš novo delovno silo. Koga izmed naštetih bi izbral, če imajo vsi enake sposobnosti in izobrazbo?

- a) Sosega, s katerim si sprt/-a že od prvega dne, ko ste se vselili.

- b) Temnopoltega priseljenca iz Afrike ali Roma.
- c) Gorilo iz živalskega vrta!

1.	2.	3.
2	1	3
1	2	1
3	3	2

4.	5.	6.
2	2	3
3	1	1
1	3	2

7.	8.	9.
1	3	2
3	1	3
2	2	1

Od 9 do 14 točk

Si izjemno nestrpen/-a. Morda tega sam/-a še ne opaziš, a slej ko prej se boš naučil/-a, da je strpnost vrлина, brez katere je v življenju težko shajati. Če želiš uspešno in

dobro življenje, boš moral/-a velikokrat stisniti zobe in se naučiti strpnosti, saj se boš vsakodnevno srečeval/-a s takšnimi in drugačnimi situacijami, v katerih bo treba odreagirati strpno in potrpežljivo.

Od 15 do 21 točk

Ostajaš nevtralen/-a, kar pa tudi ni idealno. V težjih situacijah se sicer odzoveš relativno strpno in racionalno, toda nič ne bi bilo narobe, če bi bil/-a le še kanček bolj strpen/-a. Saj ni težko, si na dobri poti. Verjemi, spleča se!

Od 22 do 27 točk

Čestitam! Dosegel/a si največje možno število točk in z odliko opraviš test o strpnosti. Če si odgovarjal/a iskreno in boš tako nadaljeval/-a, te v življenju na račun te izjemne vrline, strpnosti, čaka marsikaj dobrega.

Taja Moro, 8. b

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XX, junij 2008, št. 3, 4

Glavna urednica: TAJA MORO, 8. b

Uredniški odbor: novinarji 6., 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet: JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica),

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja),

RENATA BLATNIK (prispevki razredne stopnje), NINA KRANJEC (tajnica glasila)

Fotografije: učenci, TINA DOVIČ, KATARINA ŠARLAH, MATJAŽ STOPAR

Tisk: ZVONE KASTELIC

Število izvodov: 650

Cena: 2 evra

GRMSKA GLASBENA LESTVICA

Na tokratni lestvici so bile izbrane pesmi, ki so prejele največ glasov na Radiu Grm. Zmagale so:

Doma:

1. ZABLUJENA GENERACIJA - Metulj (34 glasov)
2. TRKAJ - Pleš! (30 glasov)
3. DAN D - Lep dan za smrt (29 glasov)

Na tujem:

1. VANILLA SKY - Umbrella (56 glasov)
2. RIHANNA - Shut Up and Drive (26 glasov)
3. DAVID GUETTA FEAT. COZI - Baby When the Light (26 glasov)

Matjaž Povšič, 9. c

Zablujena Generacija: Metulj

Mrak je,
v tišini sem nem,
s tabo v zvezde strmim,
roka boža roko,
s tabo leteti želim.

Tu sva
priklenjena k tlom,
le srca pobegnita sta,
poljubim te na oči,
duši zlili sta se.

Vem, da ne morem,
a dvignil bi se, u-u-u-u,
svoboden kot ptica
s tabo v nebo, u-u-u-u,
le s tabo letel bi, letel.

Rad bi bil metulj,
da bi letel s teboj,
letel s teboj.

Rad bi bil metulj,
da bi letel s teboj,
letel s teboj.

Želim si
postati metulj,
s tabo bi zvezde lovil,
krila bi pisana imel,
kot ti iz svile si vsa.

Rad bi bil metulj,
da bi letel s teboj,
letel s teboj.

Rad bi bil metulj,
da bi letel s teboj,
letel s teboj.

Rad bi bil metulj,
da bi letel s teboj,
letel s teboj.

Mariah Carey prehitela Elvisa

Mariah Carey se je s svojo zadnjo številko ena na ameriški lestvici zapisala v zgodovino glasbe, saj je z njo prehitela celo Elvisa Presleya. The King je na samem vrhu nanizal 17 singlov, Mariah pa ga je prehitela z zadnjim Touch My Body, ki je njena 18. številka ena. Absolutni rekord imajo do danes še vedno The Beatles z 20-imi singli na najvišji stopnički.

GLASBENE NOVIČKE

Madonna podira rekorde

Kraljica popa Madonna podira rekorde kot po tekočem traku. Pesem 4 Minutes, ki jo prepeva z Justinom Timberlakom, se je še trinajstič povzpela na vrh britanske lestvice, česar doslej na Otoku ni uspelo še nobeni glasbeni izvajalki.

Vrh lestvice je Madonna nazadnje dosegla marca 2006 s pesmijo Sorry. Madonni po številu uspešnic, ki so postale številka ena v Veliki Britaniji, sledi avstralska pevka Kylie Minogue s sedmimi skladbami na vrhu lestvice. Naj spomnimo, Madonna bo album Hard Candy izdala 28. aprila, pri nastanku pa so sodelovali Justin Timberlake, Timbaland, Pharrell Williams, Nate in Danja Hills.

Ambrož Sušnik 7d.

Saša Planinc 7a.

FEBRUAR 2008

1. 2.	Mentorici, tekmovalci v zgodovini	Šolsko tekmovanje
4. 2.	Predstavniki oddelkov 1.-5. r., mentorica	Šolski parlament
4. 2.	Predstavniki oddelkov 6 -9. r.,mentorica	Šolski parlament
4. 2.	Učenci, učiteljice 3. r.	TD: Maske
4. 2.	Mentorice, tekmovalci Vesele šole	Šolsko tekmovanje
5. 2.	Učenci in učitelji	Pustno rajanje
5. 2.	Prijavljeni delavci šole	Carmen, Opera in balet Ljubljana
6. 2.	Predstavnika šolskega parlamenta, mentor	Občinski otroški parlament
6. 2.	Mentor, mlajši dečki	Polfinale občinskega prvenstva v košarki
7. 2.	Razredna stopnja	Razredne proslave ob kulturnem prazniku
7. 2.	PS: Jezik - vez med nami in svetom 500 let Primoža Trubarja	KD: delo v skupinah, predstavitev dela
7. 2.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure, roditeljski sestanki
8. 2.	Kulturni praznik	Prosto
11.2.	Vodja tima za vzgojni načrt	Sestanek
11.2.	Učenci 1., 2. r., knjižničarki, gostja	BZ: Podelitev knjig za motivacijo
12.2.	Mentor, mlajše deklice	Občinsko prvenstvo v košarki
13.2.	Mentor, starejši dečki, roket	Četrtnfinale, Ribnica
12.2.	Pomočnik ravnateljice	Posvet v Portorožu (do 14. 2.)
13.2.	Učiteljice, učenci 4. r., Yumicar	TD: Varnost v prometu
14.2.	Tekmovalci, mentor	Cankarjevo tekmovanje - regijsko
14.2.	Mentorji ŠP, predstavnik učencev	Regijski posvet
16.2.	Mentor, mlajši dečki, nogomet	Polfinale, ŠD Marof
17.2.	Atleti, mentorica	Ekipno državno prvenstvo v mnogoboju
20.2.	Košarkarji - mlajši dečki, trener	Finale občinskega prvenstva
20.2.	Društvo Bravo, D. Hrovatič - CSD	Predavanje: Vzgojne metode
21.2.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
21.2.	Učenci 6. r., učitelji	TD - Konstruiranje
23.2.	Nadarjeni	Tabor, ČŠOD Lipa

MAREC 2008

3. 3.	MŠŠ, učenci 9. r.	Določitev 3. predmeta pri NPZ: geografija
3. 3.	Učenci 3. r., učiteljice	Tehniški dan: Izdelovanje mlinčkov
4. 3.	Učenci, mentor - fiziki	Šolsko tekmovanje za Stefanovo priznanje
4. 3.	Trener, košarkarice - mlajše deklice	Področno prvenstvo
5. 3.	Pooblaščen delavci, varstvo pred požari	Seminar: Gašenje začetnih požarov, OŠ Bršljin
6. 3.	Učiteljice, starši 4. razreda, psihologinja	Predavanje
6. 3.	Mlajši deklice - košarka, mentor	Področno tekmovanje, OŠ Grm
6. 3.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
6. 3.	Člani sveta staršev	Sestanek
7. 3.	Prijavljene strok. delavke	Seminar: Brain gym, Žirovnica
7. 3.	Učenci, ARTPRO	Fotografiranje
8. 3.	Trener, mlajši dečki, deklice - nogomet	Finale občinskega prvenstva
10. 3.	DPM, mentor šol. parlamenta, predstavnik šole	Nacionalni otroški parlament, Ljubljana
11. 3.	Učenci, mentorji	Regijsko tekmovanje iz Vesele šole, OŠ Grm
11. 3.	Učenci 2. r., učiteljice	Tehniški dan
12. 3.	Člani sveta šole	Sestanek
14. 3.	Trener, najmlajši atleti	Občinsko dvoransko prvenstvo, ŠD Marof
14. 3.	Atletski klub Novo mesto	Občni zbor, jedilnica
13. 3.	Učenci, razredniki, starši 6. r.	Predstavitev: Izbirni predmeti
15. 3.	Učenci, mentorji - kemiki	Državno tek. za Preglovo priznanje, Stopiče
15. 3.	Trener, košarkarji - mlajši dečki	Področno prvenstvo, ŠD Marof
18. 3.	Učenci 1. r., učiteljice	KD: V deželi čarovnic, Unec
18. 3.	Za društvo Bravo in izven	Otrok z učnimi težavami v družini, predavanje
19. 3.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje iz zgodovine
19. 3.	Otroški pevski zbor, zborovodka	Območna revija, KČJT
20. 3.	Učenci, mentor	Šolsko tekmovanje iz matematike
24. 3.	Velikonočni ponedeljek	Praznik
25. 3.	Devetošolci, starši	Rok za vpis v SŠ
26. 3.	Gledališka skupina, učenci 1. triade	Predstava: Odraščanje J. Grma
26. 3.	Gledališka skupina, učenci 2. triade	Predstava: Odraščanje J. Grma
26. 3.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
26. 3.	Učenci, mentorja	Šolsko tekmovanje iz geografije
27. 3.	Gledališka skupina, mentorji	Regijsko srečanje šol. gled. skupin, Šentjernej
28. 3.	Vrtec Ringaraja	Srečanje
27. 3.	Bralci PS, mentorica BZ	Prireditve: gost Primož Suhadolčan
28. 3.	Učenci 6. r., spremstvo	TD: Adria, ogled proizvodnje, pohod
29. 3.	Učenci, mentor	Državno tekmovanje za Cankarjevo priznanje
29. 3.	Trener, mlajše deklice, roket	Občinsko prvenstvo
29. 3.	Učenci, delavci - pouk po petkovem urniku	Delovna sobota (namesto 24. 12. 2007)

APRIL 2008

1. 4.	Sodelujoči učenci OŠ Grm	Novomeški tek
1. 4.	Učenci 8., 9. r., učitelj ŠV	ŠD: Igre z žogo
1. 4.	Učenci 1. a, razredničarka	Sistematski pregled, ZD NM
2. 4.	Učenci 7.-9.r. učitelji	Zbiranje starega papirja, urejanje okolja
2. 4.	Učenci 2. triade, učitelji	Odraščanje Jadrana Grma
2. 4.	Tekmovalci za Vegovo p., mentorji	Področno tekmovanje, Šentjernej
3. 4.	Razredničarke, starši 6. r.	Roditeljski sestanki, ŠN 7

K

R

O

N

I

K

A

3. 4.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
3. 4.	Učitelji, učenci 8. r.	TD: Železarstvo, Dolenjski muzej
2. 4.	Učenci 9. razreda, socialna delavka	Objava stanja vpisa na SS, internet
3. 4.	Učenci, razredničarke 2. r.	TD: Dolenjski muzej
4. 4.	Učenci, mentorji	Regijsko tekmov. za Vegovo priznanje
5. 4.	Učiteljice kemije	Srečanje mreže šol
4. 4.	Mentorica, mlajše deklice - rokomet	Področno prvenstvo, ŠD Marof
6. 4.	Učenci, razredničarke 2. r.	ŠD: Pohod
7. 4.	Nadarjeni učenci PS	Likovne delavnice
7. 4.	Nadarjeni učenci 4. r.	Ustvarjalne delavnice
8. 4.	Učenci 1. b, razredničarka	Sistematski pregled, ZD NM
9. 4.	Učenci 4.-6. r., učitelji	Zbiranje starega papirja, urejanje okolja
10. 4.	Aktiv ravnatelj Dolenjske	Ekскурzija v Francijo
12. 4.	Učenci 8. r., psihologinja	Testiranje
12. 4.	Mlajši fantje - rokomet, mentorica	Področno prvenstvo
13. 4.	Učenci, razredniki	Kros
13. 4.	Otroški pevski zbor	Revija, KCJT
14. 3.	Mlajše deklice - nogomet, mentor	Občinsko prvenstvo
14. 3.	Tekmovalci iz fizike, mentor	Občinsko prvenstvo
15. 4.	Učenci 1. c, razredničarka	Sistematski pregled, ZD NM
15. 4.	Učitelji, vodstvo	Obisk skupine učiteljev iz Trsta
16. 4.	Učenci, razredniki 1.-3. r.	Zbiranje starega papirja
16. 4.	Ravnateljica	Seminar: Fleksibilni predmetnik, Podčetrtek
19. 4.	Učiteljice, učenci 2. r.	Naravoslovni dan, Letališče Cerklje
19. 4.	Mlajši dečki - šah	Občinsko prvenstvo
18. 4.	Učenci 5.-9. r.	Občinsko prvenstvo, KŠ Bajnof
18. 4.	Mladinski pevski zbor	Revija, KCJT
18. 4.	Učiteljice naravoslovja	Srečanje mreže šol, OŠ Drska
19. 4.	Šahisti, mentor	Šolsko šahovsko prvenstvo
19. 4.	Učenci, razredničarke 3. r.	TD: Mlinček se vrti hitreje
19. 4.	Učenci, razredniki 5. r.	Zbiranje starega papirja
20. 4.	Mentorica, učenci 1., 2., 3. r.	Cici vesela šola, tekmovanje
18. 4.	Sodelujoči v programu, koordinatorica	Dan zemlje, eko dejavnosti, TC TUŠ
21. 4.	Mladi matematiki, mentorji	Državno tekmovanje za Vegovo priznanje
21. 4.	Šahisti, mentor	Ekipno državno prvenstvo Ljubljana
21. 4.	Nadarjeni 4.r	Likovne delavnice, učilnica ZE
21. 4.	Nadarjeni	Športne delavnice
23. 4.	Prijavljeni učenci, občinstvo	Korajža velja
22. 4.	Strokovni delavci šole	Konferenca UZ
24. 4.	Učenci, mentor	Področno tekmov. za Stefanovo priznanje
24. 4.	Predstavniki projekta Comenius	Ekскурzija v Španijo (Jerez)
28. 4.	Prvomajske počitnice	Do 4. 5.

MAJ 2008

5. 5.	Strokovni delavci	Delovni sestanek
6. 5.	Učenci, razredniki 7. r.	Ekскурzija - Rogaška Slatina, Ptuj
6. 5.	Učenci 6., 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja - SLOVENŠČINA
7. 5.	Učenci 9.r	Nacionalni preizkusi znanja - GEOGRAFIJA
7. 5.	Učenci, razredniki 6. r.	Ekскурzija - Piran
7. 5.	Košarka, mlajše deklice	Polfinale državnega prvenstva, Vipava
8. 5.	Košarka, mlajši dečki	Polfinale državnega prvenstva, OŠ Grm
8. 5.	Strokovni delavci	Govorilne ure
8. 5.	Strokovni delavci, starši, društvo BRAVO	Okrogla miza: Disleksija
9. 5.	Ocenjevalci NPZ - slovensčina	Vrednotenje nalog, OŠ Drska
11.5.	Tim Zdrave šole, strokovni delavci, javnost	Dan športa treh generacij, Loka
12.5.	Učenci, razredniki 8. r.	Ekскурzija - Bled
12.5.	Učenci 6. in 9. r.	Nacionalni preizkusi znanja - MATEMATIKA
13.5.	Učenci 6. r.	Nacionalni preizkusi znanja - ANGLEŠČINA
13.5.	Učenci 6. c, Renata Medle v okviru TVU	Delavnica za učence: Sprejemanje drugačnosti: Svet gluhih in naglušnih
13.5.	Ocenjevalci NPZ -fi, zg	Vrednotenje nalog, OŠ Drska
13.5.	Tekmovalci, mentorica	Tekmovanje: Kaj več o prometu, OŠ Drska
13.5.	Aktiv, skrbnica učb. sklada, vodstvo	Rok za odločitev o učbenikih 2008/2009
13.5.	Učenci - atleti, posamično trenerji	Občinsko prvenstvo v atletiki, Portoval
14.5.	Ocenjevalci NPZ -tit, geo	Vrednotenje nalog, OŠ Drska
14.5.	Učenci - ustvarjalci, mentor	Otvoritev razstave grafik v tovarni Adria
15.5.	Učenci 8. r., psihologinja	Testiranje MFBT
16.5.	Ocenjevalci NPZ -mat	Vrednotenje nalog, OŠ Drska
17.5.	Učenci tekmovalci	ŠKL, Med dvema ognjema, Ljubljana
20.5.	Učenci, učiteljice 4. r.	ŠD: troboj
21.5.	Učenci, razredniki 5. r.	Ekскурzija - Cerkniško jezero, Postojna
22.5.	Tekmovanje: Čisti zobje, zmagovalni 3. a	Zaključna prireditev za zmagovalce, Dvorana L. Štuklja
22.5.	Atleti, mentorja	Področno prvenstvo, Portoval
22.5.	Vodstvo Jezikovnih počitnic in Comeniusa	Predstavitve na Festivalu slovenskega šolstva - ustvarjalnost in inovativnost pri učenju, GR LJ
23.5.	Učenci učiteljice 1. r.	ŠD
26.5.	Pevski zbori OŠ Grm	Zaključni koncert
26.5.	Učitelji za vrednotenje NPZ 6	Rok za končanje vrednotenja
27.5.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
28.5.	Učenci, učiteljice 3. r.	TD: S prstom po zemljevidu
29.5.	Učenci, učiteljice PB, starši	Pomladni bazar
29.5.	Učenci 4. r., spremljevalci	Ekскурzija: Kekčeva dežela
30.5.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Pohod k Roku, kros

K

R

O

N

I

K

A

Made by
Matjaž P.

GRSKI
BOG
VOJNE

VELIKA
KAMNITA
GMOTA

SLOV.
IGRALKA
RINA

PREDEL
OB
PASU

LJUBKOST
PEVEC
PESTNER

MORALA,
ETIKA

NADZORNIK
LOGA

POGUM

SPODNJE
HLAČE

MANJŠA
MORSKA
RIBA

TREBUŠASTA
POSODA Z
ROČAJEM

RAVEN

NAŠ
IGRALEC
VALIČ

POSTAVLJALEC
TRASE

GRŠKO
MITOLOŠKO BITJE
Z LEVJO GLAVO

RJAVOLASKA

LISASTA
KRAVA

SOL
OLJNE
KISLINE

LINČANJE

LEPOTNA
KRALJICA

ASTENIČEN
ČLOVEK

PREMETANKA

OČE,
ATA

IZ VSEBINE:

ŠPANIJA **12 - 17**

PRIMOŽ SUHADOLČAN **74 - 75**

DRUGAČNOST **18 - 36**

9.R. SE PREDSTAVIJO **83 - 90**

KLEMEN DVORNIK **37 - 39**

MISS IN MISTER **90**

MALA NAJČA **45 - 71**

HOROSKOP **92**